

Uniunea Scriitorilor din România

MTTLC: 1996-2016

INSTITUTUL CULTURAL ROMÂN

Contemporary Romanian Poetry

An Anthology

Antologie de poezie contemporană românească

Parallel Texts. Texte paralele

Translated from the Romanian by MTTLC students

and

Six English Poets:

Maggie Butt
Katherine Gallagher
Alwyn Marriage
Jeremy Page
Peter Phillips
Anne Stewart

Edited by
Lidia Vianu

Contemporary Literature Press

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

Press Release

Wednesday 18 January 2017

MTTLC: 1996-2016

Contemporary Romanain Poetry.

An Anthology. Parallel Texts.

Translated from the Romanian
by MTTLC students and
six English poets.

ISBN 978-606-760-088-9

Edited by
Lidia Vianu

The year 2016 was the tenth anniversary of the **MA Programme for the Translation of the Contemporary Literary Text (MTTLC).** On this occasion, we innaugurated in April 2016 **the Bucharest Workshops for Literary Translation**. We were supported by the University of Bucharest, The Romanian Cultural Institute, The Writers' Union, and the National Museum of Romanian Literature.

În anul 2016, **Masteratul pentru Traducerea Textului Literar Contemporan (MTTLC)** a împlinit zece ani de la înființare. Cu această ocazie, în aprilie 2016 am organizat prima ediție a Atelierelor de Traducere Literară Bucureşti, care a fost sprijinită de Universitatea Bucureşti, Institutul Cultural Român, Uniunea Scriitorilor din România şi Muzeul Național al Literaturii Române.

These poems in this anthology were selected and first translated by MTTLC graduates, as part of their dissertation, and discussed with most of the teachers in the programme. They were stylized by **six English poets, who came to Bucharest: Maggie Butt, Katherine Gallagher, Alwyn Marriage, Jeremy Page, Peter Phillips,** and **Anne Stewart**. The poets whose poems have been translated were selected by the Writers' Union.

A book of poems by them (*Six British Poets*) was published on paper by our partner publishing house, **Editura Integral**, even before the workshop had finished. *Contemporary Literature Press* will soon publish an anthology including poems by the six English poets, as well as a book of memories describing this first attempt at bringing together young Romanian translators and native English poets.

The workshop proved that, even though the translation of poetry will not help translators make a living, young and no-longer-young translators will not desist.

The Workshop for Literary Translation will be organized again in **March this year**. MTTLC and *Contemporary Literature Press* are grateful to all those

Poemele din această antologie au fost selectate şi traduse într-o primă etapă de masteranzii MTTLC, ca parte din disertația lor finală. Ele au fost apoi discutate la cursuri cu profesorii programului. Abia după aceea, au venit la Bucureşti **şase poeți englezi care le-au stilizat: Maggie Butt, Katherine Gallagher, Alwyn Marriage, Jeremy Page, Peter Phillips,** şi **Anne Stewart**. Poeții au fost traduşi la recomandarea Uniunii Scriitorilor.

Un volum de poeme ale celor şase poeți stilizatori a fost publicat chiar în timpul desfăşurării atelierului, de Editura Integral, partenerul pe hârtie al editurii noastre online. *Contemporary Literature Press* va publica foarte curând un volum de amintiri legate de această primă încercare de a aduce la aceeaşi masă de lucru tineri traducători români şi poeți englezi.

ATLB a dovedit că, în ciuda faptului că traducerea de poezie nu aduce un venit care să asigure existența traducătorului, traducătorii—mai tineri ori mai puțin tineri—nu se dau bătuți.

A doua ediție a Atelierului de Traducere Literară Bucureşti se va organiza în **martie 2017**. MTTLC şi *Contemporary Literature Press* mulțumesc tuturor celor care sprijină acest atelier, şi, nu în ultimul rând, printre

who support it, including here Oana Boca Stănescu, who made the event possible in the first place.

ei trebuie menționată Oana Boca Stănescu, organizatoarea lui ca manifestare culturală.

Lidia Vianu

Uniunea Scriitorilor din România

MTTLC: 1996-2016

INSTITUTUL CULTURAL ROMÂN

Contemporary Romanian Poetry

An Anthology

Antologie de poezie contemporană românească

Parallel Texts. Texte paralele

Translated from the Romanian by MTTLC students

and

Six English Poets:

Maggie Butt
Katherine Gallagher
Alwyn Marriage
Jeremy Page
Peter Phillips
Anne Stewart

Edited by
Lidia Vianu

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

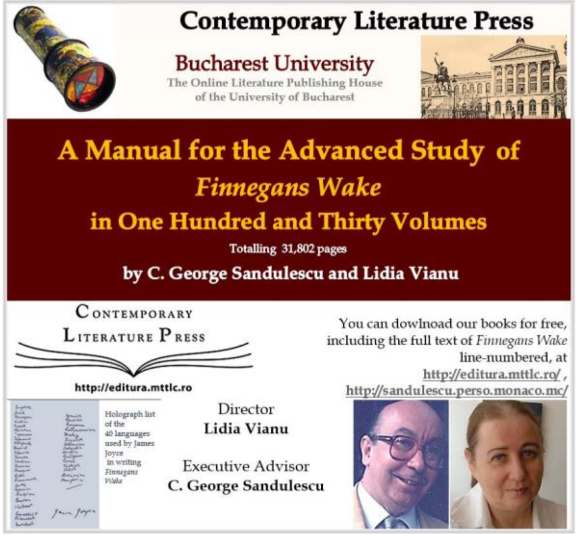
Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
Contemporary Literature Press
The online Publishing House of the University of Bucharest
Editura pentru studiul limbii engleze prin literatură
Lidia Vianu
Director
C. George Sandulescu
Executive Advisor
Universitatea din București
Virtute et Sapientia
British Council
Ambasáid na hÉireann
Embassy of Ireland
Ambasada Irlandei
Institutul Cultural Român

ISBN 978-606-760-088-9

Editing, Cover Design and overall Layout by
Lidia Vianu

Subediting: Elena Iorga, Denisa Matei
Proofreading: Iulia Istode, Denisa Matei
IT Expertise: Cristian Vîjea, Simona Sămulescu, Cristina Petrescu
PR Manager: Violeta Baroană

Illustrations: Unconventional photographs of Bucharest by Victoria Dimitriu

MTTLC: 1996-2016

Contemporary Romanian Poetry

An Anthology

Antologie de poezie contemporană românească

Parallel Texts

Edited by
Lidia Vianu

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

Translated from the Romanian by MTTLC students

and

Six English Poets:

Maggie Butt
Katherine Gallagher
Alwyn Marriage
Jeremy Page
Peter Phillips
Anne Stewart

Table of Contents

Emil Brumaru

Contemporary
Literature Press

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

Poems translated by Simona Husariu and Alwyn Marriage

Începe anul. Ți-am tot scris sonete...

Începe anul. Ți-am tot scris sonete...
De laudă, neştiutor şi pur
De cât de trist se scurg şi pe-ndelete
Clipele dulci prin pâlnii mari de-azur.
Ci-am vrut mereu să-ți pâlpâie un flutur
Deasupra sânilor ca peste-un turn
Un steag de dragoste. Roua să-ți scutur
Sau să ți-o ling pios de pe coturn,
Iubita mea-n aurării de plete
Topită şi-n palme c-un brotac
Pe care-mi ceri întruna să-l împac,
Să-l fac să nu-i mai fie dor şi sete
        De apa de sub nuferii de-argint,
        Când Dumnezeu se uită la noi blând...

The year begins. I have been writing you sonnets

The year begins. I have been writing you sonnets
Of praise, ignorant and pure
Of how sadly and slowly
The sweet moments drip through azure funnels.
I always longed for a butterfly to flutter
Like a flag of love over a tower.
To shake the dew of you
Or to lick it devoutly from your soles of your feet
My golden haired sweetheart
Melting and holding a frog in your hands
Which you keep begging me to comfort
To make it miss no one and be no longer thirsty
        For the water under the silver water-lilies,
        When God watches us kindly...

Când inima unei grădini e-un ciob de sticlă...

Când inima unei grădini e-un ciob de sticlă
Ce-ți aminteşte că ai fost şi înger,
Tu cumperi murături; nimic nu strică
Să ai şi-n pătlăgele moi răsfrângeri
Şi să pluteşti, iluminat, în moarea
Spumoasă ce-nconjoară miezuri fleaşcă
De dulci harbuji porniți ca o caleaşcă
Spre Cerul Gurii; să le pipăi floarea
Cârcelului cu limba-mpătimită
De-atâtea bunătăți descrise-n taină
În Biblia ascunsă-n simpla-ți haină,
Când rage lung tristețea ca o vită
        Dusă-n ocol de Dumnezeu, la muls,
        Dintr-un nestăpânit şi cald impuls...

When the heart of a garden is a shiver...

When the heart of a garden is a shiver
Reminding you that once you were an angel as well
You buy pickles and choose soft tomatoes, all the better
To reflect your image as clear as a bell
And to float, enlightened, in the efervescent brine
That surrounds the watery flesh of sweet
Watermelons lined up to meet
At the top of your mouth
To feel the tendrils of the vine
Like the hidden treats described
In the Bible tucked into your coat pocket,
When the sadness is lowing like a cow
Led by God for milking into the byre
With an impulse as warm and strong as fire.

Când m-am uitat în urmă, nu erai...

Când m-am uitat în urmă, nu erai,
Tu, înger păzitor. Nici înainte.
Şi deodată mi-a trecut prin minte
Că sunt lăsat în grija oamenilor, vai!
Pe-acest pământ! Dar caldă, albă, blândă,
Învăluită-n cârlionți, cu glezna-n rouă,
Te-ai îndreptat spre mine, pe din două
Să ne hrănim c-o floare care cântă
Petală cu petală viață dulce,
Femeia mea cu coapsa-n veci lin frântă
De o plăcere grea, ce-o să ne culce
Alături, doar cu Dumnezeu la geamuri,
      Ascuns de iederi, crinişti, raze, fluturi, ramuri,
      Spre a ne ține-un pic neruşinarea-n hamuri...

You were gone when I looked behind

You were gone, when I looked behind
My guardian angel, in front of me — you weren't there
Suddenly it crossed my mind
That I am left to people's care
Poor me, among my own kind!
You came towards me warm, pale, gentle
Enfolded in curls, your ankle
In the morning dew
Let's feed ourselves with a singing flower,
Petal by petal, such sweet life worth
My lady with the thigh eternally broken
By a burdensome pleasure, that will put us to sleep
Only God is beside us watching through a bright
   Window, hidden in ivy, lilies, butterflies, twigs, wisps of light
   To harness our impudence in his sight

Copac sfios, iubirea-ntruna creşte...

Copac sfios, iubirea-ntruna creşte
Pân' se-mbulzesc pe crengi fructele mari,
Ascunse-n frunze, rotunjind cereşte
Dorinţele ce le purtăm, hoinari
Prin roua plină de primejdii grele,
Fără să ştim că suntem ocrotiţi
De îngerii ce au la tălpi obiele,
Fluturi şi flori scoţându-le din minţi.
Culesul va începe către seară?
Cine din noi va înţelege, blând,
Că Dumnezeu în carne ne coboară,
Spre-a le lua cu mâna Lui din vânt?
    Şi-a le muşca-n miezul mustos, cu sâmburi,
    Ca să simţim că nu mai suntem singuri...

Bashful tree, love is always growing

Bashful tree, love is always growing
Until the ripe fruits make the branches weary
Hidden behind the leaves, divinely rounding
The desires that we the wanderers carry
Through the morning dew full of heavy threat
Without knowing that we are shielded from sadness
By the angels who have their feet wrapped in cloth
Butterflies and flowers drive to madness.
Is the time of harvest near?
Who among us will understand
That God himself has put us here
To catch the fruith from the blowing wind?
    Biting the fruit right to the stone
    To teach us we are no longer alone.

Ne mai uităm cuminţi la curcubeie...

Ne mai uităm uimiţi la curcubeie,
Chiar stăm sub ele, ne topim de dor,
Vrem suflete să fim culorilor
Ce altfel se desfac şi se descleie,
Lin prelingându-se cu îngerii pe noi,
Spre-a ne-mbiba cu frăgezimi şi franjuri
De-azur căzut c-un soare-n raze moi
Peste mari nuferi, producând deranjuri
Brotacilor obsceni şi delicaţi,
Îmbrobonaţi în oakuri de chemare
A tot ce are iz şi fluturare
De limbi de vechi balauri înfocaţi
    În truda de-a-i iubi pân' la durere
    În nemilos de tandra-mperechere!

We still stare in amazement at rainbows

We still stare in amazement at rainbows,
Even standing under them, and melting with desire
We long to be spirits of colours
Dissolving and opening everywhere
Trickling slowly with angels over us
To impregnate with blue tassels and tenderness
Falling in the sun's soft rays
Over big water-lilies making a mess
Of the indecent frail frogs,
Pearled in calling croaks
Of everything that has a peculiar smell that flutter as well
Of fiery old dragons' tongues
    In disturbing their loving tenderness
    By tearing them apart in ruthlessness!

Rugăciune laică (Dă-ne, Doamne, ajutor)

Dă-ne, Doamne, ajutor
Să ieşim din lumea asta
Cum parfumu-mbătător
Când deschizi în vânt fereastra.

Fă cu mine semn spre bine
Să-ți fiu oaspăt
Ca o miere de albine
Prelingându-se-n răşine.

Dă-ne, Doamne, ajutor
Să ieşim din lumea asta
Cum parfumu-mbătător
Când deschizi în vânt fereastra...

Layc Prayer (Heavenly Father help us, please)

Heavenly Father help us, please
To leave this world
As perfume unfold
From an open window in the breeze.

Summon me to goodness
To be your guest
As honey trickles
Into resins' thickness.

Oh, heavenly Father help us, please
To leave this world
As perfume unfold
From an open window in the breeze...

Îngerii noştri s-au învăţat (I)

Îngerii noştri s-au învăţat, câte doi,
Să se joace, sărind din muşuroi în muşuroi
De cârtiţe moi.

Bat din aripe ca şi cum palme-s
Ce-aplaudă şuvoaiele miresmelor calme
Curgând din flori mari spre Doamne-Doamne.

Şi-ncet se apleacă deasupra izvoarelor,
Muindu-şi nimburile şi vârful picioarelor,
Şi-adormind în boarea lor...

Our angels got used to (I)

Pairs of angels always will
Play with each other hopping still
Of the soft molehill.

Flapping their wings as if they were hands
Applauding the fragrance of the calm springs
Pouring from large flowers on Heavenly Lands

Bending slowly over the deep
Water, deeping their haloes and toes to keep
In the gentle breeze
All falling asleep

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

Îngerii noştri s-au învăţat (2)

Îngerii noştri s-au învăţat
Să se ascundă sub pat,

Ciulindu-şi nimbul, urechile, — aripele
Când ne umplem cu dragoste clipele

Şi-o iau la goană şi se îngândură
Dacă le cade în cap câte-o scândură

Sau chiar salteaua cu tot cu perne
În toiul patimii noastre eterne...

Our angels got used to (2)

Our angels have it in their head
That they can hide under the bed,

Picking their ears, wings, haloes above
When we are busy making love

They fly away worried to avoid
Being hit by falling wood

Or by a mattress and pillows from above
As we are making passionate love

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

Aveam în mine ceva sfânt...

Aveam în mine ceva sfânt
Cum numai îngerii sunt pe pământ,

Neapărați decât de-aureola lor
În preajma caselor, fântânilor...

M-apropiam de oameni şi-i priveam
Cât se iubesc de mult, ca printr-un geam

În care răsuflarea li se-oprea
Făcând dulci falduri grele de perdea

Ca să nu văd şi să nu înțeleg
Că fericirea nu-i un fluture întreg...

Inside me there's a growing mirth

Inside me there's a growing mirth
As holy as angels come to earth,

Protected only by their haloes' light
Surrounding the houses and fountains bright

I stared through the window as I drew near
And saw how people held each other dear

Their sweet breath misted on the cold
Window making heavy curtains fold

So that I shouldn't see with my own eye
That happiness is but a broken butterfly.

Cum se pierd visele avute-n zori...

Cum se pierd visele avute-n zori!
Pe la amiază-abia de mai ții minte
Cât de frumoasă, albă şi fierbinte
E-adâncitura unei subsuori!
Şi chiar de-ai căuta cu lumânarea,
Nu mai găseşti mersul cu paşii mici
Al celeia ce-şi uită dezmierdarea
Cum şi-ar lăsa sub pat nişte ciupici.
Doar fluturii-s atât de nestatornici,
Cu tumbele lor flauşate-n aer,
Sau zânele ce-ntruna se dezbaier',
Ca de prostani, de zmeii mult prea dornici
Să le înmoaie sânii mari şi şoldul,
Dânşii ştiind c-acolo li-e imboldul...

How dreams at dawn fade away so soon...

How dreams at dawn fade away so soon
That you barely remember them at noon
How lovely, snowy and even hot
It seems to be in the armpit
And even if you searched intensly
You could not encounter
The graceful walk with mincing steps
Of that one woman who forgets
Her charm as if it were slippers under the bed.
Only butterflies are so fickle
With their downy somersaults in the air,
Or the fairies who escape from dragons
As if they were rather slow-witted —
And far too eager
To caress the fairies' hips and breasts
Cause that is where their desire rests...

Romulus Bucur

Contemporary
Literature Press

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

Poems translated by de Adrian Bucur and Peter Phillips

De dragoste

primăvara odată cu topirea gheţurilor
la fel de năvalnică
trebuia să vină marea mea dragoste

îi puteam spune simplu oana
sau oricum
altfel

îi clădeam un castel în care
săbii goale strălucind în soare
să cânte virtuţile iubitoarei mele
de literatură doamne

îi zămisleam centauri cântăreţi
sub frunte
făptura-i de flacără s-o cucerească iară
ca pe-o femeie adevărată

Of love

in spring along with the thawing of ice
just as gushing
my great love was to arrive

I could simply call her oana
or whatever
else

I was building her a castle where
unsheathed swords glowing in the sun
would sing the virtues of my
literature-loving lady

I was fashioning singing centaurs
beneath her brow
so that her body of flame would be won again
as a real woman

Întâmplare cu poetul încă student

„Nu vii la o bere?" — un fost
coleg de liceu
a dat şi el la facultate
şi-a făcut armata
lucrează are nevastă copil
„Lasă, fac eu cinste" —
superioritatea lui subînțeleasă
care mă face
să mă simt din nou
ca atunci când eram puşti
şi nu aveam întotdeauna
cinci lei de cinematograf
sau de o îngheţată

lucrurile de care n-am avut curajul
să mă despart brutal
singurătatea mea asfaltată
pe care mirosul de cauciuc ars
rulează cu viteza maximă admisă

Episode with the Poet Still a Student

"Won't you join us for a beer?" — a former
high school colleague
applied for college as well
he did his time in the army
he works he has a wife a child
"It's on me" —
his implicit superiority
that makes me
feel like I did
when I was a kid
and didn't always have
five lei to see a movie
or to buy an ice cream

the things that I didn't have the guts
to brutally part with
my tarred loneliness
upon which the smell of burnt rubber
runs at the maximum permitted speed

Ea

broscuță dotată cu sens
zâmbetul meu
de copil
dezamăgit

(restul e ca
un cântec îndrăgit
în adolescență)

—şi vocea
răguşită
de cât se târâse
prin hățişul
de cabluri telefonice:

„Est-ce que
vous êtes
la fille
du peintre cubiste?"

She

tiny frog endowed with meaning
my smile
of a disappointed
child

(the rest is like
a song cherished
in adolescence)

—and my voice
hoarse
from so much crawling
through the thicket
of phone wires:

"Est-ce que
vous êtes
la fille
du peintre cubiste?"

Fortăreața Bastiani

vine toamna –
alt nume pentru atunci
când după o petrecere
trebuie să mai şi speli vasele

înarmat cu prestanța
pe care ți-o dau
costumul şi cravata
(ca să nu mai vorbim de catalog)
povesteşti copiilor
despre un măr putrezit
acoperit de coaja lucitoare
a cuvântului „măr”
– eventual înflorit –

(praful de cretă pătruns în pielea
mâinii drepte)

măcinat de paseismul

The Bastiani Fortress

fall is coming –
another name for when
you've also got to do the dishes
after a party

armed with the commanding appearance
that a suit and tie
give you
(not to mention the class book)
you tell the children
about a rotten apple
covered by the shiny peel
of the word 'apple'
– perhaps in blossom –

(the chalk dust seeped into the skin
of your right hand)

torn by the passéism

care îți zice incontestabil
la vârsta lor nu numai eu
dar toată generația mea
era mai isteață
mai puțin indiferentă la carte
decât copiii aceştia
un brad de frig îți creşte-n trup

* * *

un o rostogolindu-se
ca un şoricel prin iarbă
se scutură de rouă
clipeşte din ochişori
„ce mai e nou?”
„nimic, tănase, nimic”

that indisputably tells you
when I was their age not only I
but my whole generation
was smarter
less indifferent to learning
than these children
a fir tree of cold sprouts in your body

* * *

an o rolling down
like a little mouse in the grass
it shakes off the dew
opens and closes its tiny eyes
‘how’s it going?’
‘same old, tănase, same old’

Pierderi

să pierzi totul e să rămâi o țandără de os
dar îți mai rămâne întotdeauna ceva de pierdut
(ba da ba da argumentat cu bătăi din picior
şi bâzâieli de copil alintat)
bucuria pe care ar trebui s-o simți
când trenul mai are cinci minute
până să intre în oraşul
în care te-ai născut ai crescut
şi revii
după terminarea studiilor
rufele atârnând în balcoane
chipul ei desprinzându-se
din țesătura covorului
ninsoarea plăpândă de oraş
catedrala pe care
n-ai vizitat-o niciodată
poate ca să-ți mai rămână ceva
când vei reveni ca turist

Losses

to lose everything is to be but a shard of bone
but there will always be something left to lose
(but it is but it is argued with foot stomps
and the whining of a spoiled kid)
the joy that you should feel
when the train is five minutes away
from the town
you were born in you grew up in
and you're returning
after finishing your studies
clothes hanging on the balconies
her face coming off
of the carpet's fabric
the feeble city snow
the cathedral
you never visited
maybe so you might have something left
for when you return as a tourist

să fii o pată de culoare
pe un tablou neterminat

to be a spot of color
on an unfinished painting

1,52

metri
are ea
+1 şoricel
de catifea
cu codița înmuiată
în sulfamidă
pentru rănile
prietenilor
dar asta nu contea
ză prea
mult important e că
există und(E)v(A)

1,52

meters tall
is she
+1 little
velvet mouse
with his tiny tail dripped
in sulphamide
for the wounds
of friends
but this doesn't re
ally matter
what matters is that
(S)omew(H)er(E) exists

Plimbarea de seară

„acasă acasă” se scutură în pahar
cu bucurie amară
rumeguşul cuvintelor
(avea oximoroni vor spune
vecinele el ştia săracu’
da’ n-a vrut să spuie
la nimeni)

o țigară încă fumegând
pe caldarâm
chipul meu răsfrânt
de vitrine îmi trec
în revistă prietenii
ca un comandant trupele
rămase fidele sigur
ei şi-au făcut
datoria față de societate muncesc
au făcut

The Evening Walk

“home home” is whisked in the glass
with bitter joy
the sawdust of words
(he had oxymorons
the neighbors will say he knew poor soul
but didn’t wanna tell
anyone)

a cigarette still smoldering
on the pavement
my face reflected
in shop windows I take
stock of my friends
like a commander of his men
certainly still loyal
they did
their duty for society they work
they had

copii, au scris cărți
o maşină abandonată
cu uşile deschise uite
începe să intre zăpada
înăuntru
dar asta era mai demult
gazda tocmai începuse să
măture gunoiul sub dulap
repede până nu vin
musafirii

kids, they wrote books
an abandoned car
with its doors open look
snow’s starting to get
in
but that was long ago
the host had just started to
sweep the trash under the wardrobe
quickly before
the arrival of the guests

Poem despre măr

lumea s-a concentrat
într-un măr:
îl miros mi-l lipesc
de obraz mi-l apropii
de gură ca şi cum aş vrea
să-l sărut
explorez mai departe
analogiile dintre el
şi o femeie amânând
mereu clipa
când să-mi împlânt dinţii
în el luptând cu somnul
care-mi creşte
ca nişte vrejuri în membre
şi până la urmă
cu un gest hotărât
întrerup filozofarea
muşcând şi

Poem about an Apple

the world has been concentrated
into an apple:
I smell it I stick it
to my cheek I bring it
to my mouth as if I wanted
to kiss it
I keep exploring
the analogies between it
and a woman always
postponing the moment
when I will sink my teeth
into it fighting the sleep
that spreads
like vines in my limbs
and eventually
with a decisive gesture
I break off the philosophizing
biting and

instituind o nouă	creating a new
analogie	analogy

Copil găsit

Duminică.
Familia aşezată
în jurul mesei.
„Când eram eu de vârsta ta...”
(Glasurile celorlalți
ajung la tine
ca bolboroseala
cuiva ce se îneacă
în băutura rămasă
pe fundul unei uriaşe sticle)

„Şansa ta – un prieten
ca un autobuz dispărând
după colț
e că mai crezi
în cuvintele
care ne însoțeau
adolescența:

Foundling

Sunday.
Family sitting
around the table.
“When I was your age...”
(The voices of the others
reach you
like the sputtering
of someone who’s drowning
in the alcoholic dregs
at the bottom of a huge bottle)

“Your good fortune – a friend
like a bus vanishing
round the corner
is that you still believe
in the words
that accompanied
our adolescence:

dragoste, prietenie, cinste”

Sună toamna şi-ţi lasă
la uşă un copil găsit.

love, friendship, honor”

Fall calls and leaves
a foundling at your door.

Să vezi

să vezi în măturatul zilnic
al frunzelor căzute în fața casei
un simbol al luptei cu natura
să percepi trecerea timpului
prin aceea că iar
ți se face foame iar
se murdăresc rufele
şi trebuie spălate
să-ți imaginezi moartea drept ceva
care te face să nu vezi
următorul episod
al unui serial

tragi un şut cotarlei
care are ghinionul
să-ți iasă înainte
pe stradă te ruşinezi
auzind-o cum chelălăie

Seeing

seeing in the daily sweeping
of leaves that have fallen outside the house
a symbol of the fight against nature
perceiving the passage of time
in the fact that again
you grow hungry again
clothes get dirty
and need washing
imagining death as something
that prevents you from seeing
the next episode
of a serial

kicking the mutt
that has the bad luck
to cross your path
on the street you feel ashamed
hearing it yelp

şi imediat faci legătura
dintre gestul tău
şi valul de violență
revărsat asupra lumii
o, minunată, minunată lume
o, aerian spirit al lui ariel
ştiința ta — câteva semne neînțelese
desenate de mână şovăiel..........

and you immediately connect
your gesture
to the wave of violence
flooding the world
oh, wonderful, wonderful world
oh, aerial spirit of ariel
your science — a couple of obscure signs
drawn by a faltering ha......

Omul cu chitara

nu vei isteriza mulțimile
cu ea
şi nici măcar albastră
nu e

(plaja pustie
cinematograful pustiu
cu coji de semințe pe jos
urletul pustiu
în care stai şi cânți
cu jale cumplită
viața lumii
scrisă pe foi jupuite
de pe inimi vii
cânți despre o femeie
muşcând dintr-un măr
la o fereastră
despre micile vitejii duminicale

The Man with the Guitar

it will not send the crowds
into a frenzy
and it's not even
blue

(the bleak beach
the bleak cinema
with seed husks on the floor
the bleak howl
you stand in and sing
with terrible woefulness
the world's life
written on sheets skinned
from beating hearts
you sing of a woman
biting into an apple
by a window
of the little sunday braveries

ale bunilor taţi de familie
despre tine
„blazat
circar
fanatic"
pierzându-se ca nişte urme
de sălbăticiune
în câmpie

văzut de sus văzut de departe
omul părea că n-are moarte
văzut de departe văzut de sus
omul părea că e în plus

în mica lume de plastilină
când ironia era regină)

of decent family men
of you
"jaded
fanatical
slacker"
losing yourself like tracks
of a wild animal
in the meadow

seen from above seen from afar
man seemed immortal
seen from afar seen from above
man seemed out of place

in the little world of plasticine
when irony was queen)

Ulise

Prin noianul de lume al gării
a apărut un bărbat cu înfățişare ciudată
cerând un bilet
spre Ithaca

M-am uitat la îmbrăcămintea lui sărăcăcioasă
la fața lui brăzdată
la tremurul uşor al mâinilor

Şi am încercat să nu mă gândesc la nimic
decât la fericirea simplă
a acestui om
ce se întorcea acasă

Ulysses

Out of the train station's ocean of people
a strange-looking man appeared
asking for a ticket
to Ithaca

I looked at his shabby clothes
at his lined face
at the slight quiver of the hands

And I tried to think of nothing
but the simple joy
of this man
who was returning home

Haiku-uri

* * *

lupi pe zăpadă
şi clopote
în depărtare

* * *

noapte şi flăcările
ca un tigru
la pândă

* * *

un şoricel muiat
de ploaie
toamna

* * *

sabia unei frunze
despicând
aerul

* * *

ariciul vegetal
al unei castane
în palma mea

Haiku

* * *

wolves on the snow
and bells
far away

* * *

night and the flames
like a tiger
stalking

* * *

a tiny mouse soaked
by rain
in fall

* * *

a blade of grass
slicing
the air

* * *

the vegetal hedgehog
of a chestnut
in the palm of my hand

Mircea Cărtărescu

Contemporary
Literature Press

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

Poems translated by Andrei-Radu Bîrsan and Katherine Gallagher

cobor din 109 şi o iau spre casă.
i-o seară caldă de aprilie, cu oameni în stații
cu fabrica de săpun mirosind a săpun „cămila"; viața mea
se desfăşoară mai departe, cu bucurii si tristeți
cu simptome şi sindroame
cu senzații, percepții şi reprezentări...
sunt foarte mândru de noul meu pulovăr din lână shetland,
destul de mândru ca să uit de prostiile din reviste
de plictiseala de la şcoală
de faptul înspăimântător că am degete, că am coloană vertebrală.
mă înfund printre blocuri, în beznă, pe lângă colectoarele de deşeuri:

coşuri de fier pline cu chiuvete sparte, cutii de spray
roți turtite de tricicletă, coperte de bloc de desen
piese unsuroase de motor, lițe şi cârpe...
sunt singur, mi-e cam răcoare, mă uit înspre stele

I get off the 109 bus and head home.
'tis a warm April evening, people on the platforms
the soap factory smelling of "cămila" soap; my life
further unfolds, with joys and sorrows
with symptoms and syndromes
with sensations, perceptions and depictions…
I am very proud of my new shetland wool sweater,
proud enough to forget about the rubbish in the magazines
about the dullness of school
about the frightening fact that I have fingers, that I have a backbone.
I slink through the blocks of flats, in the darkness, among the dumpsters:

iron carts full of broken sinks, spray cans
flattened tricycle wheels, drawing-pad covers
greasy engine parts, wires and rags…
I am alone. I am a little cold. I look at the stars

rămân cu fața luminată de stele
rămân cu ochii aprinşi de stele
rămân cu inima transparentizată de stele
pentru că peste blocuri sunt stele
şi peste fabrici sunt stele
şi sunt stele peste bordúri, peste indicatoare de circulație
şi sunt stele peste părul femeilor şi peste balonzaide
şi peste fiecare frunzuliță din plopii de lângă „Suveica”.

I linger with my face lit by stars
I linger with my eyes blazed by stars
I linger with my heart translucentised by stars
because there are stars above the blocks of flats
and there are stars above the factories as well
and there are stars above the sidewalk borders, above the road signs
and there are stars above the women’s hair and above the raincoats
and above each tiny leaf of the poplars near “Suveica”.

şi stelele de opal
sunt ierarhizate, asemenea regnului animal
pe încrengături şi clase şi ordine şi familii
pe genuri şi specii şi filii.
erau stele protozoare şi ciliate
şi gelatinoase stele voalate.
peste policlinici şi sanatorii
stele-corali îşi desfăceau pomişorii,
iar peste linii
de troleibuz, înfloreau stele-actinii.

and the opal stars
are categorised, just as in the animal world
into subkingdoms and classes and orders and families
into kinds and species and lines.
there were protozoa and ciliate stars
and veiled gelatinous stars.
above the clinics and sanatoriums
coral-stars stuck out their tiny branches,
and over the lines
of some trolleybus, actinium stars would blossom.

erau stele-melci, stele-stridii, stele-râme
şi stele-scorpioni cu cozi de parâme
şi ghimpe de fiere în coadă.
erau stele-păianjeni, păroşi asemenea fulgilor de zăpadă
şi țesându-si plasa între oasele noastre,
erau stele-gândaci cu elitre albastre
iar alte stele
se târau înapoi ca racii pe pietricele,
stelele-fluturi abia lopătau,
stelele-peşti abia înotau
prin ape unde se târau luminoase
stelele-gaviali şi stelele-broaşte țestoase,
oh, doamne, cât de frumoşi
erau aştrii-papagali, aştrii-fregate şi aştrii-botgroşi
bătând din aripi încremenite

prin noaptea cu oglindiri de pirite,
stelele-mamifere
erau un amestec de sânge, flegmă, limfă şi fiere
şi scoteau focuri din gheare, colți şi copite
printre stelele-amonite.

there were snail stars, oyster stars, earthworm stars
and scorpion stars with bowline tails
and choler-bristled bottoms.
there were spider stars, as hirsute as snowflakes
weaving their webs amid our bones.
there were beetle stars with blue elytra
and other stars
crawling backwards like crabs on gravel.
butterfly stars would barely oar,
fish stars would barely swim
through waters in which there would crawl
gleaming gharial stars and turtle stars.
oh, god, how beautiful
the astral parrot, the astral frigates and the astral hawfinch
flapping their stone-still wings

through the pyrite-tinted night.
mammal stars
were a mix of blood, spit, lymph and gall
and they would cast flames from their claws, tusks and hooves
amid the ammonite stars.

steaua-om, mi-am dat seama,
o născuse chiar mama,
eram chiar eu
care ardeam ca magneziul peste doamna ghica şi heleşteu
care îmi supuneam oasele, dinții
şi mecanismul fraged al minții
unei fisiuni
unei lumini orbitoare, unei minuni.

mă-mpiedic de o țeavă de fier ruginit.
sunt în fața blocului meu de pe nada florilor.
îmi pipăi cheia în buzunar şi mă gândesc la ce am în frigider.
viața mea decurge mai departe.
nu am putere să o opresc.
printre plopii din jurul dispensarului stelele ard,
scânteiază şi strălucesc.

the human star, I realized,
my mother gave birth to it,
it was myself
who would burn like magnesium over Doamna Ghica and the pond
who would subject my bones, my teeth
and the tender clockwork of my reason
to a fission
to a blinding light, to a miracle.

I trip over a rusty iron pipe.
I stand in front of my block of flats on Nada Florilor.
I feel my key in my pocket and think of what I have in my fridge.
my life further unravels.
I have no power to stop it.

the stars blaze among the poplars around the clinic, they gleam and glisten.

Când ai nevoie de dragoste

când ai nevoie de dragoste nu ți se dă dragoste.
când trebuie să iubeşti nu eşti iubit.
când eşti singur nu poți să scapi de singurătate.
când eşti nefericit nu are sens să o spui.

când vrei să strângi în brațe nu ai pe cine.
când vrei să dai un telefon sunt toți plecați.
când eşti la pământ cine se interesează de tine?
cui îi pasă? cui o să-i pese vreodată?

fii tu lângă mine, gândeşte-te la mine.
poartă-te tandru cu mine, nu mă chinui, nu mă face gelos,
nu mă părăsi, căci n-aş mai suporta încă o ruptură.
fii lângă mine, ține cu mine.

înțelege-mă, iubeşte-mă, nu-mi trebuie partuze, nici
conversație,
fii iubita mea permanentă.
hai să uităm regula jocului, să nu mai ştim că sexul e o

When you need love

when you need love you are not given love.
when you have to love you are not loved.
when you are lonely you can't cast loneliness away.
when you are unhappy there is no point in saying it.

when you want to hold someone in your arms you have no one.
when you want to call someone all of them are away.
when you are down who asks about you?
who cares? who will ever care?

be by my side, think of me.
be gentle with me, don't torment me, don't make me jealous,
don't leave me, for I couldn't stand another break.
be by my side, be on my side.

understand me, love me, I need no orgies or conversations,
be my permanent lover.
let's forget the rules of the game, forget that sex is a jungle.
let us bond, let us reach a balance.

junglă.
să ne ataşăm, să ajungem la echilibru.

dar nu sper nimic. nu primeşti dragoste
când ai nevoie de dragoste.
când trebuie să iubeşti nu eşti iubit.
când eşti la pământ nicio femeie nu te cunoaşte.

but I don’t dare hope. you don’t get love
when you need love.
when you have to love you are not loved.
when you’re down no woman knows you.

Dragostea

deasupra mamei răsărise un curcubeu negru.
pe-atunci mama era doar o fetiță
şi părul ei era din şuvițe de diamant.
ea se opri din jocul ei
îşi netezi rochița
şi privi înspre curcubeu.
era un curcubeu negru şi de atâta negru scânteietor
pe câmp muşețelul se-ntunecase.

mama privi înspre curcubeu.
era atât de jos, că aproape-l putea atinge cu buzele
iar părul ei electrizat, transparent
se lipea de tuburile moi, ca de orgă.
roşul curcubeului era negru,
şi oranjul lui era negru,
şi galbenul lui era negru,
şi verdele lui era negru,
şi albastrul lui era negru,

Love

a black rainbow had risen above mother.
at that time, mother was just a girl
and had diamond locks.
she stopped playing
she smoothed out her skirt
and she gazed at the rainbow.
it was a black rainbow and such a sparkling black
that the camomile in the field went dark.

mother gazed at the rainbow.
it was so low, she could almost touch it with her lips
and her transparent hair, frizzy with static
would stick to the soft, organ pipe-like tubes.
the rainbow's red was black,
and its orange was black,
and its green was black,
and its blue was black,
and its indigo was black.

şi indigoul lui era negru.
doar violetul lui rămânea violet.
violetul lui era un şuvoi care se pierdea în mare.

mama ştiu atunci că este pierdută.
avea să cunoască dragostea.
şi brusc umbra ei pe asfaltul cald din floreasca
se împodobi cu vene şi oase.
mama sui într-o corabie din pânză de păianjen
şi o porni în sus pe curcubeu.
umbra ei, cu vertebre şi intestine
îi continuă joaca.

violet alone was still violet.
its violet was a stream which would get lost in the sea.

mother knew then she was lost.
she would come to know love.
and suddenly her shadow on the warm pavement of floreasca
adorned itself with veins and bones.
mother got on a ship made of cobwebs
and went up the rainbow.
her shadow, with its backbone and intestines
kept on playing for her.

2

era o corabie din pânză de păianjen.
călătorea pe marginea curcubeului negru
ca pe marginea unei batiste cu chenar.
mama vedea în jur norii de staniol
care îi reflectau chipul.
din când în când, bombardierele americane
se încurcau în cuiburile de păianjen
ale tambuchiului, ale bocaportului
dar mama, la etravă
le apuca delicat între degete
şi le lansa apoi, descurcate şi zbârnâind
ca pe nişte modele din balsa şi celofan.

încă era curajoasă, deşi în corpul de porțelan
picurase stropul de sânge.
deşi părului ei săpat în diamant
i se tociseră vârfurile.
deşi sub bluza de gumă arabică

2

the ship was made of cobwebs.
it sailed on the rim of the black rainbow
as if it were the rim of a fringed handkerchief.
mother saw the tinfoil clouds around her
which mirrored her countenance.
every now and then, the american bombers
would get tangled in the spiders' nests
in the hatch, in the portholes
but mother, on the bow of the ship
would pinch them softly with her fingers
and would launch them, untangled and whirring
as if they were models made of balsa wood and cellophane.

she was still brave, though in the porcelain body
the drop of blood had dropped.
though her hair carved out of diamonds
had its ends split.
though under her shirt made of acacia gum

i se arcuiseră sânii.
încă era curajoasă
încă era orbitoare.

her breasts had drooped.
she was still brave
she was still dazzling.

3

umbra mamei, printre vilele verzi,
printre tecarii albaştri
arunca un ciob de sticlă în căsuțe reci de şotron.
veni amurgul
ca un animal de carne transparentă
ca o floare cu petalele de gingii.
veniră apoi stelele
şi începură să pască vilele verzi
tecarii albaştri.
umbra mamei căpătă organe ciudate:
trese,
decorații,
cravaşe.

îi crescu păr pe piept şi pe antebrațe,
îi crescu păr pe falangele degetelor,
îi crescu capacitatea craniană,
dar asta nu avea să-l salveze.

3

mother's shadow, amid the green mansions,
amid the blue acacia saplings
would throw a shard of glass on cold hopscotch squares.
dusk came
like an animal with translucent flesh
like a flower with gingival petals.
then the stars came
and started grazing on the green mansions
the blue acacia saplings.
mother's shadow grew strange organs:
stripes,
medals,
whips.

hair grew on her chest and forearms,
hair grew on her phalanges,
her cranial capacity expanded,
but that wouldn't save him.

4

o pisică deschise ochii şi văzu o farfurie neagră
în care o femeie neagră îi turna un fir de lapte negru.
un vatman intră într-un depou negru.
un fluture se aşeză pe un zid negru.
doar curcubeul mai scânteia
aruncând flăcări negre.

venise vremea dragostei, sfârşitul lumii.
venise apocalipsa, care e dragostea.
venise fiara care latră flacăra
venise aparatul cu manometre, cadrane, cilindri, biele,
bujii, globuri de sticlă, curele de transmisie
şi care pompa sub pielea stelelor ameţeala
venise pipăitul cu mirosul în lesă

venise văzul cu auzul în colivie
venise fiinţa cu neantul încolăcit după gât
venise înghesuiala, fier lângă plastic, oţel lângă sticlă,

4

a cat opened its eyes and saw a black dish
in which a black woman poured it a dash of black milk.
a conductor entered a black depot.
a butterfly landed on a black wall.
the rainbow alone would still glimmer
spitting black flames.

the time of love had come, the end of the world.
the apocalypse had come, and it is love.
the beast had come, roaring the flame
the machine had come with its gauges, cylinders, rods, plugs,
glass globes, transmission belts
which pumped faintness under the skin of the stars
touch had come, with smell on a lead
sight had come, with hearing in a cage
existence had come, with nothingness wreathed about its neck
jostle had come, iron alongside plastic, steel alongside glass,
enzymes alongside cement,

enzime lângă ciment,
clor lângă pânză şi frunze în glande şi oase în rouă şi
ochi în stilouri şi fălci suprapuse şi gheare şi pioneze
şi nori şi păpuşi şi oceane

totul în tot
tot peste tot
dinți în dinți şi gură în gură şi sex în sex şi coaste în coaste
şi istorie şi piulițe şi figuri de stil
şi permanganat de sodiu şi flori cu petale, sepale, stamine,
pistil
toți iubind totul
toți fecundând totul
peste tot numai apte şi apti
numai icre şi lapți
încât cosmosul de lumine
văzut de departe, e doar fiara care se împreunează cu sine
fiara din apocalipsă
eclipsă de spirit,
eclipsă.

chlorine alongside cloth and leaves in glands and bones in dew
and
eyes in fountain pens and overlapping jaws and claws and
drawing pins
and clouds and dolls and oceans

everything in everything
all everywhere
teeth in teeth and mouth in mouth and sex in sex and ribs in ribs
and history and bolts and nuts and figures of speech
and sodium parchment and flowers with petals, sepals, stamens,
pistils
everyone loving everything
everyone impregnating everything
potent people all around
spawn and milt all abound
so much that the cosmos of light
seen from afar, is just the beast mating with itself
the apocalyptic beast
eclipse of the soul,
eclipse.

Nina Cassian

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

Poems translated by Iulia Dodu and Katherine Gallagher

Uite-aşa

Uite-aşa, uite-aşa, răsucindu-mă, chircindu-mă,
schimonosindu-mă ca un fir de lână sub flacără,
aşa îmi e dat să parcurg
mult invocatele trepte ale desăvârşirii
pe care alții merg ca îngerii, în pas de vals,
ținând pe-un umăr o cutie cu prăjituri
şi pe altul, principala halteră
cu luna şi soarele.

Just like that

Just like that, just like that, twisting, doubling up,
contorting like a wool thread over the flame,
I am bound to go through
the much-desired steps of completeness
on which others tread like angels, waltzing,
holding a box of cakes on one shoulder
and the main weight, with the moon and sun,
on the other.

Conversaţie

Fac conversaţie cu broasca.
Mă port frumos cu ea,
să nu orăcăie, căci nu suport
grosolănia şi vulgaritatea.
Broasca surâde galeş, mă atinge
cu labele ei ude
şi-mi spune un secret grozav
care-ar putea pe loc să mă ucidă.
Eu stau şi-ascult
până la capăt,
eu nu ştiu să mă apăr,
nu ştiu decât să mă prefac atentă
şi recunoscătoare—
şi-atuncea broasca simte că-i mai tare
şi nu-mi mai face rău
pentru că nu o mai interesez.

Conversation

I converse with the frog.
I am nice to him,
so that he doesn’t croak, for I can’t stand
rudeness and vulgarity.
The frog smiles wistfully, it touches me
with wet limbs
and tells me an awful secret
which could kill me on the spot.
I keep listening
until the end,
I don’t know how to defend myself,
I know nothing but to pretend to be attentive
and grateful—
and then he feels he’s more powerful
and stops hurting me
because I don’t interest him anymore.

Zâmbetul meu pe buzele altora

Mereu îmi aflu perechea.
Iată zâmbetul meu
pe buzele altora.
Când mă privesc în oglindă,
îmi recunosc semenii.
Sunt coruri în cântecul meu
şi fac parte din milioane de cupluri.

Am desenat odată
o fantastică floare
cu-o unică petală:
azi, mi-a dăruit-o un grădinar.

My smile on others’ lips

I always find my match.
There’s my smile
on others’ lips.
When I look at myself in the mirror,
I recognize my kin.
They are choirs in my song
and are part of millions of couples.

I once drew
a fantastic flower
with a single petal:
today, a gardener gifted me with it.

Ritual

Presimt marea după uşorul leşin al cerului,
după relieful care se predă zării.
Mă-apropiu şi aştept să se facă noapte.
Arunc în valuri bucăți de gheață,
luna apare şi le caută cu gura ei întristată.
Intru în mare, ciocnind sunete transparente,
sparg luna cu umărul, mi se sparge părul,
devin sărată ca gheața, străvezie ca sarea,
lichidă ca luna.

Ritual

I apprehend the sea by the slight collapse of the sky,
by the relief surrendering itself to the horizon.
I draw near and wait for nightfall.
I throw pieces of ice into the waves,
the moon rises and searches for them with her sore mouth.
I plunge into the sea, knocking against transparent sounds,
I break the moon with my shoulder, my hair breaks free,
I become as salty as ice, as translucent as salt,
as liquid as the moon.

Lento

În timp ce coboram, frunzele se măreau,
verdele, hrănit de respirația noastră,
se umfla, se rotunjea fabulos,
nervurile uriaşe, elastice ca nişte arcane,
se încolăceau în jurul soarelui.
Era un aer dens, aglomerat,
o armonie ecuatorială,
care ne transforma
în doi enormi coconi aurii
suprasaturați de dragoste.

Lento

As we descended, the leaves were getting larger,
the green, fed by our breath,
was swelling, fabulously rounding,
the giant veins, elastic like lassoes,
were curling around the sun.
There was a dense, congested air,
an equatorial harmony,
which was turning us
into two enormous golden cocoons
replete with love.

Motto

Aştept ziua când
cei 4 cavaleri ai apocalipsului
şi cu cele 3 parce
îşi vor împărți între ei
cele 7 păcate capitale—
plecând definitiv
din preajma umanității.

Motto

I'm waiting for the day when
the 4 Knights of the Apocalypse
and the 3 Parcae
share between themselves
the 7 Deadly Sins—
leaving humanity behind,
once and for all.

Yggdrasil

Oricâte furtuni s-ar năpusti,
undeva rămâne vertical
arborele vieții, Yggdrasil,
înspăimântător la rădăcină,
calculat în trunchiul plin de cercuri,
triumfal în ramuri explodate,
arborele vieții, Yggdrasil,
complicata lui eternitate.

Yggdrasil

No matter how many storms break out,
somewhere, Yggdrasil, the tree of life,
stays upright,
awe-inspiring with its roots,
calculated with its trunk full of rings,
triumphant with its explosion of branches,
Yggdrasil, the Tree of Life,
its intricate eternity.

Jocul cu lumina

Desenezi un cerc galben
pe pagina albă
şi soarele se aşază pe mâinile tale.
Şi alături e umbra.
Şi mâinile tale se mută pe masă,
din soare în umbră,
când roze, când vinete,
din umbre în soare
—ca într-un prim studiu de culoare,
când calde, când reci,
aproape, departe,
—ca într-un prim exerciţiu de moarte.

Playing with light

You draw a yellow circle
on the white page
and the sun settles on your hands.
And next to it lies the shade.
And your hands move on the table,
from sun to shade,
now rosy, now bluish,
from shade to sun
—as in a first color study,
now warm, now cold,
near, far away
—as in a first practice for death.

Puterea de a privi

Melcii fără case ies noaptea din fântâni;
lucioşi şi negri, se preling sub porţi,
adulmecând cu coarnele subtila ceaţă-a lunii.
Încep un ritual târât şi pur,
de minuscule trunchiuri fără membre,
—în timp ce marea cade majestuos pe ţărmuri.

Aceste nopţi extatice mă-ndrituiesc
să nu mă mai înfricoşez de umbre
şi să privesc în adâncimi
cu ochiul calm al lunii.

The power to watch

The slugs come out of the fountains at night;
lustrous and black, they creep under the porches,
feeling with their horns the subtle mist of the moon.
They start a crawling pure ritual
of tiny limbless bodies,
—while the sea falls majestically on the shores.

These ecstatic nights enable me
To no longer fear the shadows
and to look into the depths
with the tranquil eye of the moon.

Proba de foc

Va trece multă vreme.
Iar când ne vom reîntâlni,
dacă fumul țigărilor noastre reunite
nu va schița o coloană triumfătoare
ca sufletul celor arşi pe rug
—înseamnă că nu ne-am iubit niciodată.

The trial of fire

A long time will pass.
And when we meet again,
if the smoke of our reunited cigarettes
doesn't draw a triumphant column
like the soul of those burned at the stake
—it will mean that we have never loved each other.

Îți mulțumesc

Ah, mă înspăimânt: eşti prea frumos!
Părul tău pe care cade seara
străluceşte fastuos şi tragic,
ca ecoul sângelui pe scuturi.
Ochii tăi continuați în aer
curentează lucrurile casei,
se deschid sertarele, covorul
curge ca un râu, pe scări în jos.
Dinții tăi stelați, fulgerători,
parcă-mi muşcă inima adâncă.
Ah, mă înspăimânt: eşti prea frumos!

Dar îți mulțumesc pentru această
frunte-ngustă, fără de idei,
ce mă lasă să privesc în tihnă
dulcea-ți buză, dinții tăi vicleni.

I thank you

Oh, it frightens me: you're too beautiful!
Your hair on which the evening falls
shines lavishly and tragically,
like the echo of blood on shields.
Your all-encompassing gaze
electrocutes the household items,
the drawers fly open, the carpet
flows like a river down the stairs.
Your starry, lightning teeth
seem to be biting into my deep heart.
Oh, it frightens me: you're too beautiful!

But I thank you for this
empty forehead, devoid of ideas,
which allows me to leisurely watch
your sweet lip, your cunning teeth.

Vocea ta, şarpele

Vocea ta, şarpele dulce,
fierbinte de soare,
somnorosul şarpe al casei,
încolăceşte-mi-l
în jurul mijlocului,
strecoară-mi-l prin păr
ca prin iarba de vară,
prelinge-mi-l în ureche
aşa cum s-a prelins otrava
în urechea tatălui lui Hamlet.
Vocea ta, şarpele.

Your voice, the snake

Your voice, the sweet snake,
heated by the sun,
the sleepy house-snake,
coil it
around my waist,
slither it into my hair
like into the summer grass,
drip it into my ear
the way poison dripped
into the ear of Hamlet's father.
Your voice, the snake.

Gabriel Chifu

Contemporary
Literature Press

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

Poems translated by Anca Romete and Anne Stewart

Trupuri de rezervă

În fiecare zi, întâmplări care
n-au nicio legătură cu mine
Îmi sunt îndesate în creier, până la refuz.
Ca boarfele într-un rucsac ponosit.
Însă rezist.
În fiecare zi primesc
o sumedenie de pumni în plină figură.
Însă nu mă doboară. Fiindcă,

la vedere, am o făptură de cauciuc,
de încercare, de folosință comună.
și am avut grijă să-mi păstrez
câteva trupuri de rezervă,
pe care le-am pus deoparte, în locuri neștiute.
Ele duc vieți paralele. Adevărate.

În orășelul natal am lăsat

Spare bodies

Every day, things that
have no connection whatsoever to me
are stuffed into my brain, till there's no room left.
Like rags in an old bag.
I still hold on to it.
Every day the punches come
right in the face.
But it doesn't get me down. Because,

on the outside, I'm a rubbery creature,
for sparring, for daily practice.
But I took care to keep
a few spare bodies,
which I left behind, in undisclosed locations.
Now they live parallel lives. Real ones.

In my hometown I left

un trup îmbrăcat în pantaloni scurți,
ce aleargă pe străzi, jucându-se-n neștire.
Pe altul l-am lăsat într-o zi senină de vară
și înoată într-o mare clară,
undeva pe brațul Kassandra.

Aceste trupuri de rezervă
pâlpâie și luminează aidoma unor candele.
Aceste trupuri de rezervă
au inimi inocente, puternice, neîncepute.
N-am decât să închid ochii aici,
în viața asta de doi bani.
Am să trăiesc mai departe prin ele,
trupurile mele de rezervă.

a body wearing shorts,
running in the streets, endlessly playing.
I left another one in a sunny summer day
now, swimming, in clear sea water,
somewhere around the Kassandra arm.

These spare bodies
flicker and light like candles.
These spare bodies
have innocent, strong, unconsumed hearts.
I only have to close my eyes here,
in this twopenny life.
I shall live on through them,
my spare bodies.

Vecinul meu de peste drum

Vecinul meu de peste drum de la Craiova
vinde cârnați.
A câștigat o grămadă de bani din asta și a cumpărat
bucata de pământ pe care și-a ridicat casa.
O casă scumpă și neinspirată. Dar nu despre casă
e vorba aici: ci despre curtea lui, pe care o udă tot timpul.
Nu-l cunosc mai deloc, ne salutăm și atât, dar
îl trec în poemul acesta fiindcă toată ziua bună ziua
își udă curtea cu flori. L-am văzut
dimineața în zori făcând asta
și l-am văzut și noaptea târziu. Chiar și când ploua
nu-și abandona îndeletnicirea, ținea calm furtunul și
stropea conștiincios florile, fără să-i pese de apa venită din
cer.

Sunt convins că nu citește poezie. și de aceea
nu-l interesează

My neighbour across the road

My neighbour across the road, from Craiova,
sells sausages.
He's made a lot of money from it and bought
this plot of land where he has built his house.
An expensive, tasteless house. But it's not about the house,
it's about its courtyard, which he waters all the time.
I almost don't know him at all, we just say hi to each other and
that is all, but
I mention him in this poem because all day long
he waters his courtyard, full of flowers. I've seen him
doing this in the morning,
late at night, too. Even when it was raining,
he stayed calmly holding the hose and
dutyfully watering the flowers, without noticing
the water pouring from the sky.

I am sure he doesn't read poetry. That's why
he's not interested

că poemul acesta a crescut în jurul său
precum schitul în jurul sihastrului,
nu-l interesează
că eu l-am închis definitiv în poemul acesta
ca pe un bănuț de aur.
Etern și absurd , el își udă cu strășnicie
curtea. Cred că în copilărie a trăit într-un loc
pârjolit de arșiță. Si mai cred că într-o noapte
a visat paradisul așa: o curte pe care o ții verde
udând-o cu furtunul.
Iar acum a pătruns cu pași răsunători în acel vis al său
și trăiește netulburat acolo.

that this poem grew all around him
as the hermitage around the hermit,
he doesn't care
that I shut him inside this poem for good
like a gold coin.
Eternal and absurd, he grimly waters
his yard. I think he spent his childhood in a place
scorched by heat. I also think one night
he dreamt of a paradise like this: a yard you keep green
by watering it with a hose.
And now he has entered that dreams of his, his steps resonating
and he lives there, undisturbed.

Iar am ajuns

Iar am ajuns în punctul acela unde nimic
nu mai merge. Nimic
nu se mai potrivește cu nimic. Și nimic
nu mai e de făcut.

Sunt cu fața la zid.
Iar peretele din spate
a făcut picioare și s-a lipit furios
de cel din față. Și eu, prins la mijloc.

O, dar și cerul:
se târăște ca șarpele cu solzi pe pământ
și eu mă sufoc, fără aer, prins la mijloc.

Vine un monstru însetat.
Bea cu o gură apa
din fântâna trecutului meu, o seacă,
iar trecutul meu — gata,
cât ai bate din palme nu mai este.

Here I am again

Here I find myself again, at that point where nothing
works anymore. Nothing
matches anything. And there is nothing
to be done.

I face the wall
The wall behind me
has grown legs and glued itself furiously
to the one in front. And there I am, caught in the middle.

Oh, yes, and the sky:
crawling over me like a scaly snake on the ground
and I suffocate, no air, caught in the middle.

Here comes the thirsty monster.
It takes a drink of water
from the fountain of my past, he drains it,
and my past — there it is,
gone in no time.

Şi tot nu se satură monstrul. Cu altă gură
soarbe şi apa din fântâna viitorului meu.
Nici el nu mai există.

And the monster cannot get enough. With another mouth
it guzzles water from the well of my future, too.
And now it doesn't exist anymore.

Nu mai am unde să mă duc.

...Da, sfârșitul
poate începe și așa, ca la mine, astăzi:
cu o dimineață de primăvară
înmărmuritor de senină,
în care mugurii cântă, explodează bezmetic,
iar mirosul izbucnit din flori, din iarbă
te curpinde, te îneacă.
Paradisiac și nimicitor.

I have nowhere to go.

...Yes, the end
may also start like this, as it happened to me today:
with an incredibly serene
spring morning,
where buds are singing, frantically blooming,
and the scent of flowers and grass
embraces you, washes over you.
Paradise and destruction..

Papirus

Am făcut sul întreg peisajul:
cerul cu nori și câteva stele;

apoi, văzduhul prin care tocmai
trecea vântul, tocmai trecea
mirosul liliacului înflorit,
tocmai trecea o umbră;

apoi, strada cu biserica din apropiere
și casa mea (mă cuprinde și pe mine,
stând la masă și citind).

Da, am strâns, am rulat
tot universul meu, ca pe un papirus.

Iar papirusul astfel dobândit
L-am legat cu o sfoară de cânepă
și l-am pus deoparte,
la păstrat,
pentru alte vremuri.

Papyrus

I rolled up the entire scenery:
the sky with the clouds and some stars;

then, the atmosphere which was
crossed by the wind, was crossed
by the smell of blooming lilac,
was crossed by a shadow;

then, the street and the church nearby
and my house (it took me in, too, as I was standing at the table,
reading).

Yes, I gathered it up, I scrolled up
all my universe, like papyrus.

And the resulting papyrus—
I bound it with a hemp string
and put it aside,
for a later time.

Dan Mircea Cipariu

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

Poems translated by Alina Deacu and Maggie Butt

biletul de dragoste

simt miros de sânge și viață
în pauzele noastre lungi și dese

privirile noastre așteaptă oase și carne
carne și oase
mărturii neștiute despre cum tranșezi din tine cel mai bine
și mai profund
„tranșare de sine & consum de sine”

tăcerea ne arată
hieroglife și herghelii
colivii și prevestiri
cioburi
și un târg de vechituri

e o tăcere peste care putem pune
mult whisky
multă gheață

love note

I smell blood and life
in our long and frequent breaks

our glances long for bones and flesh
flesh and bones
secret confessions of how to best butcher yourself even deeper

“self carving & self consumption”

silence shows us
hieroglyphs and herds of horses
cages and predictions
shards
and a jumble sale

there is a silence upon which we can pour
a lot of whisky
a lot of ice

Es Kribelt...

șampanie și nostalgii carnivore
fluturi în stomac
în creier
ferestre și porți trântite din teamă

cuvintele sunt de prisos:
nu am câștigat niciun război
nu am ieșit din criză
umbrele îmi calcă în picioare viața și scrisul!

în piață
insomnii
pepeni galbeni
negustori de măști și de timp

un recuperator îmi strigă până la epuizare:
„nu poți vinde sufletul acesta decât dacă el este foarte curat!"

Es Kribelt... It Tingles

champagne and carnivorous nostalgia
butterflies in the stomach
in the brain
windows and gateways are slammed by fear

words are unnecessary:
I did not win any war
I did not get out of personal crisis
the shadows are trampling over my life and my writing!

in the square
insomnia
honeydew melons
sellers of masks and time

a bailiff yells till exhaustion:
"you cannot sell this soul unless it is very pure!"

Ceasornicăria Orfeu

trăiesc între limite și bucătării
aștept un doctor de suflete
aștept o mașinărie de curățat spaimele

sunt un client resemnat dar perfecționist:
livrez singurătate
saci
camioane
vagoane
bombardiere de singurătate

Ceasornicăria Orfeu
așteaptă tot ce-i mai bun de la mine!

Orpheus, the clockmaker's

I live between limits and kitchens
I am waiting for a soul doctor
I am waiting for a machine to wash away fear

I am a resigned customer but a perfectionist:
I deliver loneliness
bags
carts
wagons
bombers of loneliness

Orpheus, the clockmaker's
is waiting for the best of me!

cipariu's pub

mașina de gheață
trebuie să funcționeze
NON STOP!

blatul mesei trebuie să fie
în permanență liber și curat!

din când în când
creierul meu
e un depozit cu sticle băute și apoi negreșit sparte

din când în când
inima mea
lasă paharele curate și paturile goale

vă rog
păstrați liniștea
insomnia mea vrea multe sentimente multă afecțiune
multă

cipariu's pub

the ice-making machine
has to function
NON STOP!

the bar counter has to be
clean and empty at all times

every once in a while
my brain
is a warehouse full of emptied bottles, then broken without fail

every once in a while
my heart
leaves the glasses clean and the beds empty.

please
keep the silence
my insomnia longs for loads of feelings and a loads of affection
a lot

tot mai multă	a lot more
GHEAȚĂ	ICE

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

Capitalul lui Dan Mircea Cipariu

o altă zi de așteptare
fără punctuație
fără stopuri și certificate de existență

sufletul meu e un câmp cu rockeri și bluesmani
care culeg maci și iluzii
care beau bere la halbă și
discută despre îngeri și decadență

respir încet
pe tăcute
aici
în această așteptare
cineva
îmi va pune
un cec în alb
un laudatio
o mașinărie de transformat gândurile negre
în scrisul cel mai viu și curat

The Assets of Dan Mircea Cipariu

another day of waiting
with no punctuation
no full stops or proof of existence

my soul is a field of bluesmen and rockers
picking up poppies and illusions
drinking beer on draft and
discussing angels and decadence

i'm breathing slowly
silently
here
while waiting
someone
will give me
a blanc cheque
a laudatio
a machine to turn dark thoughts into
the most vivid and the clear writing

street art

visez să fiu perfect bilingv
scriu pe toții pereții:
„eliberați-mă de suferință!”
„creștinul nu e vrăjmașul nimănui”
„gândește în limba poeziei!”

apoi vine judecata ca o promisiune de a fi
altfel

street art

i'm dreaming of being perfectly bilingual
i write on every wall:
"free me from suffering!"
"the Christian is nobody's foe"
"think in the language of poetry!"

then the judgment comes, a promise of
my difference

punctul zero

tot mai multe instrumente de autoapărare
și scris
ne supraveghează
paginile albe

tot mai multe
turbulențe și știri
ierarhii și pistoale
ne despart

să ne întoarcem spre noi înșine
spre punctul zero

atâtea și atâtea locuri rămase încă goale
așteaptă un destin

from scratch

more and more instruments of self-defense,
and writing
survey
our blanc pages

more and more
turbulence and news
hierarchies and guns
separate us

let's go back to ourselves
to point zero

all these places that still remain empty
are waiting for a destiny

consum

ficatul nu mai poate opri
leprozeria din oglinzi

consum
și
eliberarea de sine
îmi pare tot mai mult
o fericire promisă

cel mai bun creier
cea mai rafinată limbă
îmi oferă un carnaval cosmic
în care stau și consum
Sfârșitul

Consumed

the liver can no longer stop
the leprosy reflected in the mirror

I consume
and
self-liberation
seems more and more
like a promised happiness

the best brain
the most elegant language
offers me a cosmic carnival
where I sit and consume
The End

Nirvana

am ieșit în oraș
la o sticlă de vin roșu și tacla
eu
și turma mea de spaime
și incertitudini

cumpăr poezie de la săraci și bogați
vând poezie pentru bogați și săraci

stau cât mai departe de mine
într-un tren cu pălării și piane
departe de fotografi și casele de bilete
stau de veghe

în fișa de observație
scrie
„insomnie și tsunami
alcool și eliberare”

Nirvana

i went to town
for a bottle of red wine and a chat,
me
and my troop of fears
and doubts

i buy poetry from the poor and the rich
i sell poetry to the rich and the poor

I stay as far as possible from myself
in a train with hats and pianos
away from photographers and ticket offices
i stay awake

the surveillance file
states
“insomnia and tsunami
alcohol and liberation”

Nichita Danilov

Contemporary
Literature Press

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

Poems translated by Ana Vartolomei and Jeremy Page

Invocație

Tată al micilor și tată al marilor lucruri
tată ce hohotești sub pământ
și tată ce râzi în ceruri
tată de pretutindeni și tată de nicăieri

Tată al focului și tată al apei
tată al norilor și tată al vântului
tată al răsăritului și tată al apusului
tată al luminii și tată al întunericului
tată de dedesubt și tată de deasupra
Tată al nimicului
și tată al Totului!

……………………….

…Singuri în fața nopții

Invocation

Father of small things, father of great things
father, you who guffaw beneath the earth
and father, you who laugh in the skies
father of all places and father of no place

Father of fire and father of water
father of clouds and father of wind
father of sunrise and father of sunset
father of light and father of dark
father of below and father of above
Father of nothingness
and father of Wholeness!

………………………….

…All alone before the night

cumplit de singuri	utterly alone
nici nu naștem, nici nu murim!	we neither die, nor are we born!

Odată cu timpul și apa

Odată cu timpul și apa
toate se vor scurge într-una:
mâna mea și mâna ta
și toate mâinile noastre
se vor scurge într-una singură
atotputernică;
glasul meu și glasul tău
și toate glasurile noastre
se vor scurge într-un singur glas
atoateștiutor;
inima mea și inima ta
și toate inimile noastre
se vor scurge într-o singură inimă
atoateiubitoare;
ochiul meu și ochiul tău
și toți ochii noștri
se vor scurge într-un singur ochi
atoatevăzător…

Along with time and water

Along with time and water
all will flow into one:
my hand and your hand
and all our hands
will flow into one:
all-powerful;
my voice and your voice
and all our voices
will flow into one voice
all-knowing;
my heart and your heart
and all our hearts
will flow into one heart
all-loving;
my eye and your eye
and all our eyes
will flow into one eye
all-seeing…

Și atunci un va mai fi decât
o singură mână, un singur glas și o singură inimă,
un singur ochi
și un singur creier
care își va întinde toate brațele sale,
toate privirile și toate gândurile sale,
ca un păianjen uriaș, pretutindeni.
Și în afara lui
nu va mai fi decât pacea eternă…

And then there will be only
one hand, one voice and one heart,
one eye
and one brain
which will spread all our arms,
all our stares and all our thoughts,
like a giant spider, everywhere.
And outside,
will be only eternal peace…

Umbră

Chipul meu nu-l vei putea
vedea niciodată tulburat ca o apă,
tu cel care mă strigi din adâncuri
și mă chemi în adâncuri!

Aburi ușori vor pluti
în semn de întrebare
și în loc de răspuns
se va risipi peste lac
un stol ciudat de lebede seara
tulburându-mi amurgul și apa,
nu chipul. Căci chipul meu
nu-l vei putea tulbura niciodată!

Shadow

My face, you will never be able
to see it unsettled like water,
you who shout for me from the abyss
and call me to the abyss!

Light vapours will float
a sign of wonder
and in place of response
a weird flock of swans over the lake
will dissipate in the evening
unsettling my dusk and water,
but not my face. Because my face is one
you will never be able to unsettle!

Chip

Fața ta: urnă
răsfrântă pe cer –
se înspăimântă moartea!

Doi fluturi orbi
în întuneric
ochii tăi
cheamă moartea!

Pe ușa Casei o
rafală de vânt;
când vine Ea
trupul tău
clepsidră întoarsă
din care picură chipuri
chip după chip
chip
după

Face

Your face: urn
mirrored in the sky –
terrifies death!

Two blind butterflies
in the darkness
your eyes
call death!

On the door of the House a
gust of wind;
when She comes
your body
an upside-down hourglass
from which faces drop
face after face
face
after

chip	face
măsoară moartea!	measuring death!

Secolul XX

Am murit când Dumnezeu
nu se născuse încă
și m-am născut când Dumnezeu
era deja mort!

Secolul XX era pe sfârșite.
Marquez scrisese Un veac de singurătate,
Nietzsche — Așa grăit-a Zarathustra,
Omul pusese pasul pe lună.
Din cer se prăbușeau
îngerii morți!

La orizont se vestea
un al treilea război mundial.
Einstein murise
și Dumnezeu era deja mort!

Se sfârșea sfârșitul unei lumi
și începea începutul unui om

The 20th Century

I died when God
was not yet born
and I was born when God
was already dead!

The 20th Century was nearly over.
Marquez had written One Hundred Years of Solitude,
Nietzsche — Thus spoke Zarathustra,
Man had set foot on the Moon.
Dead angels were falling,
from the sky!

The third World War
was looming.
Einstein had died
and God was already dead!

The end of the world was coming to an end
and there began the beginnings of a man

în care nu mai credea nimeni.
Pe străzi bătea un vânt tot mai negru,
pe cer vulturii se roteau
tot mai neliniștitor.
Un dangăt tot mai funebru
vestea un nou început.
Alleluia!

no one believed in.
In the streets an ever darker wind was blowing
in the sky vultures were circling
It was disquieting.
An ever more insistent deathknell
announcing new beginning.
Alleluia!

Rază a lucidității

Ca o leucemie neagră a stelelor
sufletul meu se întoarce la sine
tot mai singur și tot mai bolnav.

Deasupra, aceleași dezolante priveliști
ale întunecatei tale singurătăți
și jos, negre priveliști!

Nici depărtatul țipăt de dragoste
și nici chemarea nostalgică a morții
nu mai tulbură înăuntru nimic.

Și doar neîndurătoarea rază a lucidității
străbate tot mai rece și necruțător
orice'ndoială, orice speranță, orice fior!

A ray of lucidity

Like a black leukaemia of stars
my soul returns to itself
ever more isolated and ailing.

Numberless desolate visions
of your dark solitude above,
a dark reality, below!

Neither the distant cry of love
nor the nostalgic call of death
can trouble our souls.

Only a merciless ray of lucidity,
frozen and ruthless,
pierces doubt, hope, life!

Peisaj cu mâini și aripi

În spatele fiecărui om
stă de veghe un înger. Îngerul
din spatele meu a căzut
și totuși ale cui sunt mâinile astea,
aceste mâini fine ca niște aripi
ce atât de nostalgic
îmi acoperă ochii?

Landscape with hands and wings

Behind every man
there is an angel watching. My Angel
has fallen. Still
whose hands are these,
these gentle hands like wings
which cover my eyes
so nostalgically?

Anotimp

Această tristețe sacră a norilor
zugrăvită pe fereastră.
Acest sfârșit de secol
împroșcat pe pereți!
Ca o apă grea se scurge pe străzi seara...

...Cine ne-a deschis în frunte aceste ferestre,
cine ne-a zidit în piept
aceste scunde uși?
Prin mine umblu ca printr-un anotimp bolnav.
Glasul mamei îl aud prin zidul întunecat:
De ce ai venit aici,
pentru ce te-ai întors?
Pleacă, ieși cât mai ai timp.

Glasul fratelui îl aud stins, ca prin apă:
Ieși cât mai repede din această lumină
și lasă-mă singur

Season

This sacred sadness of clouds
painted on the window.
This end of century
splattered on the walls!
The evening is flowing down the streets as heavy water…

…Who opened these windows in our foreheads,
who built these small doors
in our chests?
I walk inside myself as through an ailing season.
It’s my mother’s voice I hear through the dark wall:
Why did you come here,
why did you return?
Go away, leave while you still can.

It’s my brother’s voice I hear faintly, as if through water:
Leave this light as fast as you can
and let me breathe

să respir în umbra mea...

Fețele cui se păstrează aici,
în această putredă lumină de seară?
O mie de capete retezate
așteaptă ce anotimp?
Brațele cui vor fi semănate pe câmp,
dinții cui vor răsări din iarbă?

Prin mine trec ca printr-un ciudat anotimp.
Cu țeasta lui Yorick în mâini, mă întreb:
Dacă am secerat,
unde și ce am secerat?
Și dacă adun, când și pe cine adun?

in my shadow all alone…

Whose faces are preserved here,
in this putrid evening light?
A thousand severed heads
waiting for what season?
Whose arms will be sown in the field,
whose teeth will sprout out of grass?

I pass through myself as through a strange season.
With Yorick's skull in my hands, I wonder:
If I really mowed,
where and what did I mow?
And if I harvest, when and whom do I harvest?

Țărmul

Un curcubeu de clopote: seara
își spală rănile-n Râu,
curge o roșie apă,
curge o roșie apă
dinspre Am Fost spre Am Să Fiu.

Un curcubeu de clopote: seara
își picură dangăte reci pe obraz,
curge o limpede apă,
curge o limpede apă
dinspre Ieri spre Azi.

Pregătește-te, suflete,
e târziu, ah, e târziu!
Curcubeul de clopote,
curcubeul de clopote
a băut tot sângele nostru,
toată liniștea noastră din Râu.

The riverside

A rainbow of bells: the evening
washes its wounds in the River,
water flows red,
water flows red
from I Was to I Will Be.

A rainbow of bells: the evening
drips cold chimes on its cheek,
water flows clear,
water flows clear
from Yesterday to Today.

Get ready, soul,
it's late, oh, it's late!
The rainbow of bells,
the rainbow of bells
drank all our blood,
all our stillness from the River.

Un curcubeu de clopote: seara
își lipește tălpile albe de geam,
curge o tulbure apă,
curge o tulbure apă
dinspre Am Fost spre Eram.

A rainbow of bells: the evening
sticks its white soles to the window
water flows muddy,
water flows muddy
from I Was to I was being.

Neantul

Făcusem deasupra mea o gaură-n cer
prin care vorbeam cu neantul.
Strigam: Ce este răul?
Adevărul? Binele? Viața?
După trei zile venea răspunsul:
un hohot subțire de râs,
urmat de chicoteli scurte și altele.

Întrebam: Ce este înțelepciunea?
Iubirea? Sufletul?
După trei zile venea răspunsul:
un behăit subțire de țap
urmat de chicoteli scurte și altele.

Întrebam: Unde ești tu?
și de ce nu-ți aud glasul?
După trei zile venea răspunsul:
un behăit subțire de țap
urmat de chicoteli scurte și altele.

The Abyss

Above me I had made a hole in the sky
through which I was speaking with the abyss.
I was shouting: What is evil?
Truth? Good? Life?
After three days the answer came:
a thin gale of laughter,
then short titters and other things.

I was asking: What is wisdom?
Love? Soul?
After three days the answer came:
a thin billy goat's bleat
then short titters and other things.

I was asking: Where are you?
and why can't I hear your voice?
After three days the answer came:
a thin billy goat's bleat
then short titters and other things.

Virgil Diaconu

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

Poems translated by Eduard Simion and Maggie Butt

De când ai plecat...

De când ai plecat, am rămas doar cu tine…
Cu vedenia nopții, cu străjile beznei…

De când ai plecat,
sufletul meu umple mările lipsă…

Cetate părăsită am ajuns,
Ninive, în care şacalii şi hienele urlă…

Eu, care am tăiat capetele năpârcilor,
eu am dat afară din casa mea toate vrăbiile,
pe fratele vânt l-am scos în brânci pe scări,

pe greieri i-am gonit şoaptă cu şoaptă…
Eu am dat toată lumea afară din casa mea,
eu am rămas fără casă…
Numai Hârca Absență îmi bate noaptea la uşă,

Ever since you've gone...

Ever since you've gone, I'm left only with you...
With your night's vision, with the guardians of darkness…

Ever since you've gone,
my heart has been filling the great voids...

I have become a deserted city,
Nineveh, where the jackals and the hienas howl...

I, who have cut off the heads of vipers,
I who has thrown out of my house all the sparrows,
pushed the wind, my brother, down the stairs,

chased out the crickets with every whisper...
has thrown everyone out of my home,
I am left without a home...
Only Absence, the Witch, is knocking at my door at night,

abia mă smulge dimineața din brațele ei…
Da, Hârca Absență a jurat să-mi fie iubită
până la capăt…

the morning struggles to snatch me away from her arms…
Yes, Absence, the Witch, has sworn to be my lover
until the end…

Ispita

Doamne! Ce-ai făcut, Doamne?
Nu cumva Tu mi-ai trimis-o pe ea,
pe femeia, pe ispita aceasta
care îmi răvăşeşte zilele?
Care îmi scotoceşte prin gânduri
şi mă buzunăreşte de vise?
Nu cumva Tu mi-ai trimis-o
pe femeia aceasta care îmi macină zilele?
Care în moara trupului ei de prăpăd
îmi macină zilele una câte una?
Spăimântat este sufletul meu în înaltul serii,
spăimântat de femeia tăvălită, goală,
în privirea mea.
Nelinişteа şi tulburarea cu braţele ei mă încing.

Nelinişteа şi tulburarea mi-au ajuns casă.
Doamne, ia Tu lumea din mâinile mele,
pentru o clipă, şi vezi ce faci.
Lasă-mă singur. Am de iubit!

Temptation

God! What have You done, God?
Was it not You who sent her,
this woman, this temptation
who is ruining my days?
Who is searching through my thoughts
and who is stealing my dreams?
Was it not You who sent her to me
this woman who is crushing my days?
Her body is a mill crushing my days one by one.
My soul is frightened when the evening falls,
frightened by the woman laying, naked,
in my sight.
The arms of restlessness and agitation, tighten around me.

Restlessness and agitation are normal now.
God, You take the world out of my hands,
for a moment, and be on your way.
Leave me alone. I have to love!

Femeia secretă (poemul numelui)

Locuiesc într-o bătaie de inimă.
De când ai trecut pe la mine cu norul de vrăbii,
aici locuiesc. De când ți-ai uitat mâinile pe masa de scris
şi picioarele printre cearşafuri.
Libelula, desigur, ar fi prea puțin pentru freamătul
pe care l-ai lăsat la mine aseară.
Da, prezența ta îmi face de prisos toate armele pe care
le-am trezit din somn pentru a da piept cu întunericul.
Cu întunericul, care vrea să pună stăpânire pe mine.
Vezi, de când râsul tău mi-a intrat în casă
întunericul bate-n retragere; tot mai mult în retragere.
Râsul tău decapitează capetele balaurului cu şapte capete,
singurătatea. Nu mai am nicio grijă,

lumina picioarelor tale intră în mine.
Da, ele îmi dau peste cap toate planurile de viitor,
toate victoriile care mă aşteaptă cu surle şi trâmbițe la uşă.
Lumina picioarelor tale! Freamătul dintre perne!

The Secret Woman (the poem of the name)

I live in a heartbeat.
Ever since you came over with the cloud of sparrows,
this is where I've been living. And ever since you left your
hands on the writing desk, your legs in the sheets
The dragonfly, of course, is much quieter than the chatter you
left at my place last night
Yes, when you are here it's useless to awake my defenses to face
the darkness.
The darkness that wants to control me.
See, ever since your laughter has entered my home
the darkness is retreating; retreating further and further.
Your laughter is beheading the seven-headed dragon
that is loneliness. I am carefree,

the light of your legsis entering me.
Yes, they upset my plans for the future,
all the victories that await me, with a fanfare, at my door.
The light of your legs! The chatter between the pillows!

Floarea soarelui ascunsă între pulpe.

Iată, aşadar, freamătul pe care îl port întotdeauna cu mine.
Mai ales atunci când dau ocol lumii, prin camera mea.
Încă mai țin pumnii strânşi, libelula nu are scăpare.

Vezi, până şi zilei i-am închis toate ferestrele,
de teamă să nu pleci. Oricum, sunt cu ochii pe tine,
ai grijă ce faci! Sunt cu ochii pe floarea soarelui, iubito,
ai grijă ce faci!

Iubito, ai grijă ce faci!
Şi coboară mai repede din florile de cireş, pe pământ,
unde te-aştept de câteva ceasuri; poate de la-nceputuri—
Coboară, până nu pun leii pe tine.

Şi nu mai veni la întâlnire cu norul de vrăbii!
Prea se uită toată lumea la tine când vii cu norul.
Prea stă toată lumea cu ochii pe tine, ca la vânătoare.
Vezi, eu voiam să rămână totul secret,

The sunflower hidden between your thighs.

So, here is the chatter that is always with me.
Especially when I go around the world, in my room.
My fists are still closed tightly, the dragonfly has no way out.

See, the day cannot even escape, I locked the windows,
in case you might leave. Anyway, I'm watching you,
be careful! I'm watching the sunflower,
my love,
be careful!
My love, be careful!
And come down already from the cherry blossoms, on the ground,
where I've been waiting for you for a few hours; maybe from the beginning
Come down, before I set the lions on you.

And stop bringing the cloud of sparrows on out date!
I don't like how everyone is watching you with an eagle eye.
See, I wanted everything to remain a secret,
maybe a mystery, just like your mysterious birth,

poate o taină, aşa cum o taină a rămas naşterea ta,
da, naşterea ta din gândurile mele puse cap ca cap,

vrabie lângă vrabie şi floare de cireş lângă floare.
Da, eu voiam să rămâi o femeie secretă,
ca să nu mai stea lumea cu ochii pe tine, ca la vânătoare.
Eu visam să rămână totul secret, deşi zăpăcitele astea de vrăbii
cu care ieşi pe stradă au dat încă de la început sfoară-n ţară
cu clinchetele lor, iar floarea de cireş ţi-a făcut public
încă de la început surâsul. Surâsul, floarea de cireş—

Atât îţi mai spun: nu mai chicoti prin camera mea!
Vezi să nu trezeşti întunericul…

yes, your birth out of my thoughts put together,

sparrow beside sparrow and cherry blossom beside cherry blossom.
Yes, I wanted you to remain a secret woman,
So people don't watch you with an eagle eye.
I dreamt that everything remains a secret, but these crazy sparrows,
whom you meet, ever since the beginning have spread the word
with their chirping. Also the cherry blossom has made your laugh public,
even from the beginning. Your laugh, the cherry blossom

I will only tell you this: stop giggling in my room!
Be careful not to awaken the darkness!

Ea străluceşte...

Ea străluceşte şi nu ştie că străluceşte.
Ea vorbeşte întotdeauna despre altceva,
din propria lumină se retrage.
N-ai s-o opreşti cu privirea, cu cerul nu.
Lațul mâinii e fraged, cel al gândului searbăd.
Până şi din propriul ei trup am văzut-o plecând.
Ea s-a adăpostit în inima mea,
în piramida fără oprire.
Nemişcată doarme aici şi învelită-n cutremur.
Ghemuită doarme, ca pruncul în întunecime.
Iartă-mă, Doamne, pentru gândul acesta:
am să trag noaptea de pe ea,
prin trupul ei am să trec.
De-atâta îmbrățişare pietrele prind duh,
de-atâta rază peste fire
eu niciodată nu voi fi pământ…

She shines...

She shines and doesn't know she shines.
She always talks about something else,
from her own light she retreats,
You won't stop her with your eyes, not even with the sky.
The grip of her hand is frail, her thought's, dull.
I have even seen her leave her own body.
She has taken shelter in my heart,
in the endless pyramid.
Motionless she sleeps here wrapped up
in shivers.
Curled up she sleeps, like a baby in the darkness.
Forgive me Lord for this thought:
I shall pull the night off her,
through her body I shall pass.
Because of all this embracing the rocks come alive,
Because of all this shining over me
I shall never turn to dust

Femei imposibile

Singura mea bucurie umblă în zdrențe.

Singura mea bucurie umblă în zdrențe,
îndrăgostit cum sunt tot de femei imposibile,
intangibile. De femeile din care beau apă pe furiş.
Îndrăgostit cum sunt de femeia aceasta,
care nu m-a tăvălit niciodată prin grădina cu portocali
a trupului ei…Îndrăgostit cum sunt de femeia
pe care o pierd printre degete, ca nisipul.
De femeia în care îmi voi îneca singurătatea,
o dată pentru totdeauna—singurătatea!
De femeia din care beau apă pe furiş.

Şi cum rup din amiaza ei,
eu nu mai ating de multă vreme pământul,
când merg □ eu calc pe păsări în zbor—

Femeie imposibilă, femeie secretă,
în noaptea aceasta te voi arunca în groapa cu lei!
În noaptea aceasta te voi deschide!

Impossible Women

My only happiness is walking around in rags.

My only happiness is walking around in rags,
besotted as I am, still, with impossible women,
untouchable. With women from whom I drink water sneakily
Besotted as I am with this woman,
who has never rolled around with me in the orange garden
of her body   Besotted as I am with the woman
I am losing through my fingers, like sand
The woman in which I shall drown my loneliness,
once and for all   my loneliness!
The woman from whom I drink water sneakily

And as I steal away her noon,
I haven’t touched the ground for a long while,
when walking   I step on birds in flight

Impossible woman, secret woman,
tonight I shall throw you in the pit of lions!
Tonight I shall open you up!

Fructe secrete

Îmbrăcată sumar, doar într-o metaforă,
iubita mea trece strada.
Într-o metaforă atât de lipită de trup
că i se vede zmeura sânilor.

Doamne, un poem trece strada direct spre mine.
Un poem se opreşte drept în inima mea!

În seara aceasta, în loc de cafea,
voi gusta câteva fructe secrete.
Voi da năvală la zmeură.
Voi mânca zmeură cu zmeur cu tot,
cu pădure cu tot!

Secret Fruits

In scant attire, wearing only a metaphor,
my lover crosses the street.
In a metaphor so tight on her
that you can see the raspberry of her breasts.

God, a poem crosses the street heading straight towards me.
A poem stops straight in my heart!

Tonight, instead of coffee,
I shall taste a few secret fruits.
I shall rush for the raspberry.
I shall eat the raspberry and the raspberry tree,
and the forest as well!

Mircea Dinescu

Contemporary
Literature Press

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

Poems translated by Manuela Chira and Jeremy Page

Dans

Moartea în stradă citeşte ziarul
aşezat pe fața creştinului mort
moartea în cârciumă-şi umple paharul
moartea-i pe câmpuri, moartea-i în cort.

Perie-i haina linge-i pantofii
fii-i pentru-o viață valet de lux,
chelia de aur a Sfintei Sofii
lucească-n sângele tău la reflux.

O dans al morții, clatină-ți lanțul
sclav muzical, fericit instrument…
Prin carnea noastră umblă Bizanțul
Ba Europă, ba Orient.

Dance

On the street death is reading the newspaper
laid on the face of the dead christian like a shield
death fills his glass at the village pub
death is in the tent, death is on the field.

Brush up his coat, lick his shoes
be his luxury valet for a lifetime
may Saint Sophia's golden pate
shine in your blood at the ebb tide.

Oh, dance of death, shake your chains
musical slave, blessed instrument...
Byzantium roams through our veins
Europe here, there Orient.

Doamne-Fereşte

Istoria parcă ne duce-n burtă
şi parcă a uitat să ne mai nască,
preafericiții cu privirea scurtă
sorb borşul dogmei ce le plouă-n bască,
făcând spre lucruri zilnic reverențe
căci cine ştie ce episcop doarme
în polonic, în coşul pentru zdrențe,
în țevile acestor triste arme
unde Nebunul işi cloceşte crima
şi ne omoară fiindcă ne iubeşte,
când ne e foame desenează peşte,
când vine frigul arestează clima,
opriți Istoria-cobor la prima
opriți la stația Doamne-Fereşte

God Forbid

As if History carries us in its womb
and has forgotten to give us birth
the short sighted Reverends fume
dogmas sour borsch rained into their hats — slurp —
every day it is objects they revere
for who knows which bishop is sleeping
in the ladle, in the rags pannier,
in the barrels of these sad weapons
where the Madman hatches his crime
and kills us because he loves us,
when we starve he paints pictures of fish for us,
and shackles the weather when the cold comes,
make History stop — I'm getting off
stop at the God Forbid station.

Avalanşa

Pe 11 noiembrie ora 9 dimineața
aveam întâlnire
cu o tânără avalanşă de zăpadă
în Himalaya
pe o pantă cât se poate de dulce.
Ce mai dragoste la prima vedere-ar fi fost,
dar până să-mi iasă paşaportul
până să-mi declar rudele
până să-mi fac bagajele
până mi-am cumpărat biletele
până m-au mirosit detectoarele,
la 9 şi-un sfert,
jignită şi plină de isterie,
avalanşa fugi mai la vale c-un grec şi doi japonezi...

Desființează, Doamne, instituțiile de tristețe
instituțiile astea care luptă împotriva dragostei
împotriva dragostei şi a morții.

The Avalanche

On the 11 th November at 9 AM
I had a date
with a young avalanche
in the Himalayas
on as gentle a hill imaginable.
I'm sure it would have been love at first sight,
but before my passport was issued
before I had declared my relatives
before I had packed
before I had bought the tickets
before the body scanners had sniffed me,
at a quarter past nine,
offended and hysterical,
the avalanche ran further down the valley with a Greek man and two Japanese...

Oh dear God, please abolish the institutions of sadness
those institutions that fight against love
against love and death.

Indulgență de iarnă

Fereşte-mă, Doamne, de cei ce-mi vor binele
de băieții simptatici
dispuşi oricând la o turnătorie voioasă
de preotul cu magnetofonul sub sutană
de plapuma sub care nu poți intra fără să dai
bună seara
de dictatorii încurcați în strunele harfei
de cei supărați pe propriile lor popoare
acum când se apropie iarna
şi n-avem nici ziduri înalte
nici gâşte pe Capitoliu
doar mari provizii de îngăduință şi spaimă.

Winter Indulgence

Oh dear God, defend me from those who wish me well
from the nice boys
who are always ready for a merry denunciation
from the priest who hides the tape-recorder under his cassock
from the blanket you cannot slip under without
saying ‘good evening’
from the dictators tangled in the strings of the harp
from those mad at their own peoples
now that winter is coming
and we have neither tall walls
nor geese on the Capitol
only huge provisions of compliance and terror.

O zi fără sendviş

Unde dau două străzi una-n alta ca proastele,
dacă ai noroc te izbeşti de orbul cu muzicuță,
el îți zâmbeşte vinovat
şi-ți suflă Valurile Dunării în urechi,
nu te enerva, ci întinde-i moneda mai repede
dacă vrei să scapi cu gulerul întreg
sau să-ți retragi bărbia dintre degetele lui unsuroare
să nu te mai strivească uşurel cu bocancul
de parcă-ar şti ceva despre biografia ta romanțată,
întinde-i mai repede moneda
fii fericit c-ai scăpat
renunță la sendviş pentru ziua de astăzi.

A day without a Sandwich

Where two streets bump into each other as if they were fools,
if you are lucky enough you come across the man with the harmonica
he gives you a guilty smile
and blows The Blue Danube into your ears,
don't get mad, but hold out the coin quicker
if you want escape with your collar unscathed
or withdraw your chin from between his greasy fingers
so that he doesn't crush you gently with his boot
as if he knew something about your romanticised biography,
hold out the coin quicker
be happy that you got away
give up your sandwich for today.

Seară muzicală

Fratele meu a orbit într-o seară de iulie.
În creuzetul fabricii de azot Natura-şi scotea
impudică
ciorapul de plastic.
I-aş fi dăruit ochii mei
să-şi învingă ruşinea de-a o lua pipăind
de la capăt.
Nu era vreun semn de la zei,
nici un dar mai subtil al destinului
ca la Homer sau la Borges,
ci consecința naşterii sale
în ieslea războiului rece
când maică-mea neştiutoare
nu găsi în toată provincia
un banal medicament pentru ochi.
Acum bişnițarul întreprinzător
îşi cară cu avionul garoafele-n Nord,
dar dincolo de colină

Musical Evening

My brother went blind on a July evening.
In the cauldron of the nitrogen factory Nature
shamelessly
rolled down her nylon stocking.
I would have given him my eyes
so that he could avoid the shame of starting afresh
groping.
It was not a sign from the gods,
nor a more subtle gift of destiny
like Homer or Borges,
but the consequence of his birth
in the manger of the Cold War
when my mother in her ignorance
couldn't find an ordinary eye medicine
in the whole of the province.
Now the speculative entrepreneur
flies planeloads of carnations up North,
while beyond the hill

țăranul îi pune vițelului sacul de plastic în cap
şi-l îngroapă pe-ascuns,
scăpând astfel de obligația
de a-l preda pe degeaba la Stat.
Fratele meu e străin de toate acestea.

the peasant puts a plastic bag over the calf's head
and secretly buries it,
thus dodging the legal obligation
of handing it over to the State for nothing.
All of this is foreign to my brother.

Interviu

La noi la țară e bine, e frumos,
principiile au îmbătrânit puțin,
dar spirtul medicinal dat prin pâine întinereşte
şi felcerul îl recomandă pentru „uz intern”.
La noi tinda bisericii a fost redată agriculturii
porcul a molfăit copilul uitat în copaie
(oricum erau ai Statului şi unul, şi altul)
în general e bine la noi la țară
ăi mici stau cu cănile sub televizor poate
 s-o da lapte
la radio am terminat demult recoltatul
şi-n curând o să terminăm şi pe câmp
în general e bine la noi la țară—e beton,
 e frumos
dacă-ți cumperi oul din city
dacă fabrica de salam n-o să mai tragă
cu coada ochiului înspre cai.
La noi la țară e bine

Interview

Here in the countryside everything is fine and beautiful
the moral principles have grown a little old,
but surgical spirit filtered through bread makes you young again
and the doctor’s assistant recommends it for “internal use”.
The porch of our church is now used as farmland
the pig nibbled at the child left in the trough
(they both belonged to the State, anyway)
in general everything is fine here in the countryside
the littl’uns hold their mugs under the television—perhaps
 milk will be given away
according to the radio we finished the harvest long ago
and we will soon be done with it in the fields too
in general everything is fine here in the country—it’s cool,
 it’s beautiful
if you buy your egg from the city
if the salami factory would stop
spying on the horses.
Here in the countryside everything is fine

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

pompierii în general dau foc la case e frumos
tractorul ară între unii şi alții
între unii şi alții o brazdă adâncă
e bine, e frumos

the firemen frequently set the houses on fire—it's fine
the tractor ploughs between people
between people a deep furrow
it's fine, it's beautiful

Ziduri

Stupidă iluzie:
să te-nconjuri cu ziduri
şi să te simţi dintr-o dată
atât de liber.

Walls

What a foolish illusion:
to surround yourself with walls
and suddenly feel
so free.

Salonul de toamnă

Imaginația nu costă nimic
şi asta o ştie cel mai bine Dumnezeu-pictorul
în septembrie
când profitând de umezeala săracului
deschide o expoziție impresionistă în zidul jilav:
mici pete neînrămate, voluptoasă egrasie
ce-l excită pe Manet,
de care nici popa, nici primarul dornic
de ceremonii
n-au habar
altfel, de bună seamă, s-ar fi tăiat o panglică
s-ar fi rostit discursuri, ar fi gâlgâit şampania
şi critica şi-ar fi ros ciolanul ei roz,
aici, la zidul săracului,
unde mâna reumatică a lui Dumnezeu
îşi desăvârşeşte lucrarea.

The Autumn Drawing Room

Imagination doesn't cost a thing
and God the painter knows it best
in September
making the best of the poor man's damp home
He opens an Impressionist exhibition on the mouldy wall:
small unframed blots, voluptuous dankness
which turns Manet on,
which neither the Priest, nor the mayor eager
for ceremonies
know anything about
otherwise, no doubt, there would have been a ribbon-cutting
speeches would have been delivered,
champagne would have been gurgled
and the critics would have gnawed their juicy bone,
here, at the poor man's gallery
where God's arthritic hand
fulfills its work.

Şapte sertare

Ea se pieptăna seara
şi-un nor de albine electrice îi umblă prin păr:
scaun mătăsos
în care un ins fericit
va fi condamnat la moarte prin electrocutare.
*
Un vapor se scufundă trosnind
sub greutatea fluturilor obosiți
ce-au aterizat pe catarge.
*
E de ajuns să gâdili uşor piramida
pentru ca mumia să izbucnească în râs
de sub scutece.
*
Sâmbătă seara
marea-şi descheie fermoarul fără ruşine.
*
Păcura bolborosind liberă în taiga

Seven Drawers

She combed her hair in the evening
and a swarm of electric bees crawled through her hair:
silky chair
in which some happy bloke
will be sentenced to death by eletrocution.
*
A ship sinks cracking
under the burden of the tired butterflies
that have landed on the masts.
*
It's enough to gently tickle the pyramid
for the mummy to burst out laughing
from under its nappies.
*
On Saturday evening
the sea shamelessly unzips its flies.
*
The black oil is gushing free in the tundra

şi ca o mănuşă întoarsă
lampa în fața căreia
eşti obligat să vorbeşti.
*
O hidrocentrală aruncată în aer
de icrele peştilor isterizați.
*
De ce n-am şi eu o pirogă uşoară
printre bâtlani şi trestii şi băştinaşi
la gurile unui fluviu să care semințe şi smirnă
ua ua să strig cu mâna la gură
în bătrânul dialect indian
ua ua să-mi răspundă
megafoanele instalate pe țărm.

and you are like an inside-out glove
under the spotlight where
you are forced to talk.
*
A hydropower plant blown up
by the spawn of the hysterical fish.
*
Why don't I have a light dugout canoe
among the herons and reeds and natives
to carry seeds and myrrh to the mouth of a river
to cry whoop whoop with my hand covering my mouth
in the old Indian dialect
whoop whoop the answer
of the megaphones mounted on the shore.

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

Cum li s-a luat indigenilor din rezervație dreptul de a mai călători

Un crocodil sătul până-n gât
de carnea indigenilor
se hotărî să participe la campania
pentru protejarea lor:
cu ajutorul unui traficant îşi vându pielea
cumpără sârmă ghimpată de cea mai bună calitate
şi înconjură rezervația în aşa fel
încât astăzi
crocodilii nu se mai pot atinge de băştinaşi,
dar nici băştinaşii nu mai pot călători gratuit
în America
în burta vreunui crocodil.

How the Natives on the Reservation were Deprived of the Right to Travel

A crocodile that was fed up
with the flesh of the natives
resolved to take part in the campaign
for their protection:
with the help of a trafficker he sold his skin
he bought high quality barbed wire
and fenced the reservation in such a way
that today
the crocodiles can't touch the natives anymore,
but neither can the natives travel
to America
for nothing in the stomach of a crocodile.

Marian Drăghici

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

Poems translated by Antonia Caia and Alwyn Marriage

lumină, încet

e vremea un cristal să ai în minte,
o absență plină de lacrimi.
unica răsucire în somn—
a inimilor prea vioaie.

marea printre ramuri albăstrind arsura
unei voci din afara danturilor
şi lumină, atât
cât ai aprinde un pai pe ape.

ba nu:
marea printre ramuri răzuind arsura
unei voci din afara danturilor
şi lumină, atât
cât ai aprinde un pai pe ape
cu paşii tăi egali, Doamne.

light, easily

picture a crystal,
an absence full of tears.
the only twist in the sleep
of over lively hearts.

the sea between the branches, turning to blue
the harshness of a disembodied voice
and just enough light
to ignite a straw on the seas.

no:
the sea between the branches, scraping the harshness of a
disembodied voice,
and light, that's it
just enough light to ignite a straw, on the seas
with your even steps, God.

încet,
vino către mine
cu setea dublei şenile
seara la bufet.
căci păhăruțul n-a existat.

slowly,
come towards me
with the thirst of track bearing down
in the evening, towards a buffet.
for the small glass never existed

o bufniță de zece tone

n-au întâlnit armonia. tunetul armoniei prea tari, asta da,
lanțuri-lanțuri într-o casă departe,
chiar zăpada subțire a îmbrățişării din moarte.

n-au întâlnit armonia. tunetul picurând
otrava armoniei prea tari
cu un scurt zuruit
sub o rază târzie.
şi dulăii: dulăi—
doar urechi sub o rază târzie.
şi din nou un foarte scurt zuruit lanțuri-lanțuri.

n-am întâlnit armonia nici eu.
am întâlnit—ca să vezi !—
seara la masă între ai mei
arborele fix al muțeniei.
şi vertebrele clevetind—şi ai mei—

a ten-ton owl

they haven't found harmony. but they did find the thunder
of too much harmony,
clank-clank in a remote house,
even the thin snow of death's embrace.

they haven't found harmony. the thunder,
dripping the poison of excessive harmony
with a short jingle
under a late evening beam.
and the dogs: the dogs—
just ears under a late beam of light.
just a short jingle, clank-clank.

I haven't found harmony myself.
I've found—just imagine!-
at dinner, with my family
the fixed tree of silence.
and the vertebrae chattering

acel ram înflorind în şira spinării mele,
acel ram de vârf,
acel ram.

şi pe ram o bufniță de zece tone.
(îmi apăru clar destinul)

—and my family-
that branch, blooming in my spine,
that branch at the top,
that branch.

and on the branch a ten-ton owl.
(I saw my destiny, clearly)

păhăruțul

Unul singur a băut cu paharul,
noi toți bem cu păhăruțul.
(dintr-un poem nescris)

între timp păhăruțul
avu gustul unui fruct oglindit.
muşc din carnea lui cu prudență:
înăuntru
e viermele.

înăuntru, adânc
este un plâns de copil care cere întruna afară—
să vadă soarele până la ziuă
să sune moartea din trâmbiță, din ceva

şi sunetul acela să persiste-n păhăruț
ca un sărut pe piatră
continuu ramificat
în carnații,

the small glass

only one of us drank from that glass,
because we all drink from the small glass.
(as yet unwritten poem)

meanwhile the small glass
had the taste of a mirrored fruit.
I shyly bite its flesh:
inside,
there's the worm.

inside, deep down
there's a child's cry that keeps asking to get out—
to see the sun until dawn
and to announce death with its trumpet, or something

and that sound lingers in the small glass
like a kiss on a stone
continuously branched
deep

în creier.

înăuntru adânc, adânc
însă foarte aproape
sub steaua dublă râsul broaştei în ape.

into the brain.

inside, deep down,
but extremely close
under the double star, the laugh of a frog in the water.

am plecat, era timpul inconsistență tunătoare

am plecat, era timpul
inconsistență tunătoare
până şi uşilor
trântite cândva în urma mea
le-am cerut iertare,
până şi clopoțelului
de la intrare

era într-adevăr timpul—
o zi-nsorită,
oarecare
cu flori de stepă pe masă.

un fel de căință mă încearcă acum
(nu regretul)
o căință melodioasă, îmbietoare
cum ai vedea când focuri dau pe mare
un ins mergând în stepă

I left, it was a time of thunderous immateriality

I left, it was a time
of thunderous immateriality
I asked for forgiveness even
of the doors I had once slammed
behind me,
I even asked it
of the doorbell.

it was time, indeed—
a sunny, ordinary
day
with wild flowers on the table.

I feel a kind of repentance
(not regret)
a melodic, alluring repentance
as if you saw, when the sea catches fire
an individual walking through the steppes

să râdă singur
să culeagă flori de stepă.

laughing all alone
picking with flowers.

poemul sfielii

de unde va sări iepurele acestui poem?
câmpul e gol ca în palmă
ploile încă nu au căzut
nu se vede nicăieri vreun tufiş, fie şi des-
frunzit.

omul e gol,
cineva
(abia)
l-a zărit.

pune-ți pe umeri o haină şi haide
vino la toamnă să strângem via/viața pe deal.

acolo ne trage pe noi tare ața
(fie, cea a limbii s-a rupt).

nimic sentimental, existența continuă
totuşi doamna aceea, nu ştiu cum îi ziceai

the poem of shyness

where would the rabbit of this poem come from?
the plain is as empty as the palm of your hand
the rainy season has not yet begun
there are no bushes anywhere around,
not even leafless.

the man is naked,
someone has
(just)
seen him.

put a coat on your shoulders and when the autumn sets in, come
and help me pick the grapes/life on the hill.

that is where the thread drags us
(the tongue's thread that was broken).

nothing sentimental, the ongoing existence
yet that lady,

este întotdeauna singură?

m-aş duce uneori pe la dânsa, mai ales iarna
dar este într-adevăr singură?
cred că tot mai greu îi vine
să-şi împletească fără nimeni, albe, cosițele.

ale naibii cosițe, ascund ele ceva. iepurele acestui poem?
umbra-iepurelui? ştii, planta aceea ca un brăduț
verde-verde
da, da
planta aceea care nu-i bună la nimic
chiar dacă uneori, copil
am adus-o în casă.

fiindcă era verde.
şi răcoroasă.
şi ascundea ceva.

what did you call her
is she always alone?

I'd visit her sometimes,
especially during winter
but is she really alone?
I believe it's getting harder and harder
to weave her gray tresses, with no one to help her.

damn tresses, they must be hiding something. the rabbit of this poem?
the rabbit's shadow? you know, that plant
like a fir tree extremely green
yes, yes
precisely that useless plant
even if, as I child, I would sometimes bring it in the house.

because it was green
and refreshing.
and it was hiding something.

om cu fața întoarsă din bufniță în zi cu soare

lui Virgil Mazilescu

stau vodcile în tine claie ca păpădiile între războaie
dar vino,
am mâncat zăpadă am râs mult
cu soarele prin geamuri sparte,
mâna care scrie acum
se va destinde, se va des-
cărna în moarte.

mielul paşte iarba, iarba
clopoțelul său mai sună ce sună.

ba nu:
mielul paşte iarba, iarba
umil, acesta e cuvântul,
clopoțelul său mai sună ce sună.

man with his face turned from an owl, on a sunny day

to Virgil Mazilescu

the vodkas are piled up inside you like
dandelions between the wars
but come,
I ate some snow, I laughed a lot
with the sun through the broken windows,
the hand that is writing now will loosen,
it will become fleshless through death.

the lamb is grazing the grass,
the grass
its bell still clinks.

no:
the lamb is grazing the grass, the grass
meekly, this is the word,
its bell still clinks.

dar tu,
om cu fața întoarsă din bufniță în zi cu soare
pentru somnul de veci
ai aprins distrat
lampa?

but you,
man with a face turned from an owl
on a sunny day
for your eternal rest
did you carelessly
light the lamp?

capătul firului

un poem pentru Constanța Buzea

doamnă, poetul
iubind
ca floarea de parfumul său
se acoperi de ridicol? geniul inimii, da
vrea totul sau nimic. şi cum totul aparține
lui Dumnezeu (sau neantului cum
vreți să-i spuneți)
poetul rămâne în cele din urmă cu buzele
umflate. cu nimic (exorcizarea biografiei din poem
mi-a răpit cei mai frumoşi ani
şi tot acolo am ajuns: la ceva
ce trebuie spus pe nerăsuflate
ca rupt din viață). nimic, adică (cineva, tuşind uşor
îşi drege glasul la capătul firului): bâtlanul purpuriu,
râsul broaştei în ape
violența fără limbaj

the end of the line

a poem for Constanța Buzea

madam, did the poet,
loving his perfume
like a flower does,
cover himself in foolishness?
because the genius of the heart did.
it wants everything or nothing. given that everything belongs to
God
(or to nothingness, whatever you like to call it)
eventually, the poet
doesn't get anything.
anything at all (banishing the biography from the poem has
taken away
my best years and now
I'm back where I started: where there's something you have to
say breathlessly,
as if coming from life itself). nothing, I mean (someone, coughing

iarba păscută de câini dimineața la mare
cele o mie de picioare ale păianjenului de apă
strălucind în pahar la fiecare
până la acest imperativ de abis:
fii liniştită, toți vor ajunge acolo
unde tu ai fost tot timpul
dintr-o gingăşie care rodeşte
forma goală, în mâini
cu substanța, cu fructul
vântului alb
care
a
fost
cândva
negru.

mildl
to clear his throat on the other end of the phone):
the purple heron,
the frog's laugh on the waters,
the silent violence
the grass, grazed by the dogs in the mornings, at the sea,
the water spider's
thousand legs
glowing in everyone's glass
until this final abyss:
don't worry, everyone gets there eventually
where you have always been
rising from a tenderness
that shapes the empty frame
in your hands, with the essence,
the white wind's fruit,
that has
once
been black.

suferința ce-i drept retează zilele

the suffering, indeed, razes the days

ca o drujbă îndrăcită
un pâlc de copaci
în desimea pădurii
indiferent de anotimp,
până se arată în golul lor
un petic de zare—

să fie asta (te-ntrebi)
una din genele morții, transfigurată?

cineva, tuşind uşor
îşi drege glasul
în camera alăturată.

like a devilish chainsaw
a clump of trees
in the middle of the thick forest
regardless of the season,
until, through the spaces
you can glimpse the horizon-

could that be (you wonder)
one of death's distorted genes?

Someone, coughing mildly,
is clearing his throat in the
next room.

ajunge acest hatâr pentru diavol

măr despicat, iată-mi viața.
bisturiu în mâna chirurgului,
acea roşeață de zori de zi
a feței ei după dragoste
cum aş putea s-o uit?

astfel îmi fu dat,
să întâlnesc într-un septembrie oarecare
pricina morții mele
şi să fiu liniştit cu ea ca plopul cu zbaterea
frunzei sale.

aşa mi-am făcut datoria, am mers
până la capătul disperării fără să mă anunț
şi-am văzut cât de neputincioasă, de inutilă
cade lumina unei minți poetice
pe un pat rece care a fost cândva cald.

the devil must settle for this whim alone

an apple cut in half, here's my life.
a scalpel in the surgeon's hand,
that morning blush
on her face, after making love,
how could I ever forget that?

so it was meant for me,
one september,
to meet the cause of my death
and to be at peace with it,
as is the poplar
with its trembling leaves.

so I fulfilled my duty,
I went as far as despair can
without letting myself know,
and I saw how weak and
how useless is the light of a poetic mind,

mai explicit nu voi fi.
ajunge acest hatâr pentru diavol.

that falls on an empty bed,
that has once been warm.

I will not say more.
the devil must settle for this whim alone.

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

macul de iunie

macul de iunie cunoscu dragostea ei.
dragostea ei a trecut
ca macul de iunie.

dar în fiecare an
se
va
ivi
zâmbind
tăcut schelălăind a moarte
de-a lungul vieților noastre
acest
clopoțel
de
flăcări sparte.

surprinşi
la vederea lui

june poppy

the june poppy felt her love.
her love withered
like a June poppy.

but every year
it
will
rise again
smiling,
silent, howling its death
throughout our lives
this
little bell
of
shredded flames.

surprised to see it
for the first time,

vom fi pentru o clipă,
din nou
de dragoste împurpurați
ca înotătoarele peştilor-scai
ca pata proaspătă de sânge a nimănui în tramvai
ca macul de iunie tăcut schelălăind a moarte
în diminețile de mai.

we will be again,
for a brief moment,
coloured by love
like the fin of a fish
like the fresh stain of nobody’s blood
in a tramway
like the June poppy, silent,
howling its death
on a morning in May.

iapă roşie dobrogeană

a spus nu
şi-a plecat trântind uşa
scuturându-şi pe scări coama
de iapă roşie
dobrogeană.

a spus nu patului
şi
calcă
atât
de
uşor

de parcă a spus nu morţii
de parcă moartea ar fi peste mare
şi nu aici
în camera asta de 3/4
cu flori de stepă pe masă

dobrujan red mare

she said no
and left, slamming the door,
shaking her mane
 on the stairs
like a Dobrujan red mare.

she said no to the bed
and
she treads
so
easily

as if she said no to death
as if death were above the sea
and not here
in this 3 by 4 room
with wild flowers on the table

moartea
cu ochii săi violeți
lăsându-şi pe umărul meu greutatea
de verde papagal bătrânicios
făcându-şi pe umărul meu veacul şi găinații
înainte de-a trece marea

dacă un verde papagal bătrânicios
cu ochii săi violeți
este
în
stare
să
treacă marea.

Death
with its purple eyes
leaning its old green parrot weight
on my shoulders,
leaving its burdens and
dung on my shoulders,
before crossing the sea.

that is, if an old green parrot
with
its purple eyes
could
cross
the sea.

Teodor Dună

Contemporary
Literature Press

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

Poems translated by Silviu Buzatu and Peter Phillips

Patul

când până și camera devine prea mult,
înfășurându-se în jurul tău.
când până și patul devine prea mult,
înnodându-și cearșafurile subțiate de piele.
când fiecare parte a camerei doare.

atunci, ca prin minune, ca dintr-o mare dragoste
marginea patului se întinde încet în toată camera
urcă spre fereastră.
marginea patului sparge fereastra
și se revarsă în văile aerului ca o apă clocotitoare.
se întinde ca o avalanșă peste întreg orașul.
atunci da, camera nu mai doare, patul nu mai doare.
patul cu lentoare te răstoarnă de la o margine la alta
și vezi că lași în urmă orașul, aproape plângi de bucurie,
te ridică mai sus, vezi marea strălucind, zăpada de pe
munți strălucind

the bed

when even the bedroom becomes too much,
wrapping itself around you.
when even the bed becomes too much,
tying its sheets worn out by skin.
when every corner of the bedroom hurts.

then, miraculously, out of a great love
the edge of the bed slowly spreads throughout the entire room
reaching out for the window.
the edge of the bed breaks the window
and overflows in the air's valleys like boiling water.
it's spreading like an avalanche over the entire city.
then the bedroom doesn't hurt anymore, the bed doesn't hurt
anymore.
the bed slowly flips you from one side to another
and you see the city falling behind you, you almost cry out of
joy,

și aproape plângi, plângi de bucurie în aerul limpede si proaspăt.

it lifts you higher, you see the sea shining, the snow on top of the mountains shining
and you almost start crying, you're crying out of joy in the clear and fresh air.

și sunt atât, atât de fericit și nemișcat
în patul care se întinde ca un alt cer între pământ și cer.
un cer de lemn și arcuri, de cearșafuri subțiate.
și atât de fericit deasupra oceanelor, polilor,
tropicelor, atât de deasupra și atât de nemișcat
că plâng de câtă fericire mi se îngăduie
și de câtă încremenire mi se îngăduie.

and I am so, so happy and still
in the bed that stretches like another sky between the ground and the sky.
a sky made of wood and springs, of worn out sheets.
and so happy above the oceans, the poles,
the tropics, so above and so still
that I'm crying because of how much happiness I'm being allowed to have
and of how much stillness I'm being allowed to have.

și plâng de atâta fericire,
prins în cerul meu de lemn și arcuri dintre
pământ și cer
și patul putându-mă ce pe-un îndrăgostit încremenit
de-o parte și de alta și văd deodată tot cerul.
și-n patul care acoperă întreaga lume
pentru o clipă văd

and I'm crying because of so much happiness,
trapped in my bed—like sky between
the ground and the sky
and the bed carrying me like a still lover
from one side to another and suddenly I see the whole sky.
and in the bed that covers the whole world
I can see for an instant

de unul singur
cerul albastru, limpede și năpădit de stele,
de parcă doar pentru mine tot cerul.

și plâng și sunt atât de adânc fericit
că lacrimile vin din adânc învelite în carne
și tot plâng și carnea prin ochi pleacă de la mine.

dar câtă fericire mi se îngăduie și câtă încremenire
în cerul meu de lemn și arcuri, în cerul de cearșafuri
prins între pământ și cer.

și nu e nimeni să mă vadă
și chiar nimeni, de tot nimeni care să mai doară.

standing by myself
the clear, blue sky covered in stars,
as if the whole sky was just for me.

and I'm crying and I'm so profoundly happy
that my deep tears are wrapped in flesh
and I'm still crying and my flesh leaves me through my eyes.

I'm being allowed so much happiness and stillness
in my bed—like sky, in my sky made of sheets
trapped between the ground and the sky.

and there's no one to see
and no one, no one at all to hurt anymore.

sfoara

ca molii înfometate lumea peste mine, tot mai adânc
sub piele, ca molii înfometate lumea peste mine.
așa că mă duc în parc, mă așez pe o bancă.
leg de mine în glumă o sfoară de bună seamă nesfârșită
și imediat încep să mă ridic spre norii catifelați.

dar ce frumos tălpile pornesc prin aer.
nici nu trebuie să-mi desfac mâinile.
mă ridic cu o ușurință uimitoare.
doar că bine ar fi să prindă cineva capătul
sforii.
să nu rămân aruncat între ceruri și fără întoarcere.

și eu ușor, ușor, ca un zmeu de hârtie creponată, mă ridic
în cerul de primăvară
și lumea jos, jos, își frânge marginile ca vârâtă într-un sac.

the rope

the world is upon me like starving moths, driving deeper and deeper
under my skin, like starving moths the world is upon me.
as a joke, I go into the park and I sit on a bench.
I tie a seemingly endless rope around me
and I immediately float towards the silky clouds.

but how beautifully my feet fly through the air.
I don’t even have to open my arms.
I am floating with great ease.
but it would be best if someone caught the end
of the rope.
so I don’t remain between the heavens and with no way back.

I slowly, slowly drift up, like a kite made of corrugated paper,
in the spring sky
and the world below, below, is breaking it’s edges as if its stuffed inside a sack.

și mă așez ca pentru rugăciune între nori,
impolorând, asa, cu genunchii înveliți în nori,
să apuce cineva
capătul sforii, si eu sus, sus și ușor,
văd deodată limpede
că nu un copil ține capătul sforii,
ci, din păcate, din nefericire, de piciorul unui mort
proaspăt,
unui mort parfumat e legată sfoara.

I kneel down as if praying between the clouds,
begging, with my knees wrapped in clouds,
for someone to grab
the end of the rope, and I above, above and light,
suddenly clearly see
that it's not a child who is holding the end of the rope,
but unfortunately, the leg of a fresh corpse,
the rope is tied to a fragrant corpse.

și chiar ieșind din nori, îmbrăcat ca pentru o zi de
primăvară,
am început cu frică să dau din mâini, din picioare.
apoi am prins să rod sfoara care mă ține atât de legat.

and as I was coming out of the clouds, dressed for a spring day,
my hands and feet started shaking with fear.
so I grabbed the rope that was holding me and started to chew it.

și tot urcam, trecusem de aer, trecusem
de rămășițele aerului
și eu rodeam funia, plutind prin ceruri
îmbrăcat ca pentru o zi de primăvară și cu furie rodeam
funia și ea deloc nu se subția.

and I was still ascending, I was high above the air, past
what was left of the air
and I was chewing the rope, while floating through the heavens
dressed for a spring day and I was furiously chewing
the rope and it wasn't thinning at all.

chiar și când îmi suflecam pantalonii în țărâna lunii, eu

even when I was rolling up my trousers in the dust of the moon,

rodeam sfoara.
lângă stelele care se stingeau ca stropite cu apă, eu rodeam sfoara.
înotând printre găurile negre ca-ntr-un iaz cu pești,
văzând pământul ca un sâmbure, eu rodeam sfoara, și degeaba.
tot legat de piciorul mortului proaspăt, mortului parfumat.

și așa, până și așa, oricât de departe în ceruri,
până și acolo,
oricât de adânc sub piele, ca molii înfometate
lumea peste mine.

I was chewing the rope.
near the withering stars—stars sprinkled with water, and still chewing the rope.
swimming through the black holes like a fish in a pond,
seeing the earth as small as a seed, while chewing the rope, and it was all for nothing.
I was still tied to the fresh corpse's leg, the fragrant corpse.

and no matter how far in the heavens
—even there,
no matter how deep under my skin, the world is
like starving moths upon me.

cămașa de primăvară

îmbrăcat într-o cămașă de primăvară,
cu părul pe umeri,
ies din bloc, spre iancului. mă simt proaspăt
și foarte frumos
în această lumină de toamnă. și brusc caroseriile mașinilor sar
de la locul lor și deodata coaja copacilor plesnește
și lasă trunchiul gol, gol și alb.

și eu drept și nepăsător: în jurul meu izvoare de munte
țâșnesc direct din treptele blocurilor.
toată lumina din tot orașul se strânge în jurul meu ca un laț.
știu: totul respiră prin mine.
îmi țin respirația câteva secunde și mii de muște cad
răpuse la pământ.
îmi trec mâna prin păr
și din fiecare frunză crește o alta, mai roșie,

spring jacket

dressed in a spring jacket,
with my hair on my shoulders,
I leave my block of flats, going towards iancului street. I feel refreshed
and very beautiful
in this autumn light. suddenly, the car bodies leap
and suddenly the tree bark bursts
and leaves the trunk naked, naked and white.

and I am upright and indifferent: mountain springs gush around me directly from the block steps.
all the city lights are gathering around me like a chain.
I know: everything is breathing through me.
I hold my breath for a few moments and thousands of flies
fall dead to the ground.
I brush my hand through my hair
and from every leaf grows another, even more red,
and other concrete walls

și alte ziduri de beton
ca o viță sălbatică se încolăcesc pe zidurile de beton
și un aer alb se înfășoară în jurul aerului.

mi-e cald, așa că îmi desfac un nasture al cămășii.
capacele de canal se aruncă singure în stânga și dreapta,
trotuarele se defac de străzi și urcă până în vârfurile copacilor
și lumina se desface de întuneric și
pământul se desface
și se revarsă în valuri imense pe asfalt
și tot ce era dedesubt acum e mult în afară și hămesit.

iar eu într-o cămașă de primăvară, cu părul pe umeri, zâmbind
fac să țâșnească din burțile mamelor toți copiii
și alunecând pe aer ca pe tobogane se îngrămădesc la picioarele mele
și alunecând prin aer ca pe tobogane toate se îngrămădesc în jurul meu și mă strâng.

și când eu minunat de nepăsător eram gata să arunc

are entwining like wild vines on the concrete walls
and a white air is wrapping around the air.

I'm hot, so I open a button from my jacket.
the manhole covers are throwing themselves left and right,
the pavements are breaking from the roads and climb to the top of the trees
and the light is breaking from darkness
the earth is breaking
and is flooding the pavement in huge waves
and everything that was underneath is now outside and hungry.

and I, wearing a spring jacket, with my hair on my shoulders and smiling
make all the babies burst out their mother's bellies
and gliding on the air as if on slides they gather up at my feet
and gliding through the air as if on slides everything is gathering up
around me and chokes me.

and when wonderfully careless I was ready to dismiss

cu un gest scurt al mâinii tot ce e în jur
departe în cer am văzut că ele își adâncesc
mâinile în mine
ca-ntr-un morman de ceară și intră cu toate în mine,
îngrămădindu-se, îndesându-se, umplându-mă.

și deși îmbrăcat ca pentru o zi de primăvară
ca un morman de ceară eram și vocea pământului,
vocea aerului,
vocea tablei, vocea cimentului, fiecare era în mine
și pe fiecare o auzeam limpede, șoptind:
tu, trup al meu, mângâie-mă și fi-mi hrană.

everything that was around me with a hand sign
high up in the sky I saw that they are sinking
their hands into me
like in a pile of wax and they are all entering me,
piling in, stuffing in, filling me up.

and although I was dressed for a spring day
I was like a pile of wax and the voice of the earth,
the voice of the air,
the voice of tin, the voice of concrete, all of them were heard
and I could clearly hear each one of them whispering:
you, my body, caress me and be my nourishment.

de-a viul

abia trecut prin miezul nopții și eu înspăimântător de viu.
viața a o mie de oameni a năvălit în mine.
atât de viu, că o sută de vieți au rămas în afara mea,
înfășurate.

și apoi viața a încă o mie de oamnei apoi viața
peretelui, viața lemnului, viața carcasei,
toate se năpustesc spre mine
și mă umplu.

și orice este viu și orice a fost viu își fac loc în mine
și mă înconjoară.

viața mea e de neoprit. împânzește străzile, blocurile.
și totul începe să clocotească de viață.

și atâtea straturi de viu mă înconjoară,

Alive

it's only just past midnight and I am frighteningly alive.
the lives of a thousand people have rushed into me.
I am so alive that a hundred lives have been left tangled outside
of me.

and then the lives of another thousand people, the life of the
wall, of wood, of the carcass,
all of them are rushing towards me
and they fill me up.

and everything that is and was alive is making its way inside of
me
and is surrounding me.

my life is unstoppable. it's swarming through the streets and
blocks.
and everything starts boiling with life.

and so many layers of life surround me,

că sunt viu acum la un kilometru de jur împrejur.

și nimeni mai plin și mai trecut prin miezul nopții decât mine.
și nimeni mai pregătit și mai înfășurat în vieți
ca-ntr-o mie de pieli.
îmi desprind mâinile de corp,
viața se învălmășește în jurul meu,
îmi ridic mâinile și toate viețile lor se varsă în mine ca-ntr-un canal.

viul ăsta de o sută de tone spulberă orice, străpunge carcasele, străpunge cimentul
și totul clocotește de viață: asfaltul respiră,
lemnul respiră, miezul nopții respiră. și chiar dacă nu e nimeni în jur,
lumea fierbe de viață cu nimeni în ea.

acum, când viața mea nu mai cunoaște margini,
îmi ridic mai mult mâinile, îmi desfac degetele
și blocurile își scuipă temeliile și țâșnesc înnebunite
prin aer la o sută de metri easupra pământului

that I am now alive but one kilometer round.

and no one is more overflowing and beyond midnight that I am.
and no one more ready and wrapped up in lives like in a thousand skins.
I am detaching my arms from my body,
life is clumping around me,
I raise my arms and all their lives are pouring into me like in a sewer.

these one hundred tons of living are shattering everything,
and everything is boiling with life: the concrete is breathing,
the wood is breathing, midnight is breathing. and even if there's no one around,
the world is boiling with life with no one in it.

now, when my life is without boundaries,
I raise my arms even more, I spread my fingers
and the blocks are spitting from their foundations and are frantically bursting

explodează ca mii de artificii.

through the air, one hundred meters above ground
where they are exploding like thousands of fireworks.

zgomotul zilei

era unu noaptea, eram la etajul cinci și ziua
mă aștepta acolo.
imediat s-a făcut roată în jurul meu.
viața a o mie de oameni ieșea din mine.
am început să râdem și râsul s-a învârtit prin cameră,
a ieșit pe fereastră, a început să se legene în copaci,
să intre în caroserii, apoi s-a vărsat înapoi în noi
cu opteci de kile în plus și râdeam grozav
cu râsul ăsta de opteci de kile în ziua care mă aștepta de mult,
în ziua care a stat sub toate celelalte,
măcinându-le, golindu-le.

era puțin peste unu și ei în jurul mesei
și doar eu în începutul zilei.
iar ei: „ține un pahar, că timp e mult și până dimineața
e și mai mult” și viața a o mie de oameni ieșea

the sound of the day

it was one in the morning, I was on the fifth floor and daytime
was waiting for me.
it immediately surrounded me.
the life of a thousand people was bursting out of me.
we started laughing and the laughter circled round the room,
it flew out the window, started swinging in the trees,
it entered the cars, then it poured back inside us
with an extra eighty kilograms and we were uncontrollably laughing
with this extra eighty kilogram laughter in the daytime that was waiting for me,
in the daytime that stood underneath everything else,
grinding them, emptying them.

it was little past one and they were seated around the table
and I was the only one at the start of the day.
and they said: `hold a glass, there is enough time and even more
until morning` and the lives of a thousand people were coming

din mine până la ultima rămășiță.

atunci am început să aud zgomotul zilei: de parcă un
tren trece departe printr-un cal adormit.
de parcă sute de rădăcini lovesc
de dedesubt asfaltul și îl crapă.

ziua începe, se oprește. de parcă cineva împinge
lacuri înghețate prin noapte. de parcă o mie de lacuri
înghețate
se rostogolesc prin cameră.
zgomotul se depărtează, se apropie.
și ei: „fii pace, noapte abia a început”.

și nu e zgomotul orașului, zgomotul aerului, zgomotul
meu.
e zgomotul nimănui, abia început.

și ziua urcă în mine. mă rupe de ei,
mă rupe de teajul cinci,
mă rupe de tot și mă afundă mai mult în zgomotul

out
of me until the last drop.

then I started hearing the day's noise: as if
a train was passing in the distance and hitting a sleepy horse.
as if hundreds of roots were breaking
through the concrete from underneath.

the day starts, then stops. as if someone was pushing
frozen lakes through the night. as if a thousand frozen lakes
are rolling through the room.
the noise becomes distant, then close.
and they say: `be peaceful, the night has just begun`

and it's not the noise of the city, the noise of the air, or my noise.
it's nobody's noise that just started.

the day rises through me. the day distances me from them,
distances me from the fifth flor,
it distances me from everything and it plunges me deeper

asurzitor al nimănui.
ține-ți respirația. trebuie să-l auzi. ascultă-l.

into the deafening noise of nobody.
hold your breath. you have to hear it. listen to it.

orice

carnea lui primitoare am purtat-o prin zăpada înghețată
și apoi prin gunoaie carnea lui primitoare am purtat-o.

și unde era el putea fi orice: un mușuroi,
o bucată de lemn, o tablă îndoită.
drumul nu l-a găsit, roua nu a aflat-o.

și îl purtam ca pe orice altceva.
carnea lui n-a rodit,
lăstari nu am cules, doar hrana lor a fost.

el poate fi orice.
chiar și trupul lui poate fi el.

în oricare parte spre miazănoapte
carnea lui primitoare am purtat-o prin zăpada înghețată
și prin gunoaie carnea lui primitoare am purtat-o.

în zadar, drumul nu l-a găsit, roua nu a aflat-o.

Anything

I have carried his welcoming flesh through the snow
and also carried his welcoming flesh through garbage.

and anything could have been where he was: an anthill,
a piece of wood, a bent slate.
he didn't find the road, he didn't find the dew.

and I carried him like anything else.
his flesh did not bear fruit,
I didn't gather any sprouts, he was just their food.

he could be anything.
even his body could be him.

in any northern place
I have carried his welcoming flesh through the snow
and also carried his welcoming flesh through the garbage.

in vain, he didn't find the road, he didn't find the dew.

Şerban Foarţă

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

Poems translated by Daniela Rai and Peter Phillips

Rondelul Rozei Vânturilor

„Cu roza vânturilor la butonieră,
plutesc pe mare—amiral.”
(Andrei Tudor, Yacht)

La butonieră, câte-o roză
a vânturilor să ne punem,
iar ce avem de spus, să spunem
în poezie, nu în proză.

În părul vostru nu depunem
nici rozmarin, nici tuberoză;
la butonieră doar, o roză
a vânturilor vă propunem.

Dacă,—ntr-acestea, e o doză
de andreitudor, presupunem

Roundel of the Wind Rose

“With the wind rose in the buttonhole
I’m floating on the sea—like an admiral.”
(Andrei Tudor, Yacht)

In the buttonhole a wind rose
each we should wear,
and what we have to pose, we should pose
in poetry, not in prose.

In your hair we don’t put whole
rosemary, and neither tuberose;
only in the buttonhole
a wind rose we propose.

If, between these, is a dose
of AndreiTudor, we suppose

că nu vă foarte indispunem,
ba chiar că face-vom o poză,—
la butonieră, cu o roză...

that we don't really indispose,
and we may even strike a pose,—
in the buttonhole, a wind rose...

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

Despre nimic

Ah, după-masa ceea,—n care ne obosisem, tu şi eu, să transformăm o farfurioară, albă cu dungă conabie,—ntr-o scrumieră;

căci aveam oaspeți, peste noapte: o prietenă şi-un flirt al ei,—şi căutasem prin vecini, care-ncotro, o somieră,

iar tu găsiseşi într-un cufăr, prin care nu mai scotocisem de ani de zile, cam coclită, dar din argint, o pomieră,

pe care am umplut-o, eu, cu inimă de nucă verde,—rugându-te să-mbraci toaleta de la nu ştiu ce premieră

grație rozalbului, de nalbă, al căreia aveai să afli că,—n limba lui Buffon, althea se cheamă roză tremieră...

Şi-ar fi fost totul f. bine, de nu ne-am fi bătut capul, de-a lungul unei înserări, cu scârba aia de scrumieră;

răstimp în care farfurioara ni se umplea de scrum şi mucuri (fumam); şi-atunci te-am auzit zicând că „Uite o scrumieră!"

Ah, după masa ceea,—n care...

About nothing

Oh, that afternoon, when we took the trouble , you and I, to turn a small white dish with a cherry stripe coloured, into an ashtray, 'cause we couldn't find one anywhere;

and we had guests, overnight: a girlfriend and a date of hers,—so we were looking for a mattress everywhere,

and you had found in a verdigris chest, which I hadn't looked through for years, some silverware,

which I filled with green walnut hearts,— begging you to wear that dress from I don't know what première,

thanks to the pale rose, like a mallow, you would have found out that, in Buffon's language, 'althea rosea' is 'rose trémière'…

And everything would have been v. good if we hadn't troubled ourselves, with that worthless ashtray; we should've looked elsewehere;

while the small dish was filling with ash and cigarette butts (we were smoking); and then I heard you say: "Look! The ashtray was somewhere!"

Oh, that afternoon, when...

Psihotest

Cine ştie, copii, cum ieşi-vom la testul dnei de Fay
care constă în a desena o femeie sub ploaie,
căci n-avem habar de ce urmăreşte, printr-însul, dna de Fay,
nici despre ce fel (mai călâi sau mai rece) de ploaie

poate fi vorba în psihotestul dnei de Fay.
numele căreia nu ştim nici baremi cum se pronunță,— pe foaie,
eu aş desena-o, ştiind, pe femeia sub ploaie în fai
şi cu umbrelă de soare; dar nu ştim, cum nu ştim ce foaie

ni se va da, de desen, mai veline sau mai
aspră, scămoasă şi nerezistentă la ploaie,
când dna de Fay, într-o zi de apoi, nu de mai,
fi-va ea însăşi umbrela ce-şi cară povara sub ploaie.

Psychological Test

Who knows, friends, what we'll get in the test from Madame de Fay
where you have to draw a woman in the rain,
and we have no clue what her purpose is, this Madame de Fay,
or what kind— more tepid or more cold— of rain

could be found in this test from Madame de Fay,
whose name we don't have clue how to spell,—on a plain paper,
I would draw her, knowing, the woman in the rain covered in faille
with her parasol; but we don't know, just as we don't know what kind of paper

we'll get, drawing paper, vellum, or
rough, full of lint and unresistant to rain,
when Madame de Fay, one last day, but not in May,
should be the umbrella which bears its burden in the rain.

Golden Bough

Dă-mi, doamnă, o crenguță de vâsc cu boabe albe
ca atingându-ți fruntea, să te sărut licit
pe tine,—al cărei nume-l bâigui fericit
în fumegaiul ăsta, cu clinchet gros de halbe!
Dă-mi, Doamne , o crenguță de vâsc...

Golden Bough

Lady, give me, a sprig of mistletoe with white berries
so that touching your forehead with it, I can kiss you licitly,
you, whose name I mumble happily
in this smog, with the heavy clinking of beer glasses!
Lord, give me, a sprig of mistletoe...

Ars Amandi

„Femeile sunt fructe. Există piersici, ananasuri şi alune...”
(Paul Valéry)

... Alunele, prea adunate-n sine, iar anansurile, prea solzoase (şi de un exotism aproape straniu); cât despre piersici, le cunoaştem din Renoir.
Ce fel de fruct eşti, însă, tu?
Lăsând de-o parte netedele mere, căpşuna mustitoare, gutuia astrigentă, cerebroida nucă—şi ţinând cont de treiculorile-ţi discrete (nu altele decât ale Irlandei şi, deopotrivă, ale Coastei-de-Ivoriu): albul surâsului, spreverdele privirii şi castaniul căştii capilare—, ce-mi evoci tu e, mai curând, migdala: greu dehiscentă, pubescentă, lactescentă...
Migdala ce, aiurea, numeşte-se amandă!

Ars Amandi

“Women are fruits. There are peaches, pineapples, hazelnuts…”
(Paul Valéry)

... Nuts, too gathered into themselves, and pineapples, too scaly (and of an almost weird exoticism); as for the peaches, we know them from Renoir.
What kind of fruit are you, though?
Leaving aside the smooth apples, juicy strawberry, astringent quince, cerebroid walnut—and considering your subtle threecolours (the very same as those of Ireland and the Ivory Coast): the white of your smile, the almostgreen of your gaze and the chestnut of your capillary helmet—, you rather remind me of the almond: dehiscent with difficulty, pubescent, lactescent...
The almond that, what nonsense, is called ‘amande’*!

*Almond in French

Farfalla Amorosa

Nu uita să faci, spre seară, fluturi
pe obrazul ei, bătând din pleoape:
fluturi palpebrali cu două aripi
semistrăvezii şi franj de gene,
cărora le ţine loc de rouă
apa searbădă a unei lacrimi.
Lasă-i să se bucure de lacrimi
pe aceşti nespulberatici fluturi
însetaţi, în toamnă, de o rouă
devenită brumă între gene
ce se zvântă numai dacă pleoape
bat ca nişte tot mai repezi aripi.
Nu-nceta să baţi, să baţi din aripi
umede,—n amurg, de-atâtea lacrimi
care se usucă, dând din gene,
pe obrazu-i invadat de fluturi
ca un piersic ale cărui pleoape
sidefii îs doldora de rouă.

Farfalla Amorosa

Don't forget, as evening falls, to make butterflies
on her cheek, fluttering your eyelids:
palpebral butterflies with two wings,
semitransparent and frills of eyelashes,
for which the insipid water of a tear
takes the place of dew.
Let them enjoy the tears,
these unfaltering butterflies,
which, in autumn, are thirsty for dew,
turned to frost between the lashes
that melts only if the eyelids
flutter ever more quickly like wings.
Don't stop fluttering, fluttering your wings,
at dusk moistened by so many tears,
that dry when you flutter your lashes
on her cheek invaded by butterflies
like a peach tree whose pearly eyelids
are crammed full of dew.

Scaldă-i puful piersicii în rouă
sau în foşnetul acestor aripi
ce clipesc în felul unor pleoape
fără somn, pe care ți le fluturi
pe obrazu-i strălucind de lacrimi
scurse nu din propriile-i gene.
Bucură-te că din alte gene
decât ale ei, cu ochii-n rouă
limpede cum cea din care fluturi
care-şi „poartă viermele-ntre aripi”
îngereşti, se-adapă,—când, în lacrimi,
se dizolvă zecile de pleoape
suprapuse pe un ochi cu gene
radiale,—n vârf cu, numai, lacrimi
grele ca broboanele de rouă
ce li se prelinge lin pe aripi
roiurilor de logodnici fluturi...
Fă-i, bătând din pleoape şi din gene,
ca din aripi, pe obrazu-n rouă
de alacre lacrimi, seara, fluturi.

Bathe her peach bloom in dew,
or in the rustle of these wings
that blink the same way as eyelids
without sleep, that you flutter
on her cheek glistening with tears,
that have not been poured from her own lashes.
Rejoice because from lashes
other than hers, with eyes in dew
as clear as that from which the butterflies
that “wear the caterpillar between their wings”,
angelically, water themselves—when, in tears,
dozens of eyelids dissolve
superposed on an eye with radial lashes,
with, at their tips, only, tears,
as heavy as the beads of dew
that trickle slowly on the wings
of swarms of betrothed butterflies...
Fluttering your lids and lashes
like wings, on her cheek in the dew
of lively tears, in the evening, make for her butterflies.

Despre mersul trenurilor şansei

Acum, când ea-şi consultă ceaşca, pe care-o ţine ca pe-o floare (din soiul lupidragi) de ansa fragilă şi cu dulce galb,

cu ce cuvinte aş putea, fără s-o tulbure, să-i spun, să-i dau de înţeles că şansa, pe care pare s-o aştepte de la ghiocul univalv al ceştii ca atare, ea, al cărei nume poate fi (şi poate ca şi e) Ortansa, că şansa, cum spuneam, nu trece, sau, dacă trece, nu opreşte, sau, chiar dacă opreşte, nu stă (decât puţin) într-un oraş, al ei, urât şi care-şi pierde, pe zi ce trece, ănportansa; mult prea urât şi-n care sigur varul odăilor e alb.

On the timetable of chance

Now, when she is consulting her cup, holding it like a flower (of the nasturtium genus) by the fragile, sweetly curving handle,

what words could I use, to tell her, without disturbing her, to help her understand that the chance she seemed to be waiting for, from the univalvular cowry shell of the cup itself, she, whose name may be (and maybe is) Hortense, that the chance, as I was saying, doesn't pass through, or, if it passes through, it doesn't stop, or, even if it stops, it doesn't wait (or only a little) in a city of its own, an ugly one that is losing its importance with every day that passes; far too ugly and where the whitewash of the chambers is definitely white.

De minimis....
...non (pedi)curat praetor?

Îți botezasem, într-o vară (căci te durea de nişte zile, din cauza unui pantof), haluxul stâng „bietul Ioanide”.
Era în idele lui iunie; era frumos: 30 la umbră (în diminețile cu soare),— drept care şi purtai crepide.

Aveam frecvente conversații: îl întrebam de sănătate; iar semenele-i anonime şi nu la fel de intrepide, cărora le purta de grijă, ca orice frate de ispravă unor surori mai mici, mai proaste, cu toate că erau valide, se bucurau că stăm de vorbă; şi, cu excepția unor ceasuri când își dormeau, însidefate şi pubescente,—n pace, somnul de virginale chrysalide, ne aprobau printr-o mişcare (a capului) de sus în jos, ca un sobor de dactylide...
La despărțire,—i strângeam mâna. (Era frumos: era în ide!).

De minimis....
...non (pedi)curat praetor?

One summer, I baptized (because a shoe caused you days of pain), your left hallux “poor Ioanide”*.
It was the Ides of June; the weather was lovely: 30 C in the shade (on sunny mornings), that’s why you were wearing crépides.

We had frequent conversations: I was asking how his health was; and the anonymous, not so intrepid relatives that he was looking after, as any good brother would, his younger sillier sisters, altough they were all valid, were enjoying our talk, and apart from the hours when these pearlescent, pubescent girls were sleeping in peace, like innocent chrysalids, they were vigourously nodding their approval as a gathering of dactylids...
On parting, I was holding her hand. (It was lovely: it was the ides!)

*a novel written by George Călinescu

Albă ca Zăpada & cei 7 pisici

Albă ca Zăpada are
şapte feluri de pisici,—
de alt soi e fiecare,
iar pisoii sunt pitici.

Cea dintâi între princese
e un siamez (dar n-am
să vă spun exact prin ce se
ilustrează acest neam.)

Un persan albastru,—a II-a
(rasa i-o cunosc pe sfert)
are botul ud ca roua
fi'ndcă bea tot lapte fiert.

Că-i mai albă ca zăpada
pe a III-a n-o prea rabd
(dar pe Albă ca Zăpada
nu o doare acest fapt).

Snow White & the seven cats

Snow White has
seven sorts of cats,
each of a different kind, whereas,
all are dwarf kitty cats.

The first princess
is a Siamese (but I
won't tell you exactly
how you can distinguish this.)

The second, a persian, that is blue
(I only partly know the breed)
has a mouth wet like dew
'cause she keeps drinking boiled milk.

'Cause it's whiter than the snow
I cannot stand the third, though
it seems that Snow White
isn't bothered by this fact.

Păr electric are a IV-a
când o mângâi în răspăr;
botezată Cleopatra,
e-o regină,—ntr-adevăr.

Maidaneză, cea de-a V-a
nu dansează bolero,
ci, pe seară, bate mingea
cu motanul lui Perrault.

Cu o blană ca mătasea,
dar cu sufletul stingher,
o jumate dintr-a VI-a
e-a lui Erwin Schrödinger.

(Pe cealaltă, dl. Erwin
a ucis-o în secret,—
căci stătuse prost cu nervii,—n
pubertate, pe cât cred.)

Invizibilă, a VII-a

The fourth's hair is raised,
when you stroke it against the grain;
"Cleopatra"—she was baptized,
indeed, she's queen of her domain!

The fifth is the stray one,
that doesn't dance bolero,
but, in the evenings, she plays ball
with the tomcat of Perrault.

With fur like silk,
but with a loner's soul,
half of the sixth
is Erwin Schrödinger's.

(The other half, Mr. Erwin
killed in secret,—
because he couldn't hold his anger in,
in puberty, or so I thought.)

The seventh, always out of sight,

are zgardă de lamé;
trebuie să vie noaptea
ca să vezi ce neagră e...

Mai fusese o a VIII-a
dar s-a otrăvit c-un măr.
(Cârja Babei Cloanța-i propta,
azi, a crengilor de măr.)

wears a lamé collar;
she should come in the night
to show the blackness of her fur.

There was an eighth one, I presume
who ate a poisoned apple from the tree
(The wicked witch's broom
now holds up the branches of that tree.)

Rover, search companion

Când cauți cuvinte
ca (over sau Dover)
prin foldere vechi,
cel mai cuminte
e galbenul Rover…
Ciulind din urechi,

el adulmecă-n scripte
ca vântul prin tufe,—
ci-i plin de dispreț
pentru, încă nefripte,
eventualele trufe,
(căci, el, nu-i mistreț)
atunci când se face
că scormone-n file,
lacom, ca după
oase, spre-a-şi face,
în vas de email,

Rover, search companion

When you search for words
like (over or Dover)
through old folders,
the most obedient
is the golden Rover…
Pricking up his ears,

he sniffs through scripts
like the wind in the bushes,—
but he's full of contempt
for the possible truffles
not yet cooked,
('cause he's not a wild boar)
when he's pretending
that he's searching,
greedily, for folders
as for bones, in order ,
to make a soup from them

din ele, o supă,

un borş sau o ciorbă,
la care să-l cheme
pe prietenul Rocky,—
cu care de vorbă,
'nainte de vreme,
prin walkie-talkie

stătea,— nu ca azi
când timp mai au doar
cât să-şi dea prin e-mail
ca doi buni camarazi,
de pe-un trotoar
pe celălalt: „Hail!"

in an enamel pot,

maybe a borsch or a broth,
and to invite over
his friend Rocky,—
to whom he was barking
in times past,
through a walkie-talkie,

not like these days
when they correspond
only by e-mail,
like two good buddies,
from one sidewalk
to another: "Hail!"

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

E-mail-ul amicâinelui Rocky către amicâinele Rover

De ziua-ți, dear Rover,
ți-aduc un pullover
(cu ochiuri de-un pixel
şi talia XL)
din lână de câine.
N-aştept până mâine,
fiindcă doar azi e
o bună ocazie,—
căci am să parcurg,
până către amurg,
călare pe scooterul
lui Clipp, tot computerul,
ajungând under mergi
şi tu astăzi: la Search
Companion,— unde
vom da opt secunde
din coadă, cu ochii

The e-mail from dogbuddy Rocky to dogbuddy Rover

For your birthday, dear Rover,
I'll bring you a pullover
(with eyelets of one pixel
and size XL)
made of dog wool.
I won't wait until tomorrow,
because it is certain
that now is a proper occasion,—
as I'm going to run,
until sundown,
riding Clipp's scooter
through the whole computer,
reaching where you are
going today: to Search
Companion,— where
we'll wag our tails
for eight seconds, with tears

în lacrimi….	in our eyes…
Your Rocky	Your buddy Rocky

Reply

Dear Rocky

scuză-mă că-ți răspund folosind reply-ul, ca şi cum, neavând hârtie pentru corespondență, ți-aş scrie pe reversul misivei tale proprii. De aceea o şi fac în proză. Sper, într-adevâr, să ne vedem, cam pe la opt fără un sfert, la Search Companion, unde să ne spunem un amical How do you do.

Your Rover

Reply

Dear Rocky

sorry to answer you using reply, as if, not having any paper for correspondence, I were to write to you on the reverse of your own missive. That is why I am doing it in prose. I truly hope we'll see each other, around a quarter to eight, at Search Companion, where we can say a friendly 'How do you do'.

Your buddy Rover

Răvaşul pisiculinksului către acelaşi Rocky

Aud, my dear Rocky,
că mâine, la party,
vor fi numai rochii
de voal şi baccardi
la bar, fi'ndcă Earl
o ia de consoartă
pe Courtney, a girl
de-a binelea moartă
după el,— care face,
pare-se, carting…
„ţie-i Domnul în pace,
departe de parting!" —
cum are-a le zice
Merlin pe post
de pastor…
                    Amice,
nici spaţiul virtual
nu mai este ce-a fost

The note from "felinks"* to the same Rocky

I hear, my dear Rocky,
that tomorrow, at the party,
there will be only dresses
of voile and Bacardi
at the bar, 'cause Earl
is marrying
Courtney, a girl
who is madly
in love with him,— and apparently
goes karting…
"May the Lord keep them
away from parting!"
as will be said
by Merlin, in the role
of minister…
                    Buddy,
not even the virtual space
is what it used to be anymore,

devenind of all things:
un sediu birtual…
Frankly,
your Links

becoming of all things:
a beertual base…
Frankly,
your friend Links

Altă ripostă a lui Rover, prin postcard, către Rocky

Dear Rocky

Epistola mea (strict confidențială) sper să te găsească sănătos. O să-mi spui că se începe astfel doar una expediată după o lungă pauză,— răstimp în care n-ai știut nimic (sau mai-nimic) despre destinatarul ei. Eu cred, însă, că de ieri, când ne-am văzut la S.C., până astăzi, nu ți-a trecut, încă, migrena pe care,—amândurora, ne va fi provocat-o jalnica pereche Courtney-Earl. Să nu-ți închipui că a primei este mâna care-l mângâie pe cap pe Links, sau a cestuilalt—cea care-ți trece ție, din când în când, prin păr. Dacă aş avea talentul tău la rime, i-aş face fiecăruia în parte, sau cuplului însuşi, câte-o epigramă. Rămâi cu bine (şi discreție maximă!),

Your Rover

Another response from Rover, by postcard, to Rocky

Dear Rocky

I hope my epistle (strictly confidential) finds you well. You will tell me that only one sent after a long interval—a time in which you have had no news (or next to none) about its recipient—begins in this way. I believe, however, that from yesterday, when we saw each other at S.C., until today, you have not got over the migraine that the pathetic couple Courtney and Earl gave us both. Do not imagine that it is the hand of the former that pats on the head Links, or that of the latter that from time to time runs his fingers through your hair. If I had your talent for rhyming, I would make each of them individually, or for the couple jointly, an epigram. Take care (and exercise maximum discretion!),

Yours, Rover

Ovidiu Genaru

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

Poems translated by Ira Beratlief and Anne Stewart

această panglicuță roză din anul 1920

Când dumnezeu mănâncă la cantina
săracilor când țăranii zboară ca
frunzele-n vânt de pe ram (au haine
nemțești și-n portofel o roată dințată)
când unele persoane practică un vis
de provincie în căutarea nebunei epoci
cu lungi țigarete albastre și balerini
ruși cu aripile frânte la paris
când cuvântul e un vehicul hodorogit ca
un venerabil ford care și-a făcut datoria
când damele fumează în cupeuri acest șir
această panglicuță roză de cuvinte se
taie cu foarfecul la inaugurarea unei
ferme de porci care este cu mult mai importantă
deceniul trei
Frumoasă prima iarnă a deceniului trei

this little pink ribbon from 1920

When god eats at the refectory
of the poor when peasants fly like
leaves stripped by the wind (they have german
clothes and a button in their purses)
when some people live a dream
—which is provincial—searching for the wild age
with long blue cigarettes and russian
dancers with broken wings in paris
when the word is a ramshackle vehicle
a reputable ford that's done its duty
when ladies smoke in carriages this string
this little pink ribbon of words
is cut with scissors at the inauguration
of a pig farm that's much more important
third decade
Beautiful first winter of the third decade

țăranii s-au urcat în cer și plâng
de fericire lacrimile s-au facut ninsoare
ninsoarea cade lin în romania frumoase
sunt colinele ninse și munții frumoase
hambarele în care puiesc liliecii
vesele nunțile de soareci din cămări
burdușite cu pește sărat
la ferestrele luminate copii se uită
în palmele mamei ca-n foile bibliei
puterea de odinioară
Dați-mi puterea de odinioară
redați-mi și vocea cu care strigam spre cei

morți și eram ascultat dați-mi ascunzătoarea
din câmpiile aurii unde pitpalacul
îmblânzește copilăria
ridicați din bârne și scânduri acea
magazie șubredă și întâmplătoare
și lăsați-mă acolo o vreme să-mi aduc aminte

peasants have gone up into the sky and are crying
out of happiness tears have become snow
snow falls softly in romania
beautiful the snowy hills and mountains
beautiful white barns where bats breed
merry weddings of mice in pantries
loaded with salted fish
through bright windows children are looking
into mother's palms as though at an open bible
the power past
Give me back the power I once had
give me back my voice calling

the dead and they heard and give me the hiding place
in the golden plains where the quail
eases childhood
raise from beams and boards
a random shabby shed
and leave me there for a while to remember

printre harnașamente și felinare printre
butoaie dogite unelte și fierării
să ascult cum ploaia și seninul găurește
universal al pământului și voi ieși afară

cu o carte senină în mână pentru voi
delicat crește iarba
Delicat crește iarba peste
ziua de ieri
și cintezoii cântă la fereastră ca și cum
noi toți ne-am fi trezit din țărâna de veci
dar noi n-am dormit fiindcă ne-a fost teamă

cu lăcomie cărți despre fluxul și refluxul
puterii popoarelor de-a lungul vremii
ca nu cumva să nu ne mai trezim în lumina bătrână

ca nu cumva să lăsăm în urmă locul gol

among harnesses and lamps
among hollow barrels tools and forges
to listen to the rain and serenity as they drill
the construction and to hear the barking
of the universal dog of the earth
and i will go outside

holding a book of serenity for you
the grass is growing gently
The grass is growing gently over
Yesterday
and the finches are chirping at the window as though
we had all risen from our eternal resting place
but we didn't sleep because we were afraid

we lay in bed and read greedily
books on the incoming and outgoing tides
of the peoples' strength through the ages
so that we always wake to the ancient light
so as not to leave an empty space behind

Ioana Ieronim

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

Poems translated by Oana Diaconu and Maggie Butt

Apă și pământ

Asemenea apei
când atinge uscatul
închiderea / deschiderea porților
zidurile risipite în val

tandrețea apei revărsate pe pământ
sau apa rănită între pietrele
rupte azi din munte

apa dormitând pe bolovanii bătrâni
cu pletele lor de mușchi unduitoare

apa violentă
care lovește deșertul
și semințele înmuguresc într-o secundă

apa care-și îndulcește durerea

Water and Land

Like the water
when it touches the land
the closing /opening of the gates
the walls scattered in the wave

the tenderness of the flood on the land
or the water wounded between the stones
that broke away today from the mountain

the water sleeping on the aged boulders
with their wavy locks of moss

the violent water
that hits the desert
and the seeds start budding in a second

the water that treats its pain

pe șleaurile moi ale țăranii

apa care inundă șesul
cu bolta cerească răsfrântă în adânc
și iarba plăpândă a lui martie, între lumi,
străpunge oglinda

apa, apa cântată
apa descântată

apa ce va sfinți grădina
pe care o udă

in divots on the muddy land

the water that floods the plain
the heavens reflected in the depths
and the fragile grass of March, between worlds
disturbs the mirror

water, water chanted
water cleansed

the water that will bless the garden
it touches

Pergament

Pășim de-a lungul pergamentului
pe rânduri proaspăt scrise
umede, literele
ne arată calea

fără grabă ne apropiem
din două capete de lume

fără grabă
ajungem

sub coarnele lunii, cuvintele
cad cu un foșnet la pământ:

asemenea suntem
și suntem fericiți, de când
ne-am rupt de laolaltă
la vreamea când nu toate lucrurile
aveau un nume.

Parchment

Our steps along the parchment
on freshly written lines
wet, the letters
show us the way

there is no rush as we approach
from the two ends of the world

without rush
we are almost there

under the horns of the moon, the words
are falling with a rustle on the land:

we are alike
and we have been happy, since
we separated from the rest of the world
at a time when not all things
had a name.

Într-o zi poate vom așterne
pe calea noastră înceată de pergament
câteva nume dintre cele care
nu s-au auzit bine
când s-au spus la început

iar între timp rareori s-au mai rostit

Maybe someday we will inscribe
on our slow parchment path
a few of those names that
were not properly heard
when they were spoken in the beginning

and in the meantime have seldom been uttered

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

Călătorie

Întuneric subțire spre dimineață
valuri lungi cutreieră întinderea de grâu

primele raze ating macii
petale translucide

Eu, lipită de geamul trenului în câmp
văd cernerea luminii
prin capilare vegetale,
macii, flăcările lor
care au ars peste noapte
când nu s-au văzut.

Privesc hipnotic macii cum ard în marea de grâu
în verdele crud electrizat,
privesc și nu pot să nu te invent
din aerul neînceput al clipei.

Journey

Thin darkness of the approaching morning
long waves roam the expanse of wheat

the first rays touch the poppies
translucent petals

I, glued to the window as the train crosses the field,
can see the filtering light
through the vegetable veins,
the poppies, their fire
that shines overnight
with no one to see them.

I watch hypnotically how the poppies burn in the sea of wheat
in the electrified fresh green
I watch and I cannot help inventing you
from the unspoiled air of the moment.

Este ceva în câmpul de grâu și maci
an după an

ceva
cineva
care nu poate să nu ne invente
pe noi

There is something in the field of wheat and poppies
year after year

something
someone
that cannot help inventing us

Lumina întoarsă

În fiecare zi scriu pe o piatră două-trei cuvinte
le încălzesc la obraz
le pun la loc în pământ

pământul dinăuntru se iluminează
asemenea trupului meu
care-și poartă lumina sub multele haine
ale zilei înnorate.

Coroanele de mesteacăn nu tot așa
întorc soarele de ieri
în tremurul de azi
al frunzelor aurii, delicate?

Lumina are felul ei de a fi
sub fața lucrurilor,
are viteză, durată

lumina știe prea puțin
despre distanța noastră pământeană

Returned Light

Each day I write two or three words on a stone
I warm them at my cheek
put them back into the earth

the earth is lit from inside
just like my body
which wears its light under the many clothes
of a cloudy day.

Do the birch crowns not do the same
giving back yesterday's sun
in today's trembling
of their golden, delicate leaves?

Light has its own way of being
under the surface of things,
it has speed, time

light knows too little
about our earthly distances

Foamea

foamea
absolută
care înalță continente din apă
trage planetele
una spre cealaltă,
pe noi în unde uimite ne cufundă cufundă
stoluri înalte de păsări
bancuri de pești cu sclipiri aurii
venind de departe să se întrepătrundă

cuvintele smulse de pulsul cosmic
cu țărână și pietre, din rădăcină

citești și te clatini
o rodie ți-a explodat în față
semințele de purpură coaptă

The Hunger

the absolute
hunger
that raises continents from the water
pulls the planets
towards one to the other,
astonishes swamps us swamps us
high flocks of birds
banks of fish glimmering golden
coming from far away to interpenetrate

words plucked from the cosmic pulse
with marl and stones, from the root

you read and falter
a pomegranate has exploded in your face
its ripe purple seeds

Pas de deux

Un ochi deasupra apei
celălalt dedesubt,
un ochi la orizont
celălalt sub aripă,
un ochi privind goana lumii
celălalt
întors în iubire fără de timp

ne rostogolim copilărește de râs
ne potrivim aurele în zăpadă

rănile noi
vechile cicatrice.

Un ochi trăiește celălalt contemplă
o inimă trăiește
cealaltă contemplă

între ele firul Ariadnei

Pas de deux

One eye above the water
the other underneath,
one eye on the horizon
the other under its wing,
one eye watching the rushing of the world
the other
turned towards timeless love

we roll with childish laughter
match our auras in the snow

new wounds
old scars.

One eye lives the other contemplates
one heart lives
the other contemplates

between them Ariadne's thread

clepsidra care ne-a fost dată.

Un ochi deasupra apei
celălalt în adânc sărat

un ochi deasupra orizontului
sub aripă celălalt

the hourglass we have been given.

One eye above the water
the other in salty deep

one eye above the horizon
under its wing the other

Captivitate

M-ai înlănţuit
ai aruncat în jurul meu cuţite
ca într-un vechi număr de circ

nu îndrăznesc să mă mişc
în gura închisă
cuvintele de îmblânzire
stau mute

— nu trebuie să îmblânzeşti nimic, spui,
nu există nimic de îmblânzit.
Eliberează-mă
acum
eliberează-mă
topeşte-te în mine ca zăpada

Captivity

You have chained me
you have thrown knives around me
as in an old circus act

I do not dare to move
in my closed mouth
the taming words
keep silent

—you do not have to tame anything, you say,
there is nothing to be tamed.
Release me
now
release me
melt inside me like the snow

Anotimp

Citesc în tăciunii apusului, în rugina schelelor,
în rumoarea orașului, în ploaia de vară
în explozia de bucurie fără cauză,
în nebunia motorizată a orașului noaptea
în zăpada care a nins peste florile de cireș
în harta vinului uscat pe fundul paharului
în roiul gâzelor din jurul lămpii aprinse
în gălăgia copiilor străzii adunați la magazinul
Angst

Pe tine te citesc, tu atât de aproape încât
nu te pot vedea
și împrumut văz, auz
de la vulture, de la bufniță și liliac
de la peștii din adânc
și jivine subpământene.

M-am privit în oglindă—dar nu cu ochii mei

Season

I read in the coals of the sunset, in the rust of the scaffolding
in the commotion of the city, in the summer rain
in the explosion of joy without reason,
in the motorised craziness of the city at night
in the snow that has covered the cherry blossoms
in the map of wine dried at the bottom of the glass
in the swarm of insects around the lighted lamp
in the racket of streets kids gathered at the shop of Angst

I read you, you who are so close that
I cannot see you
And I borrow sight, hearing,
from the eagle, from the owl and the bat
from the fish in the deep
and the underground beasts.

I have looked at myself in the mirror—but not with my own eyes

ci ochii tăi mi-au întors privirea

oglinda s-a spart

acum
te văd înmiit

and it was your eyes that looked back

the mirror broke

now
I see you a thousandfold

Scrisul pe statui

Pășim prin râul de cuvinte
până la genunchi

înfășurați în rândurile poveștii

ca statuile din Mesopotamia
lucind în bezna muzeului închis

The Writing on Statues

We wade through a river of words
up to our knees

wrapped up in the lines of the story

like the Mesopotamian statues
that shine in the gloom of a closed museum

Trei dansuri sub lună
1.

o chemare ne apropie
zigzagul secundei
reflectat în stele
propulsat în fiecare celulă

mişcarea noastră
coincidenţă
unda

Three dances under the moon
1.

a summons is bringing near
the zigzag of the seconds
reflected in the stars
propelled into every cell

our movement
coincidence
wave

Nora Iuga

Poems translated by Alexandra Ştefan and Alwyn Marriage

actul 3

o mansardă deschisă nonstop
geamuri cu nori
adormitul nu doarme numără
că și la viena sunt stele
în care și-au scurs sângele acele johanne
ca la tăierea porcului
începe actul trei
după cortina noului teatru
unde bătrânul paris
urlă ca un disperat
„sunt cel mai frumos"
și tu vierme mic
crești la mine ‘n burtă
când o să faci nouă luni

act 3

an ever-open loft
windows to the clouds
the sleeper doesn't sleep he counts
because in vienna there are stars too
where the johannas have drained their blood
as when a pig is slaughtered
act three begins
behind the curtain of the new theatre
where the old paris
yells like a madman
"i am the most beautiful one"
and you little worm
you grow in my belly
until you get to nine months

dincolo de pânză

când eram mică mergeam la cinematograf
mă trezeam față-n față cu wolfgang amadeus
îmi vorbea și nu puteam să-i răspund
știi cum se întâmplă în somn
voiam să ajung dincolo de pânză
să-l trag în jos de pe scaun
sub pian să ne jucăm
de-a mama și de-a tata

Behind the screen

when i was little i used to go to the cinema
where i found myself face to face with wolfgang amadeus
he was talking to me and i couldn't answer
you know how it happens in your sleep
i wanted to get behind the screen
to pull him down from his chair
under the piano to play
at mothers and fathers

ș.a.m.d.

dar nu era wolfgang,
nu era oskar,
nu era ferlinghetti,
nu era sanson,
nu era jack,
nu era melville,
nu era byron,
nu era giacometti,
nu era cocoșatul de la notre-dame,
în arca lui noe pariul austriac

etc...

there was no wolfgang,
there was no oskar,
there was no ferlinghetti,
there was no sanson,
there was no jack,
there was no melville,
there was no byron,
there was no giacometti,
there was no hunchback of notre-dame,
in noah's ark just the austrian bet

scurtă întâlnire

venea dinspre nussdorf
veneam dinspre belvedere
și ne-am oprit brusc față'n față
ca două tramvaie D în aceeași stație
el purta baston eu aveam breton
patru ochi mirați amândoi
și-am pufnit în râs
că ne cunoșteam
fără să fi știut

Brief meeting

he was coming from nussdorf
i was coming from belvedere
and we sudenly stopped face to face
like two D trams at the same stop
he was carrying a cane i had a fringe
four eyes between us both of us amazed
we burst out laughing
because we already knew each other
without being aware of it

seducția e mama înțelepciunii

parcă ne-am mai văzut undeva
pe-un picior de plai
comandai legiuni romane
a cincea gemina a zecea macedonica
sau invers
ce fac ele pe fundul ochiului
fac iarba să crească dizolvă rugina
toți îmi vor binele
îl cheamă pe mister Proper
„dacă ești seducător îți dau un polizor”
phone/fax: 021/2121017

seduction is the mother of wisdom

We seem to have seen each other somewhere before
on a low foothill
you were commanding roman legions
the fifth twin legion the tenth macedonian
or the other way round
what are they doing at the bottom of the eye
they are making the grass grow dissolving the rust
everyone wants my wellbeing
they call Mister Proper
“if you seduce me lover I will give you a grinder”
phone/fax: 021/2121017

și pompa claxonează uneori

în spatele blocului
când doarme câinele
sar într-un picior atunci vine mâna
și-mi face pompa să claxoneze
mă opresc și număr
până la șaizeci   un minut
ce e un minut și motociclistul de colo
frica mamaie frica

even the pump honks sometimes

behind the apartment building
when the dog is sleeping
i hop on one foot then comes the hand
which makes my pump honk
i stop and count
to sixty   one minute
what is a minute and who is the biker over there
the fear grandma the fear

marii patrupezi ai istoriei

fratelui Octavian

la fel cu vrăbiile și armatele
de apă și de uscat săreau șotronul
un detașament se scărpina în urechi
celălalt la întretăierea drumurilor comerciale
doi cocostârci rupeau un pește în porții egale
rupeau și edictul din nantes și papirusul
cu fotografii de familie ale marilor
patrupezi ai istoriei
doar ai pâlpâit și tu sus jos
sus jos ai văzut și tu
nufărul în nara porcului
dar nu mai știi dacă aveai bagaj
nici dacă erai cu adevărat

the great quadrupeds of history

to brother Octavian

just like sparrows the armies
of sea and land were playing hop-scotch
one unit was scratching their ears
the other at the crossroads of trade routes
two storks were tearing a fish in to equal
portions
they were also tearing the edict of nantes and the papyrus
with family photographs of the great
quadrupeds of history
you just flickered up and down
up and down you too saw
the water lily in the pig's nostril
but you no longer remember if you had luggage
or if you even really existed

am stat la intersecția curentului

sigur și laptele s-a acrit
mi-au plăcut invalizii genunchii
juliți mâncărurile alterate
am stat la intersecția curentului
și m-am jucat de-a codul roșu
visam să confecționez o umbrelă de soare
și ei cu vârcolacii cu odgoanele putrede
mere și gulii umflate cu pompa de flit
n-am nevoie de plasă la saltul mortal
doar de-un ochi de cortină
să-mi văd spectacolul

I stood where the draughts crossed

for sure the milk got sour too
i liked invalids scraped
knees food past its best
i stood where the draughts crossed
and played at red alert
I dreamt about making a parasol
and they with werewolves with rotten ropes
apples and turnips inflated with an insecticide pump
I don't need a net for the fatal jump
just a peephole in the curtain
to see my own performance

capacul mare albastru

avionul s-a prăbușit
în locul încercuit de mine pe hartă
cu treizeci de ani în urmă
și-am văzut urechile elefantului alb
cum crăpau și se desprindeau
de țeasta trecută prin toate fazele
de topire ale metalelor
sunt atotștiutoare
mi-a spus chelnerul de la malheur
că somnu-i o orgă
și-am ajuns pe câmpiile elizee
unde tata tăia cu arcușul
un doi trei patru chiparoși
numai așa eu zic să treci
de intersecție la dreapta
e o plăcintărie „la donna clara”
și-acum de ce râzi când pe graben
în jos se rostogolește

the big blue lid

the plane crashed
in the place I marked on the map
thirty years ago
and I saw the white elephant's ears
cracking and detaching themselves
from his head that went through all the stages
of melting metals
I'm all-knowing
the waiter at malheur told me
that sleep is an organ
and I reached the elysian fields
where my father was cutting with a bow saw
one two three four cypresses
i say just go past
the junction on the right
there is a pie shop "la donna clara"
why are you laughing now when down in the graben*
the big blue lid is rolling

capacul mare albastru
care nu te lasă să vezi
ce fierbe acolo înăuntru

so that you can’t see
what is boiling inside

*Graben: In geology, a graben is a depressed block of land bordered by parallel faults. Graben is German for ditch or trench.

vorbea cu pământul

guri răsturnate
din care se scurge uleiul
almosnino mi-a spus că numele lui
seamănă cu un măslin
și-a pus fața cu gura 'n jos
să nu se vadă că plânge
vorbea cu pământul știi
mă gândeam să-ți desenez
cu un băț doi ochi
și măcar o ureche
sunt la Viena
mă auzi?
nu la noi nu se forează
canalul e tot mai aproape și vocea ta
tot mai departe

he was talking to the ground

the mouth overturned
with oil flowing out
almosnino told me his name
sounds like an olive tree
and lowered his face
so it wouldn't show he was crying
he was talking to the ground you know
i was thinking of making a drawing for you
with a stick two eyes
and at least one ear
i'm in vienna
can you hear me?
no they are not drilling here
the canal is closer and closer and your voice
further and further away

Claudiu Komartin

Contemporary
Literature Press

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

Poems translated by Laura Berescu and Anne Stewart

Un dans matinal

Deşteptat dintr-odată de o mireasmă
pentru care, către amiază, îți vei aminti să-l lauzi
pe bătrânelul Filip, grădinarul cel migălos
cu surâsul larg şi mâini delicate.
Ştii încotro să te-ndrepți—în zori, cei dintâi treziți
urmăresc cu blândețe procesiunile vietăților mici.

De-a lungul aleilor ce coboară în pantă dinspre colină,
găseşti vlăstari tineri, înălțându-se iute
în pulberea verii.
Mai încolo, cimişirul îşi reia cântecul
întrerupt de cu seara, împins de o iubire ascunsă.

Ştii încotro să te-ndrepți—pisicile se dezmorțesc după
somn
printre flori, prin unghere,
se hârjonesc,

A morning dance

Suddenly awakened by a sweet smell
for which, later in the evening, you will remember to praise
old Filip, such a careful gardner
with his wide smile and delicate hands.
You know where to head for—at dawn, the first to awake
are following kindly, a procession of small creatures.

Along the alleys sloping from the hill,
you come across young shoots, growing quickly
in the summer's dust.
Further on, the boxwood resumes its singing,
interrupted in the evening, driven by a hidden passion.

You know where to head for—the cats stretch, after waking,
amongst flowers, in corners,
they frolic,
sniffing the air,

adulmecă-n aer,
mustăţile zbârnâie:
natura comunică prin curioase vibraţii.

Se deschide o poartă: cu mers potrivit, o tânără
păşeşte în stradă. O priveşti încântat de la geam,
iar ea îţi zâmbeşte. Dispare într-o arcadă,
apoi se arată din nou.

Un dans matinal. Un capriciu. O joacă.
I-ai pune pe frunte frunze de laur.
Foarte încet, prin părul fetei trece o boare de vânt,
ca peste o plajă presărată cu solzi fini de aur.

whiskers tingling:
nature is speaking through curious vibes.

A gate opens: with graceful steps, a young woman
walks into the street. You watch her with delight from the window,
she smiles at you. She fades away through an arch,
then appears again.

A morning dance. A whim. A game.
You would place laurel leaves on her forehead.
Very gently, a breeze whispers through her hair.
as over a beach strewn with delicate golden scales.

iubesc acel oraş

aş vrea ca dimineaţa asta să aibă mâinile tale
pentru că noaptea a fost adâncă şi rece
„adâncă şi rece”, am putea spune
ca o gură de filosof
rătăcită printre file
întunecate

aş vrea ca dimineaţa asta să aibă spatele tău:
talger acoperit de o piele trandafirie,
sub care pulsează aştrii prietenoşi
iubesc acel oraş îndepărtat
în care au botezat lumina
blândă a înserării
cu numele tău.

I love that city

I wish this morning had your hands
for the night was deep and cold
“deep and cold”, we could say
like the words of a philosopher
lost in pages
of darkness

I wish this morning had your shoulders:
a platter covered in a rose-coloured skin,
the stars, friendly, throbbing beneath it.
I love that distant city
where they called
the gentle light of dusk
by your name

Din confesiunile unei fracturiste

pe zi ce trece încerc să mă schimb
dar creierul meu paranoic vede numai amenințarea
în orice gest în orice mişcare a oamenilor din jur
ce să fac, ce să las de la mine
ca să fim fericiți?

ochii mei asiatici sunt îmblânziți
de imaginile pe care mi le aduci zâmbind
ca pe un buchețel de violete de parma
ochii mei petrochimici
peste care coboară amurgul ca peste un câmp de sonde în flăcări
&
numai cu tine m-aş putea plimba goală
printr-un oraş necunoscut ca un animal credincios
cu ceva tare şi umezit între buze

îmi plac dinții tăi albi, fermitatea unui gest anume

From the confessions of a female fracturist

day after day I try to change
but my paranoic mind sees only the threat
in any gesture in any motion of the people around
what should I do, what should I give up
for us to be happy?

my Asian eyes are tamed
by the visions you bring when you smile
like a bouquet of parma violets
my petrochemical eyes
dusk falls on them as on a field of flaming oil rigs
&
only next to you could I walk naked
in a foreign town like a faithful creature
with something hard and moist between its lips

I love your white teeth, the resoluteness of a certain gesture

în toiul nopții
dacă ai vrea să mă distrugi
ai alege dinadins această atingere
răsuflarea fierbinte pe pielea rece
mâinile tale mângâindu-mi trupul
ca pe un zid negru din care curge mortar
&
numai o isterie colectivă ne mai ține împreună,
trunchi lângă trunchi, arterele atârnând inutile
în rigola corpului doborât şi inert

şi dacă ar fi numai narcoza
nopții bolnave a bărăganului, tangajul sexual
deasupra blocurilor mari şi murdare / şi visul meu
obsedant
în care o inimă de cățel îmi
zvâcneşte în palmele amorțite de la 3:45 la 3:48
dimineața
mă fac mică de tot dispar într-o gură de şoarece
&
sunt calmă acum

in the middle of the night
if you wanted to break me apart
you would choose precisely this touch
the hot breath on cold skin
your hands caressing my body
as if it were a black wall, its plaster sliding away
&
it is merely a collective hysteria that keeps us together
skin to skin, arteries uselessly hanging
draining the crushed inert body

and if it were only the narcosis
of the sick night of Bărăgan, the sexual rise and fall
on top of filthy apartment blocks / and my obsessive dream
in which a dog's heart
twitches in my numb hands from 3:45 to 3:48
in the morning
I shrink completely and disappear into a mousehole
&
now I am calm
my feelings of shame and contempt

ruşinea mea amestecată cu dispreţul
te lasă indiferent
dacă părul mi-ar albi peste noapte
m-ai privi şi ai spune aceleaşi fleacuri, la nesfârşit

într-o zi de noiembrie
capul mi se va desprinde
înfigându-se în pământ cu un bufnet surd
mă pui să aleg, iubitule
dar eu am şoldurile prea strâmte ca să fac vreo alegere

mă zbat ţip îţi bat cuie-n sex
în oraşul ăsta toţi proştii
cred că-şi pot da cu părerea
acum revolta mea le pare un cuţit cu lama groasă
crescut chiar din stern.

don't touch you
if my hair turned gray overnight
you would look at me and tell me the same trifles, forever

some November day
my head will fall off
and sink into the ground with a hollow thud
you want me to choose darling
but my hips are too narrow for me to decide

I figdet I yell I hammer nails into your sex
throughout this city each fool
thinks they can share their opinion
but my rebellion looks to them like a thick-bladed knife
grown from the sternum

La debarcader

„The green leaf cushions the same dry footprint,
or the child's boat luffs in the same dry chop,
and we are where we were. We were!"
Robert Lowell, „The Lesson"

Când se-nserează, copiii încă mai râd, stropindu-se cu apă
sub privirile pierdute în depărtare ale bunicilor.
Ceva se strecoară printre lucruri, ceva ar vrea să se joace
cu mâinile tale, dar se lasă furat de apă,
copaci şi frunze învăluite de lumina complice.

La doar câțiva paşi, zidurile zdrelite par să le semene
bătrânilor răbdători,
ținându-şi în foşnetul blând al după-amiezei
lecția de linişte.

Razele sunt nişte călăuze vioaie

At the unloading dock

"The green leaf cushions the same dry footprint,
or the child's boat luffs in the same dry chop,
and we are where we were. We were!"
Robert Lowell, "The Lesson"

When darkness falls, the children still laugh,
splashing each other with water
under the far away gazes of their grandparents.
Something slips past things, something that wants
to be tickled, but it lets itself drift in the water,
trees and leaves wrapped in the light that's joining in.

Just a few steps away, the shattered stone walls seem to
resemble
patient old men,
teaching, in the gentle rustle of evening
the lesson of silence.

The rays are lively guides

pe malul îmbrobonat de sclipiri—te bucuri şi alergi
cu genunchii juliți către chioşcul cu sucuri,
îmbrățişând forme şi voci, înghițind lacom

culorile răsfrânte în undele apei. Chipuri voioase
pâlpâie încă o clipă la debarcader, ca lampioanele chinezeşti
aprinse pentru această sărbătoare a serenității.

on a shore studded with sparkles—you rejoice and you run
with your scratched knees to the juice stall,
embracing shapes and voices, insatiably swallowing

the colours reflected in the ripples of the water. Lively faces
glimmer for a little longer at the unloading dock, like Chinese lanterns
lit for this celebration of serenity.

Un anotimp în Berceni

încearcă să-ți aminteşti:
ai dormit în paturi de gheață
iar ochii tăi s-au plimbat
prin încăperi străine
pe chipurile răvăşite

şi nimic nu a înflorit în
întunericul dinăuntru

obişnuită cu uzura cu formele
tăcute ale suferinței
pocitania îşi cerea drepturile

dar limbajul avea muchiile zimțate
şi totul se impregnase cu
mirosul de târfă al morții

frumusețe, tu cântăreai mai puțin
decât fumul!

A season in Berceni

try to remember:
you slept in ice beds
and your eyes travelled
through strange rooms
on disheveled faces

and nothing had blossomed
in the darkness inside

used with the shabbiness to the shapes
of the silent suffering
the monster is claiming its rights

but the speech had indented margins
and everything was drenched in
the slut scent of death

beauty, you weighed less
than smoke!

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

ai îmbrățişat trupuri fără cusur
le-ai crestat pielea crezând că
aşa vei putea ajunge la suflet

încearcă să-ți aminteşti:
din toate nu a rămas
decât o gură invizibilă
o gură strâmbă răutăcioasă
ce-nghite totul
fără să simtă nimic
încearcă să-ți aminteşti

you clasped flawless bodies
you slashed their skin thinking that
this way you could get to the soul

try to remember:
all that is left
is nothing but an invisible mouth
a crooked vicious mouth
that swallows everything,
but feels nothing at all
try to remember

Refugiu

lui Kristofer Flensmarck

În nopțile când luna se ciocneşte de pereții adăpostului,
iar cărțile sunt bătrânii neputincioşi ai familiei
care demult nu mai răspund la vreun stimul,
ca pentru un copil salvat de animale,
limbajul mi se pare insuportabil.
un iaz secat în mijlocul pădurii.

(în jurul meu lucrează maşini
pe care nu le-aş putea descrie
fără să îngheț de ruşine şi spaimă.)

aş vrea să fiu un analfabet
un sălbatic ce îşi mângâie pântecul
fredonând cântece sincopate printre copacii împietriți.

scânteia s-a stins, dar ecoul primelor cuvinte
continuă să tulbure vizuina

Shelter

to Kristofer Flensmarck

At night when the moon hits the walls of the shelter,
and books are the helpless elderly of the family
that long ago stopped responding to any sort of stimuli,
As for a lost child taken in by animals,
language seems unbearable to me.
A dry pond in the middle of the woods.

(round about me machines are running
I cannot describe them
without freezing with shame or with fear.)

I would like to be an illiterate
a savage that fondles his belly
while belting out ragtime songs amid the petrified trees.

The flicker has died, but the echo of the first words
continues to disturb the den

în care vulpea îşi priveşte uluită puiul
şi-apoi îi linge fruntea încetişor
sperând că totul a fost doar o neînțelegere.

of a fox, gazing at her cub with wonder
then softly licking its forehead
hoping it was all just a misunderstanding.

Angela Marinescu

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

Poems translated by Andreea Voicu and Anne Stewart

Prima zi de toamnă

De partea cealaltă, cineva, tăcut, aparține zilei de mâine.
am început să culegem struguri
într-o dimineață ca oricare alta
din via care strălucea în soare, ca un parc japonez.
Alexandru își vestește, plin de lacrimi, rafinamentul.
noi stăm cu spatele spre zidul care se acoperă
de umbrele unui trecut adânc.
Doamne, cât ne-am întors fața; de ce, atunci, trebuie să iubim
un câine în lanț.
un copil își va tăia poeziile și sângele lor
va deveni ceea ce este; un obiect.
înăuntru, în pădurea de brazi, este o fereastră cu gratii.

First day of autumn

On the other side, someone, quiet, belongs to tomorrow.
We started to pick grapes
on a morning like any other
from that vine that glowed in the sun, like a Japanese park.
Alexandru anounces, full of tears, his refinement.
We stand with our backs to the wall that is covered
by the shadows of a deep past.
God, how often we turn our faces away; why, then, do we have to love
a chained dog.
A child will cut into his poems and their blood
will become what it truly is; an object.
Inside, in the pine forest, there is a window with bars.

Departe, între doi străini

Ai scris despre Argentina și despre covorul pe care
mi l-a dăruit mama, ca despre niște morți.
eu privesc dincolo de noi ; pe drumul care ne desparte
doi străini înaintează ținându-se de mână, fără să știe.
drumul, este, de fapt, o obsesie.
cerul a devenit un animal care nu mai poate muri
niciodată.
scriu din neputință.
copilul care deschide porțile rodeoului sunt eu.
viața nu îmi aparține. poezia nu îmi aparține.
cei virili pregătesc armele pentru a coborî totul.

Far away, between two strangers

You wrote about Argentina and the carpet
my mother gave me, as though about the dead.
I look beyond us; on the road that separates us
two strangers walk ahead holding hands, without knowing.
The road, is, in fact, an obsession.
The sky has become an animal that cannot die,
not ever.
I write out of weakness.
I am child who opens the gates at the rodeo.
My life does not belong to me. Poetry does not belong to me.
The virile prepare the weapons that will destroy everything.

Negresele toamna

Cobor în melancolie cu umilință,
într-un oraș necunoscut, aceeași negresă
urlă un cântec de gheață.
fără cuvinte, îmi introduc negresa în creier
cu mâinile pline de sânge
gura ei senzuală, ca o fântână, îmi atinge poezia.
dar sora mea e albă.
cum aș putea, acum, când moartea îmi atinge
părul.
flori negre îmi intră în gură
fără să le mai cunosc forma, culoarea și binecuvântarea.

biserica se umple; credincioșii rămân pe loc.
străinii se împrăștie.

The black women in autumn

Humbled, I fall into melancholy,
in an unknown town, the same black woman
yelling her icy song.
Without words, I insert the black woman into my brain
my hands covered in blood
her sensual mouth, like a well, touches my poetry.
But my sister is white.
How could I now, when death touches
my hair.
black flowers enter my mouth
without my knowing their shape or colour, their blessing
anymore.

The church fills; the faithful remain.
The outsiders scatter.

Valea însângerată

Ar fi trebuit să mă ascund, acesta este ultimul adevăr
pe care îl mai pot accepta, fără nici o ezitare.
pe drumul care duce spre muntele care pare albastru
nu voi mai putea
urca.
pe drumul care coboară spre valea care pare
însângerată
mă prăbușesc mereu.
mă întâlnesc, în drum, cu cerșetorii, cu copiii,
cu cei săraci cu duhul, cu infirmii, cu animalele
cu bolnavii.
sunt suferindă dar mila mea este rece.
sunt pătimașă dar rănile mele sunt albe.
îmi provoc alienarea dar sexul meu atât de negru
mă copleșește.
sunt ceea ce nu sunt.
pe o piatră. uscată îmi pun mâinile să ardă.
fumul îmi răcorește fruntea.

The bloody valley

I should've hidden, this is the last truth
that I can accept, without hesitation.
On the road that leads to a mountain that seems blue
I can never
climb again.
On the road that descends towards a valley that seems
bloody
I always collapse.
On my way I meet, the beggars, the children,
the poor in spirit, the crippled, the animals,
the sick.
I am suffering but my mercy is cold.
I am passionate but my wounds are white.
I cause my own alienation but my sex is so black
it overwhelms me.
I am what I am not.
On a rock. Dry, I place my hands there to let them burn.
the smoke cools my forehead.

Această noapte

Această noapte însetată de dragoste
îmi țâșnește din piept precum atunci, de mult,
când încă foarte tânără scuipam sânge pe pereții
plini de fum ai spitalului din vârful muntelui.
în plimbările mele rătăcite și bolnave
drumul printre brazi izbucnea direct din plămâni
ca un arc de argint înmuiat în rășină
sau poate ca un cuvânt care provoacă actul sexual
sau, mai exact; plăcerea pură.

un șobolan mă urmărește pretutindeni.

This night

This night, thirsty for love,
is gushing out of my chest, as it did long ago,
when still very young, I would spit blood on the smoke-covered walls
of the hospital at the top of the mountain.
In my lost, sick walks
the road through the pine trees burst from my lungs
like a silver bow soaked in resin
or perhaps a word that triggers the sexual act
or, more precisely: pure pleasure.
A rat follows me everywhere.

Vis cu sânge

A venit timpul, când noaptea, mă scald în sudoare.
visul vestește, mereu, fără încetare, colorat cu
mult roșu: pereții sunt roșii de sânge.
pereții pentru care tatăl meu, negru și nebun, a murit
ars.
acum, acolo, o rasă blondă, lipsită de durere,
își pregătește, fără violență, tăcerea.
îmi strecor mâinile pe sub ușa care, odinioară,
mă închidea împreună cu fiul în locul îngropat
în proprii mei plămâni, între coapsele mele
bolnave și umile ce ascundeau frica: de plăcere.

dar plăcerea, acum, este un vas negru în care
îmi picur lacrimile lungi din peștera întunecată
a morții; căci moartea mea este o peșteră în care
timpul a devenit sclavul, în lanțuri, care tace
dincolo, pădurea de mesteceni, neclintită.

Dream with blood

The time has come, when at night, I am bathed in sweat.
The dream is foreboding, every time, never-ending, pulsating
vivid red: the walls are red with blood.
The walls for which my father, dark and mad, died,
burning.
Now, in that place, a blonde race, lacking pain
is preparing, without violence, its silence.
I slip my hands under the door which, once,
would lock me and my son in the place buried
in my own lungs between my thighs,
my sick and humble thighs that hid my fear of pleasure.

But the pleasure, now, is a black pot in which
I pour long tears from the dark cave
of my death; because my death is a cave in which
time has become the slave, in chains, who keeps silent
on the other side, the birch forest, unshakeable.

Floarea soarelui

În ziua în care te-am atins (cred că era primăvară,
ca și acum, când scriu) aș fi răcnit
aș fi înnebunit
dacă nu aveam cuțitul în gură.
în ziua în care m-ai atins, am visat; că nu am PUTERE.
cu pași reci deznădejdea îmi înroșește drumul.

în umbra copacului, spre seară, lumina unui singur
cuvânt
se rotește, încet, ca o floare a soarelui

cei care pleacă acum sunt primii; în biserica
pe care au construit-o poeții cei mai săraci.

Sunflower

That day I touched you (I think it was spring,
as it is now, as I write) I would've yelled
I would've gone mad
if I hadn't had a knife in my mouth.
That day you touched me, I dreamt: that I had no POWER.
The way glows red from the cold steps of my despair.

in the tree's shade, towards evening, the light of one single
word
spins, slowly, like a sunflower

those who leave now are the first: in this church
built by the poorest poets.

Dealurile înconjoară tăcerea

În orașul acum pustiu dealurile înconjoară tăcerea
se prăbușesc în tăcere
strivesc animale mărunte care-și căutau hrana
îmi amintesc râul care tăia în două orașul
râu în care am crescut împreună cu nămolul rece
din care se ridicau flori albe ca zăpada
pe ochii mei orientali picură sânge
din boala care-mi macină plămânii
ah, plămânii mei verzi ca focul, pe care
îi țin în mâini și clopotele se adăposteau sub ei
precum sub un cer plin de nor negri

nu mai sunt decât oarba cu plămânii
atinși de boală care rătăcește
a venit timpul să opresc timpul.

The hills surround the silence

In the town that's empty now, the hills surround the silence
in silence they collapse
crushing small animals foraging for food
I remember the river that cut the town in half
the river I grew on along with the cold mud
from which snow white flowers rose
blood drips on my oriental eyes
from the disease that consumes my lungs
oh, my lungs green as fire, which
I hold in my hands and bells find shelter under them
as under a sky filled with black clouds

I am but the blind woman whose lungs
are touched by disease, who wanders—
the time has come to stop time.

Legenda despre cifre

Mama este sora și sora este fiul și fiul sunt eu
noi trei suntem patru dar legenda despre cifre
este atât de îndepărtată încât mă cutremur
strivesc păianjenii negri, adunați câte unul, în colțurile de
sus
ale casei. îi strivesc cu degetele mele din care picură sânge
păianjenii își deschid gura și înghit sânge

semne de călugăriță, apar, luminoase, pe drumul
care duce spre spitalul din vârful muntelui.
semne ca niște fire de nisip aruncate cu o precizie
infricoșătoare.
sunt cuvintele care au fost cuvinte înainte de a fi cuvinte
căci drumul spre spital este drumul care duce
spre cripta îngustă, a sexului, îngropat în pământ, al casei,
acum prabușită. o casă ale cărei fotografii sunt pline de
cuvinte

The legend about numbers

The mother is the sister and the sister is the son and the son is
me
the three of us are four but the legend about numbers
is so lost in time that I shudder
I crush the black spiders, gathered one by one, in the upper
corners
of the house. I crush them with my fingers which are dripping
blood

the spiders open their mouths and swallow blood
nun signs, they appear, luminous, on the road
that leads to the hospital at the top of the mountain.
Signs like grains of sand thrown with a terrifying precision.
They are the words that were words before there were words,
for the road to the hospital is the road that leads
to the narrow crypt, of the sex, buried in earth, of the house,
now collapsed. A house whose photos are full of words
a house that hung on its joyful walls now dispersed and

casa atârnă de pereții veseli aruncați departe
îndepărtați de prăpastia în care spitalul strălucește
precum gura călugăriței

păianjenii se urcă pe umerii ei de fier

scattered
split apart by the abyss, where the hospital glows
like a nun's mouth

and the spiders crawling up her iron shoulders.

Cer de toamnă

Cerul se întinde, alb, ca un animal căruia îi este
greață ; în vasul violet o floare violetă
îmi rupe fața
prăpastia astfel întinsă atinge perfecțiunea.
înăuntru, în actul cel mai negru, aproape,
mă rog în fața bisericii care distruge strada,
cu fața la cei de fața ; sunt cerșetorul plin de sânge
care pleacă înăuntru
pentru totodeauna, acolo, atât de departe
cu scaune din lemn care se înalță
dintre hainele Lor vechi și adânci
haine de lemn.
printre ele, ezitarea, sălbatică.

Autumn sky

The sky spreads, white, like an animal that feels
nauseous; in the violet vase a violet flower
tears my face
the abyss thus spread, reaches perfection.
inside, in the blackest act, nearby,
I pray in front of the church that destroys the street,
facing those present; I am the beggar covered in blood
who retreats
forever, there, so far away
with wooden chairs that rise
from Their deep old clothes
wooden clothes.
amongst them, hesitation, wild.

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

Ioan Moldovan

Contemporary
Literature Press

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

Poems translated by Elena Bușă and Peter Phillips

Porumbel

Facem ce facem şi pierim
Cu degetele tale reci, Doamne, ne cânți la chitară rece
Dar semnele îmbătrânirii-s multe,
Țigările se termină prea repede chiar fără să tragi din ele
Pe pervaz păhărelele cu pască
Se umplu cu apă de ploaie
În miez de noapte un porumbel prin somn
Uguie de-ale sale
Trebuie să adormim toți, fără vise, fără mirări, fără lumini și muzici
Ca nişte miri aruncând cu inele în ultime ape letal.

A Dove

We do as we do and then vanish
You Lord, you play the guitar, your fingers cold
With many aging signs
Cigarettes are too quickly finish
Without being smoked
On the windowsill small glasses with Easter cake
At midnight a dove sings to itself
We all must fall asleep
Without dreams, wonderers, light and music
Like newly weds who threw their wedding rings into last dangerous waters.

Ştergerea

O mulțime de oameni
Mă ocupă
Şi în tristețea trupului îi plâng
Din umbră
Şi aceasta e însăşi ştergerea mea din table
Scrisori care nu se scriu
Vieți care nu se viețuiesc

Erased

A large crowd
Overwhelms me
And I pity them in my saddened body
In the shadows.
And that itself has erased me from all the records
Of letters that are not being written
Of lives that are not being lived.

Rătăciri de dimineață

O rățuşcă, miere aur şi cenuşă
Măcăie afară-n noapte
Sub raza vânătă sub raza vânătă şi inteligentă. De ce
Plângi obiect bătrân?
Iată-ți stăpânul, îngrăşându-se-n
Lanul de hrean—e verde-n negru-indigo
Şi-ți taie frunze verzi şi negre
Şi-ți înfundă guşa cu biluțe
Şi petreceți, nu ?
Dar somnul şi vameşii, dar firicelul
Nebun al vorbelor în vântul incestuos al
Tribului?

Morning Thoughts

A duckling of golden honey and grey
Is quacking at the end of the day
In a beam of bright blue.
Why are you weeping older thing?
Here is your master eating
In the horseradish field
He cuts the black and green leaves just for you
And fills your beak
With little pieces
Having fun, are you?
And custom men and what about your sleep?
And the crazy thread of words in the tribe's incestuous wind?

Nimic, nu, nimic

Dar peretele zmeuriu
Al fabricii de conserve şi nunțile cantinei şi
Mirosul tot mai elocvent al tălpilor de iad
Însângerând obrazul palid al sinucigaşului?
Şi, pe unde, Marea Legătură
Pe unde?
Numai cu frunze verzi de plop şi cu zgomotul de haltere din pod
Unde Ridicătorul a obosit
Un se face
Ei bine, nu se face

Nothing, no, Nothing

What about the raspberry wall
Of the cannery plant or the weddings in the canteen and
The evermore eloquent smell of the devil's footprint
Blood-staining the suicide's pale cheek?
And, where is the Big Answer
Just where is it?
With only poplar's green leaves
And the noise of weight-lifting in the attic
Where the Lifter wearies
Such connections can't be found
Simply not found.

În luncă

Am mâncat am băut suntem sătui şi poate suntem vii
Lumina slabă a becului de deasupra şi lumina slabă a
Dimineții de toamnă
În amestec
Au dizolvat subțirele fir narativ
Altădată mereu altădată luna se înălța deasupra nucului
sumbru
Acoperişul de trestii al casei bătrâne lumina lăptos
Ne-am fi putut ascunde sub orice tufă de soc sub orice
Prun pitic
Cu gâfâieli şi chicoteli
Dar am fi fost repede doveditți
Bem mâncăm deşertăm surplusul
Gospodarul locului face foc în soba de fontă
Nu e foarte rece afară
Nu e foarte rece nici înăuntru
Mă duc şi eu în curând la culcare
Un câine bea apa cu săpun de afară

In the River Meadow

We ate and drank we are full and maybe all alive
The faint light of the bulb above
And of the autumn morning
Mingling
Has dissolved the thin epic thread
Another time, time and again
The moon rose beneath over
The gloomy nut-tree
The thatched roof of the old cottage
Lit milkily
We could have hidden under any elder bush
Or any dwarf plum-tree
Chuckling and panting
But rapidly defeated
We eat and empty the excess
The house-holder lights the fire in the cast iron stove
It's neither is it cold outside
Nor too cold inside

O să fie curat pe dinauntru mâine dimineață
Furişat prin şanțuri printre urzici acum mereu acum
Adolescentul, înfricoşat caută totuşi o Aventură
Sub luna flămândă, mereu flămândă de-o altă şi altă
Continuare.

I soon go to bed myself
A dog is drinking the soapy water outside
And tomorrow morning it will be clean
Inside
Now and forever sneaking away through the
Stinging nettles in the ditches,
The teenager still fearfully seeks adventure
Under the hungry moon, hungry for more and more —
To be continued.

Contemporary
Literature Press

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

Cântec de petrecere

Mi-am preparat un suc de lămâie
Am trei stiluri la îndemână şi niciun chef
Stau şi mă uit la mine cum trec e stradă
Ca o momâie
În care oasele-s tot mai de sidef

Un păianjen pe creierul prietenului meu
Ascultă bâzâitul muştelor politicoase
Îmi face cu ochiul dar îmi e tot mai greu
Să mă țin grămadă de carne pe oase

Stau doar la masa mea şi beau suc
Şi mă gândesc, mă gândesc, mă gândesc, mă gândesc—
Doar la datorii
Şi-mi cântă mie îngerul „Unde te duci? Unde mă duc?
Şi când şi când şi când vom fi iarăşi vii?!"

Est timp unii dorm se ospătează sporovăiesc pace lor
Ce mă uimeşte pe mine şi mă ține treaz

A Merrymaking Song

I made myself a lemonade
I have three options on hand and feel like doing nothing
I'm just watching myself walking on the street
Like a dummy
Whose bones are turning to mother-of-pearl

On my friend's head a spider
Listens to the polite flies buzzing
It winks at me but it's harder and harder
To keep my flesh and bones together

I just sit at my table and drink some juice
Thinking over and over time and again,
Only about my debts
My angel sings to me "Where are you going? Where I am going?

And I wonder and when and when and when
Will we be alive again?!"

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

E doar firul de apă putredă insonor, incolor
Ce se scurge din grajdul de dincolo de pârleaz

Meanwhile this year some people sleep, feast and chatter, bless them
What amazes and keeps me awake
Is only the thread of soundless colourless putred water
That leaks from the stable beyond the stile

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

Aurel Pantea

Contemporary
Literature Press

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

Poems translated by Andrada Dobrea and Katherine Gallagher

XXX

Azi — nici o călătorie. în continuare
îmi desăvârşesc arta
de a-mi suporta spasmele.
Recapitulez: dimineața — soarele sărac de iarnă
pe ceafă — căldura de gaura caldă, am întors capul —
negreala ei hurluita în creier m-a făcut să simt
că mă sprijin de propria mea carne,
apoi imaginea unei întâmplări de curând:

acasa sora mea, bărbatul ei, mama într-o margine
cu mintea în eclipsa — nu suferearn, întrebarea
până când? mi-a venit odată cu mirosul
de animal mort al cuiva cu care vorbeam şi s-a topit
în scârba momentului, apoi trupul meu, cum arătam
în oglindă, mi-am pipăit ridurile şi gândul
că dacă nu voi fi operat voi fi îngropat
cu întunericul originar al plămânilor în mine

XXX

Today — no journey. I keep trying
to master the art
of enduring my spasms.
Review: morning — winter's weak sun
on my neck — a warm hole's warmth, I turned my head —
the crushed blackness on my brain made me feel
as if bracing myself on my own flesh,
then the image of a recent event:

at home my sister, her husband, my mother alongside
her mind in an eclipse — I was not hurting, the question
until when? came with the smell of a dead animal
belonging to somenone I was talking to and melted
in the gall of the moment. Then my body, as it looked
in the mirror, I felt my wrinkles and the thought
that if I weren't to go in to surgery, I would go below earth
with the primordial darkness of my lungs inside me —

şi că există multe zone de întuneric în noi,
ce-ar fi să mă duc şi să mă rog, catedrala, întunericul
de-acolo, imaginea ca în trup în zona diafragmei
ar putea să şadă cineva care ar vedea cerul
cand aş deschide gura,
Doamne nu mă parasi, oare
chiar nu pot sa ies.

and that there are many darknesses in us—
how would it be for me to go and pray, the cathedral, the
darkness
in there, the image from the diaphragm of the body
where one seated would see the sky
when I opened my mouth;
God, don’t forsake me, I wonder
can I really not get out.

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

Taur

Scene.
Abrupte ruperi de oase în umezeala cărnii,
păr năclăit de femei, învălmaşeala telurică a biografiilor
până taurul va mugi.
Ultima celula îl aude, incestul şi marii puritani

umflă sala cu zvâcnete şi nude
sunt instinctele
ca nişte hrube negre.
învălurat şi ficțional se zbate fiecare în hruba lui
şi parcş în jur ar fi o sală, iar în luminile rampei
iese unul rău de tot fardat, atunci simțim în noi crengi
uscate şi magme care coboarş
afund şi pe scenă, măscările şi circul
propriei persoane se aud tot mai vag
ca un muget de taur
surpând în cale-i mii de încăperi.

The Bull

Scenes.
Sudden breaking of bones in the dampness of flesh,
women's slimy hair, the telluric welter of biographies
until the bull bellows.
The last cell hears it, the incest and the great prudes

fill the hall with thrills, and naked
are the instincts
as pitch black caves.
shrouded and fictional, each writhes in his cave
and it's as if a theatre were all around, and from the lights of the
ramps
one raddled character comes out, then we feel
dried up branches inside
and magmas descending
into depths and on the stage, the grotesqueries and shows
of one's own person become fainter and fainter
as the bellow of a bull

breaks down a thousand rooms.

*
* *

Propoziții despre ce descoperă lumina
acestei zile, despre ce
află privirile întretăiate (foarte dureroase)
despre emoții ce-şi devoră sursa
până la rană, despre liniştea cinematografică
a unui zid, un bărbat ar putea fi aşezat
lângă, ci (dar atunci cine ar mai scrie)
despre rănile dintr-o rază (imposibil)
în care fotonii au pactizat cu timpul
(cum să te mai ridici)
ar trebui găsit ceva care să îmbuneze acest discurs, chiar
dacă ar fi ca umbra lui să se lungească peste cel care se
naşte şi îl întrerupe pentru că nu vede nici o lumină.

*
**

Sentences about what the light unveils
to this day, about what
cutting glances learn (very painful)
about feelings that devour their source
leaving open wounds, about the cinematic stillness
of a wall, a man could pe placed
near it, but (but then who would be writing)
about the wounds in a ray (impossible)
in which photons have reached a pact as time went
(how would you get up)
something to sweeten this speech should be found, even if it
made its shadow crawl over the one to be born and bars it, for it
sees no light.

Omul de RÂND, eruditul şi purpura

Şi mai ducă-se pe pustii mensura rerum.
Vremea noastră, deşi a poeților tineri, revendică linia cu corpu-i nocturn.
Ori asta e egal cu a nunti cu fiara.
Spun erudiții :
Noi n-am simțit langoarea şi derâderea, gura vânătă, mirese i-am fost
pe când, rânceziți, dimineața, încuiam casele,
lăsându-ne acolo fantasma
şi ne dedam vieții concretului :
când reveneam, aşa cum ar creşte o apă, iar incepe patima.
O, mai ales nopțile când o piele subțire se desprinde din trupuri, aşa cum poate să fie viața în somn, şi cum mai dansează
cum mai dansează impudica pe un jar fără patimă, cel al reversurilor, bănuim, cel neasuprit de streaşina sângelui.
Urmează ei, răpiți de solitudini precare, izbăviți de

The ORDINARY man, the scholar and the purpura

Damned be mensura rerum.
Our time, though owned by young poets, claims its place with its dark side.
And that is the same as marrying the beast.
Scholars say:
We felt not the languor and jeer, the bruised mouth
we have been its wives
when, rancid in the morning, we locked our doors,
leaving our phantasms there
and attuning to the life of the concrete:
when we returned, just like swelling waters, so our passion rekindled.
Oh, especially at night when a thin skin breaks off from the body, as life can be
when sleeping, and how it dances
how it dances without shame on passionless coals, the dance of reverses, we think,
the one unburdened by the roof's gutter of blood.

contradicția lucrurilor, dar istoviți de muzica lor.
În piețe când oameni de rând,
Eruditi şi
Retori terciuiesc ceva cald şi molatic ei aud cum umblă la lucruri purpura.

They follow, entranced by precarious solitudes, redeemed by the contradiction of things, but drained by their music.
In markets where ordinary men,
Scholars and
Orators shatter what is warm and soft, they hear how the purpura claims all.

Frica de trup

Uneori o nevoie imperioasă de cezar
simți în tine.
Atunci ești un morman
enorm de lângă care tocmai pleacă unii cu fețele supte
Despre zbaterea în comunitate când o masă roșie
vezi jos şi deasupra ei un mare ropot şi nu ştii
dacă sunt paşi, dar vezi că aproape sângeră
masa aceea şi aproape stacojiu
eşti însuți, constatând asta.
Şi nu mai poți pentru că s-au ridicat rictusuri spre cezar şi
sub pânza lor el te salută neamical şi în osânza rece te auzi,
sleindu-te în dizgrație.

Fearing the body

Sometimes you feel a dire need of the emperor
within you.
Then you become
an enourmous mass from which hollow cheeked men are just leaving
There is struggle in the community when you see a red table
below and above it a great patter and you don't know
if they are footsteps, but you see that table almost bleeding,
and you yourself, observing this
are almost crimson.
And you can no longer bear it, for their grimaces were aimed at the emperor and from behind their scouls he greets you unkindly and in the cold fat you hear yourself bleeding in disgrace.

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

Din negru pe negru

Nici tremurul lunii de seară pe
degetele ei foarte fine—nici o forță a morții
nu poate locui în ele—
nici loviturile inimii sub săbiile unor surâsuri—
când inima e un castel privit
de unul teribil de singur—
nici, în sfârşit, mâna întinsă spre el—prin ea
o chemare a unor locuri adânci vălureşte—

nu egalează propoziția plină
de praf în care el iubeşte într-o cameră
privită uneori în trecere de amândoi
pe tăcute, ca un talisman îmbătrânit.

From black to black

Neither the tremor of the evening moon
on her very slender fingers—nor any other force of death
can live within them—
neither the heartbeats under the daggers of some smiles—
when the heart is a castle seen
by someone terribly lonely—
nor when finally, the hand reaching towards him—through her
a calling of deep places echoes and waves—

it does not equal the sentence full
of dust in which he loves in a room
sometimes glanced at by them both
quietly, as an aged talisman.

Concetti

Zloată.
Se scufundă glasul în aparențe, înlăuntrul
carcaselor, în scheletul dezarmat ținem concilii.
Apa, găsim bestia asta în toate imperfecțiunile noastre şi
habar n-avem de condiția noastră de insulari, mă gândeam
la tine, my
love, dar pe meninge plutea ispititor o epocă foarte
pitorească, mi se întâmpla adesea, iar când m-am

Întors mirosea foarte tare a baltă, tu-mi surâdeai printre
țipari, ți-am zis andivă palustră şi m-am culcat mofluz la
capătul frazei unde l-am găsit pe tata pescuindu-mi
erorile—

a murit şi de atunci în fiecare noapte construim împreună o
casă, şi-aş dărui-o, însă îmi

Concetti

Slosh.
The voice is muted, within
the body, in the unarmed skeleton we hold synods.
Water, we find this beast in all our imperfections , and we
haven't a clue
of our solitary condition; I was thinking of you, my
love, but a very quaint era was enticingly floating around my
brain,
as often happens, and
when I came back

it smelled strongly of marsh, you smiling at me in between the
eels, my paludal endive I called you
and I sullenly slept at the end of the sentence where I found my
father fishing around for my errors—

he died and since then we've been building a house together
every night, and I would give it away, but

sucombă sintaxa când o ating, intră în ea doar inşi esenţiali,
nu mormane civilizate cu

nedumeriri şi-apoi craiul acesta fluid şi neutru, lunganul,
latul şi primordialul oricând mă
poate substitui, iar în memoria ta să-ţi surâd la rându-mi
din ape.

when I touch it my speech fails; only real men can enter, not
masses

civilised with doubts and then this fluid and indifferent prince,
the maypole, the wide and the primordial
could replace me anytime, and in turn, in your memory I would
smile back at you from the waters.

Calda tăietură

Oprind razele în uşa cafenelei, trupul unei femei
pare incendiat, asta cu vehementă
deschidere în tăietura caldă din trup unde alta,
înmiresmată, în aburi,
deschide uşa şi intră.
Incendiul brusc al trupurilor
de-atunci, fulgerătura mătăsii pe coapsă, când ai deschis,
arsurile o oră mai târziu şi calma circulare a morții
în toate celulele, de dupa aceea, nu le-au spalat nici
sângele, nici barbatul crescut între timp şi care acum
recunoaşte strania luciditate a cărnii, izbucnind şi orbindu-
l, țâşnind din tot ce credea că poartă marca unei biografii :
un corset sub care monumente, zile de febră, glasuri
chipuri, dar mai ales talpa neutră a acelor fără moarte
mişcări ce delimitează pe cei dispăruți într-un imemorabil
gest, de ceilalți, care aşteaptă deschiderea unei uşi şi
interzic sângelui să-l irige pe cel care s-a născut în ei, într-o
orbitoare

Warm gash

Blocking the rays in the door of a coffee shop, a woman's body
seems to catch fire, with a warm gash
violently opening along her body, just as another woman,
perfumed, shrouded in steam,
opens the door and enters.
The sudden arson of bodies
long gone, the flash of silk on the thigh, when you opened,
the gash an hour later, and those after, were washed
not by blood, nor by the man grown in the meantime, now
knowing the strange lucidity of flesh,
bursting and blinding him, rushing from all he thought bore the
mark of a biography: a corset under which monuments, days of
fever, voices, faces, and especially the indifferent pad of ever
moving hands that with an immemorial motion separate the
missing, from the others; who await the opening of a door and
cutting off the flow
to the one born in them, in a blinding
awakening

trezire
numai nervi, şi revăzând într-o splendidă
claritate curn renunță mulți
şi dispar, înteleniți de artere, orbiți de febre, glasuri,
chipuri.

solely nerves, and witnessing again with marvelous clarity how
many quit
and disappear, with hardening arteries, blinded by fevers,
voices, faces.

Cu sânge şi nervi

Se construieşte, se cade, se urlă
se mutilează, se sparge, se ciunţeşte, se amână

tot ce conţine sânge şi nervi.
Dacă faci un pas, în tine şi-afară se trezeşte pachidermul.
A nu avea faţă, a nu şti asta şi a continua.
Dincolo de stadiul stârvului creşte scoarţa.

*
* *
La fel se întâmplă cu un chip într-un sentiment negativ vin oxizii.
*
* *
Cum trece o negreală
peste suflete cuprinse
de pioşenie,
s-ar putea să fim văzuţi de un personaj

With blood and nerves

It is built, it is downed, it is bellowed
it is mutilated, it is broken, it is snubbed, it is delayed,

all that embodies blood and nerves.
Take a step, and within you and out the pachyderm awakens.
To have no face, to not know it and to continue.
Beyond the carcass stage the bark does grow.

*
**
That also happens with faces in negative feelings, oxides breeding.
*
**
As some murkiness passes
over souls swamped
by piety,
we might be seen by a character

cu totul ignorat,
la baza caselor şi pe propoziția scrisă
(un colb foarte fin şi o umbră, nu a cititorului,
nici a autorului) afli dovezi
că există intenții paralele,
ele nu răspund
la nici o întrebare, ele înaintează,
e recomandabil să-ți memorezi
fiecare parte a corpului
şi ele se stiu pe de rost
şi încă repetă,
când cineva se opreşte se produc asasinate,
agresiuni şi ele câştigă
o voce în plus
şi încă repetă.

*
* *

o bună manieră a nimicului
constă în a ne atrage atenția
când se naşte.

all the while ignored;
in the foundation of houses and in the written sentence
(a finely milled dust and a shadow, not of the reader,
nor of the author) you find evidence
that parallel intentions exist,
they answer no question, they advance,
it is advisable to memorize
every part of your body
they know themselves by heart
and keep practicing,
if someone stops, assasinations, violence
happen, and they gain
another voice
and still echo.

*
**

nothingness is polite enough
to let us know when it is born.
Its body on the signs

Corpul lui pe firmele
destinațiilor noastre
poartă ordine de existență în care
timpul şi spatiul, atingându-se
produc o gură,
am recunoscut un timp
fără demnitate
în destinul mamei.
De obicei, necunoscându-i sursa,
deşi îl conținem, îl secretăm, orice obiect
îi cântă funeraliile, orice limbaj
e un mormânt pentru el.
Lângă obiecte
şi limbaje redutabile, nămeții lui
cu milioane de guri împrăştie
narațiuni, popoare şi sânge.
şi totusi mama e un destin fragil
şi el locuieşte în ea fără măsură,
când mi-o amintesc, ca un tâlhar închide ochii
gândirea,
în partea textului acestuia, pe unde bat vremurile,

of our destinations
bears notions of existence in which
time and space, coming together
create a gap,
I recognised a time
of indignity
in mother's life.
Usually, not knowing its source,
although we carry it, we secrete it, every object
sings its funerals, every language
is its grave.
Near things
and redoubtable languages, its drifts
with millions of tongues do spread
tales, peoples and blood.
and though a mother's destiny is fragile
and it lives in her beyond measure;
when I remember her, thought shuts its eyes as a
bandit,
in this part of the text, where ages wind,
my mother's body lies, scandalously unredeemed;

se află trupul mamei scandalos de nemântuit
înălțarea ei
la text e un simplu compromis,
timpul se bâlbâie în ea şi consumă chipuri,
un tablou gâlgâind
de suprareal, după ce realul a fost în întregime
mâncat.

*
* *

Nimic decât tremurul
unui țesut rupt, o privire cinică,
câteva obrazuri, chiar astfel poate să înceapă

un anotimp.
Cineva lucrează în subsoluri.
De la un anume nivel
ți se urlă în față un nu, toate lucrurile
îmbătrânesc, pe chipuri se depune
un fel de sare, toți cunoscuții sunt atacați,
legăturile putrezesc
şi eu cad.

her ascension
into text it is a simple compromise,
time stutters within her and consumes faces,
a painting gurgling
of the surreal, after the real has been fully
consumed.

*
**

nothing but the tremor
of a torn tissue, a cynical look,
a few faces, so can a season actually

begin.
Someone slaves away in the cellars.
From a certain point
a no is shouted in your face, all things
age, a kind of salt coats
faces, everyone you know is attacked,
relationships rot,
and I fall.

*
* *

Şi-acum despre peisajul verzui
al lipsei de stări,
o groapă moale, o despuiată cavitate
a zilei fără faruri, aici
se pompează limfe
de vieți stricate,
de obicei se devoră ceva acolo,
de obicei cineva încearcă să scape,
de obicei reuşeşte parțial
şi intră hăcuit în hăcuitul
ochi de gudron
din care ies hălci,
exprimă-le,
da' exprimă-le tu, eu sunt halca.

*
**

and now about the greenish landscape
which lacks emotion,
a soft hole, a bare cavity
of a day without lights, here
lymphs of broken lives
are cranked,
usually something is devoured there,
usually someone tries to get away,
usually he partially succeeds
and hacked, he enters the hacked
resin eye
from which chunks fall,
express them,
but you express them, I am the chunk.

*
* *

În prima zi a anului, o mişcare lăuntrică,
o pârtie fără nici o lumină

*
**

In the first day of the year, an inner motion,
a slide with no lights

în căutarea unui predicat,
ceva din noi rămâne totdeauna afară
din ordine, dupa realizarea tuturor conjuncțiilor
şi sistemelor de-acolo vin
exterminatorii,
plângi, mă, textule, fă un zgomot, ceva
pentru viața noastră
lângă sisteme perfecte.
Aici şi acum: un icnet sub o uriaşă ventuză.
La capătul îndepărtat al pâlniei steaua moartă, gaura
neagră suge neobosită.

in search of a predicate;
something within us always remains out
of order, after completing all conjunctions
and systems, that's where the exterminators
come from,
cry, text, make a sound, something
for our lives
near perfect systems.
here and now: a cry under a huge suction pump.
at the far end of the funnel, the dead star, the black hole sucks
unwearied.

Biografii ejaculate

Biografii ejaculate,
voci ieşite dintr-o gură prăbuşită, stau în propria-mi vârstă
ca într-un ştreang, ştreangul sunt venele mele şi
propoziţiile,
zemuieşte un soare în sfârşiturile limbajului.

Fumegă instinctele, coruri de femei,
trece moartea şi uită de sine.
A privi în inima răului, acolo
nu există inimă, e doar o seninătate sulfurică,
ea îmi mănâncă poemul

Ejaculated Biographies

Ejaculated Biographies,
voices coming from a collapsed mouth, I hang in my own age
as in a garrote, my garrotes are my veins and sentences,

an oozing sun among the ends of language.

Fumigating instincts, choirs of women,
death passes and forgets itself.
to look in the heart of evil, you find
there is no heart, just a sulphuric serenity;
it consumes my poem

Mai jos nu cobor, acolo nu mai poate fi vorba de poezie

Mai jos nu cobor, acolo nu mai poate fi vorba de poezie,
acolo, amintirile sunt atât de bătrâne, că atârnă
în capete plecate,
te văd umblând prin camere, fâșia de lumină care te
urmează
e a altui timp, ce face eforturi să mai privească,
înainte de a se instaura
subteranele

I shan't stoop any lower, for no poetry can be found there

I shan't stoop any lower, for no poetry can be found there,
so old are memories there, they hang
with bowed heads,
I see you treading through rooms, the ray of light that follows
you
belongs to another time, which strives to keep gazing ahead,
before succumbing
to the abyss.

Nicolae Prelipceanu

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

Poems translated by Ana-Maria Văduva and Jeremy Page

pe curând pe niciodată

cum n-aveam nimic mai bun de făcut m-am gândit să încep
un text
de renunțare
întâi la tot ce am iubit în viața aceasta
și abia mai pe urmă la tot ce am urât
ultima zăpadă anunța pe afară cele ce se petreceau

pe hârtia din fața mea
de fapt un ecran luminos
poate chiar ultima lumină a ochilor mei
poate chiar becul care închidea cercul
început demult la suceava cu un altul
în seara de august a unui an uitat
și cum nu aveam nimic mai bun de spus lumii
m-am gândit să tac vreo două trei mii de ani
să-i pedepsesc aspru pe toți aceia care nu m-au ascultat
până acum

see you soon or never

since i had nothing else better to do i decided to write a text
about giving up
first on everything that i have ever loved during my life
and only then on everything that i have ever hated
the last snow was telling to the outside world about what was
happening

on the paper i had in front of me
actually a bright screen
maybe the very last light of my eyes
maybe the lightbulb that was closing the circle
that i had started a long time before with another in Suceava
in the august evening of a forgotten year
and since i had nothing better to say to the world
i decided to say nothing for two or three thousand years
to bring punishment to all of those people who never listened to
me

și pe toți aceia care nici nu știu ce ar pierde daacă nu m-ar asculta
între timp zăpada se mai instaurase puțin
și noaptea nu mai înainta
degeaba scriam eu litere pe ecranul aprins
degeaba lumina el în camera înecată în întuneric
noaptea stăruia de vreo două trei mii de ani
și eu știam asta
atunci când toate se petrecuseră de multă vreme
tăceam cu mare convingere și îndârjire

pe străzile goale ale nopții de ianuarie
nu mai trecea nimeni
se supăraseră toți și nu mai voiau să se manifeste pentru nimeni
asta trebuie să fie mi-am spus și am început să tac
numai așa ca un exercițiu de retorică perfectă
și moarte clinică anticipată

dar între timp porniseră troleibuzele
și salvările se grăbeau să salveze oameni

and all those who don’t even know what they would miss if they didn’t listen to me
meanwhile the snow was taking over
and the night had stopped
in vain i kept sending symbols to the bright screen
in vain it glowed in the room drowning in darkness
it was night for two or three thousand years
and i knew it
back then when everything had already happened a long time before
i stubbornly and resolutely kept silent

on the empty streets of a january evening
empty of people
everyone too upset to want to make their presence manifest to anyone
this must be it i said to myself and i began my silence
as an exercise of perfect rhetoric
and of anticipated clinical death

but meanwhile the trolleybuses had started
and ambulances were rushing to save people

așa că totul s-a amânat din nou	so everything was postponed again
pe curând	see you soon
pe niciodată	or never

judecata de apoi

sufletul meu mărunțit pe un tocător perseverent
pentru a completa coșul zilnic al văduvei
și al bătrânului cerșetor de cioburi
fragmente
bucățele mici din care se va recompune peste veacuri
tabloul întreg
o lume vie și mirosind încă a iarbă proaspăt cosită
sau poate a fân de două trei zile de vară
uitat pe câmp
în zadar în zadar victoria asta ți-o imaginezi în zadar
totul e numai aici acum și cioburile și bucățelele
chiar și sufletul tău mărunțit nedureros
rămân aici perfect ancorate unul una de altul de alta
fără posibilitatea de a mai fi văzute vreodată
decât dacă această clipă o să vină din nou
cu noi toți cu sufletele noastre dar nu cred
ziua de apoi e numai o judecată pripită
o speranță a fiecărei bucățele mărunte
din sufletele noastre uitate

last judgement

it is relentless – my soul being cut to pieces on a chopping block
for the daily basket of the widow
and for the old man begging for scraps of glass
fragments
tiny pieces out of which the whole picture will be recomposed
over the centuries
a living world, still smelling of freshly cut grass
or perhaps hay, forgotten in a field
for two or three summer days
in vain, in vain, you're imagining this victory in vain
here and now is all there is, the bits and the tiny pieces
even the chopping of your numbed soul
they all stay here, stick together
never to be seen again
unless this moment comes again
unless we, our souls come again but I doubt it
the last judgement is only hasty judgement
the hope of every tiny piece
of our forgotten souls.

ooo

duminică după masa mai sunt în viață
și soarele încă mai luminează ziua de iunie
îmi număr rândurile care se răresc
iată și rețeta unui sos picant căzută din bucătărie
pe foaia mea de hârtie altădată
când foaia chiar exista
iată și faptul că nu mai am ce să aștept
de la nimeni începând cu viața
și sfârșind cu acest așa-zis poem
căruia nu-i găsesc
totuși
nici o vină majoră
poate doar aceea că există
el sau eu ori amândoi împreună ca frații
de sânge care nu se mai văd de mult
și nici nu-și mai dau semne de viață
iată și urmele înregistrate
ale cuiva care nu a existat niciodată

ooo

sunday afternoon i am still alive
and the sun is still up on that day of june
i'm counting my thinning lines
here is, the recipe for a spicy sauce that appeared from the
kitchen
on what was paper once
when paper actually existed
and the truth—i no longer have any expectations
of anybody, starting with life
and ending with this so-called poem
and i can't
blame the poem
all the same
just because it exists
the poem, myself, together like
blood brothers who no longer see each other
or stay in touch anymore
here are the recorded traces

de fapt

of someone who never
actually existed

Marta Petreu

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

Poems translated by Raluca Benea and Anne Stewart

Batiste verzi cu pătrățele

Acasă mă uit de două ori înainte de-a mă-așeza
să nu găsesc scaunul ocupat
mă dau la o parte pe stradă din fața oricui
mâncarea gătită de mine o înghit în picioare
știind că există cineva mai flămând:

nimeni nu mi-a cumpărat bilet pentru trenul ăsta
aglomerat
nicăieri nimic nu-i al meu
n-aș spune că mi se cuvine mare lucru
poate nimic

ceasul din inimă arată alt timp decât orologiul din turn
iar când pășesc
aerul migdalat pe care-l dizloc
îmi intră-n plămâni șuierând ca schijele pe frontul de nord
încerc să ocup cât mai puțin loc să respir economicos

Green Handkerchiefs With Small Squares

At home I look twice before I sit down
for fear that the chair is occupied
I step aside for everyone in the street
I swallow my food standing up
knowing there is someone hungrier than me

nobody bought me a ticket for this crowded train
nowhere is there something that is mine
I wouldn't say I'm entitled to a great deal
and maybe to nothing

the clock in my heart is telling time differently from the clock
tower
and when I walk
the almond air I dislocate
enters my lungs with the stutter of fragmented shot on the

și visez s-o șterg de aici cât de curând

aici totul mă otrăvește și nimic nu mă ucide
sunt un pește scorojindu-se pe uscat

cartea poștală pe care chiar acum mi-o scriu
cu degetele înmuiate-n gură ca într-o călimară
eu mi-o citesc tremurând. Înțeleg. Vreau să scap
și nu găsesc spărtura prin care să mă preling îndărăt

Lumina buimacă prin care țopăi astăzi copilărește
mă înțeapă ca acul mașinii de cusut marca Singer
la care mama tivește batistele verzi cu pătrățele
făcute din cămășile tatei—oricât le speli tot mai miros
ca el
a sudoare și a pământ

Northern front
I try to occupy the least possible room to breathe without waste
and I dream of getting out of here as soon as possible

everything poisons me but nothing kills me here
I am a fish losing its scales on the land

I read the postcard I'm writing to myself right now
with my fingers soaked in my mouth as in an ink pot
I am trembling. I understand. I want to escape
and I cannot find the gap that leads back

The dizzy light through which I childishly hop today
pricks me with the needle of the Singer sewing machine
with which my mother borders the green handkerchiefs with
small squares
made from my father's shirts—no matter how much you wash
them they still smell of him of sweat and dirt

Rugăciune de vară

Luminează viața mea dă-i înțeles
fii pavăza de zi și de noapte contra spaimei
dă-mi întunericul de catifea al somnului fără coșmaruri
dă trupului meu o zi fără durere
și minții mele o zi fără angoase

luminează-mă așa cu o bucurie senină
ca după-amiaza asta răcoroasă de vară
când oamenii umblă pe cer
ca pe o stradă albastră ceva mai largă
și strict pietonală

Summer Prayer

Light up my life. Give it meaning.
Be my shield against dread day and night.
Give me the velvet darkness of sleep without nightmares.
Give my body one day without pain
and give my mind one day without anguish.

Light me up with joy as clear
as this cool summer afternoon
when people walk on the sky
as though they were walking on a blue street—very wide
and strictly for pedestrians.

Pragul

Stau în fața elementelor ca în fața unui pluton de execuție
calculându-mi șansele
pământ apă aer foc
Stau înfricoșată stau verticală:
n-o să fac față
peste pragul ăsta n-o să trec niciodată

Stă în fața plutonului
ea nu știe să înoate nu știe să umble pe ape
nu știe să se înalțe la cer
nu știe să se roage
stă ca iarba cu picioarele în pământ
Ea a iubit
ea n-a mai murit până acum niciodată

The Limit

I stand in front of the elements as though they were a firing squad
estimating my chances
earth water air fire
I stand frightened I stand erect:
i will not be able to cope with this
i will never be able to cross this threshold

She stands in front of the firing squad
she cannot swim she cannot walk on water
she cannot rise to the skies
she cannot pray
she stands like grass with her feet in the ground
She has loved
she has never died before

Aplicații de primăvară

Primăvară purtată prin parcuri prin cafenele
Acesta e rostul euforiei — un peisaj
prin care trecând
ideile imperceptibil îl schimbă
Nu-mi amintesc grădinile decorurile sordide lumina
poate suavă; cămășile tale adolescentine
cu toți nasturii încheiați
îmi sunt cunoscute

Primăvară purtată prin parcuri prin cafenele:
departe ceremoniile domestice departe fericirea rituală
cu care îmi întâmpin la ore fixe stăpânul

Acesta e rostul euforiei — identitatea mea cu mine
intimitatea atâta vreme oprită
să-ți trăiesc amintirile
cum de dinăuntru mi-ai ocroti trupul

Spring Applications

Spring carries along through parks and cafes
This is the point of euphoria — a landscape
changed imperceptibly
by the ideas passing through it
I can't remember the gardens the sordid sceneries the light
gentle as it may be; your teenager's shirts
buttoned up
are familiar to me

Spring carries along through parks and cafes
domestic habits are far away and far away also is
the ritual happiness with which I welcome my master at certain hours

This is the point of euphoria — myself identity
intimacy so long repressed —
to live your memories
as though you protected my body from inside

Adrian Popescu

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

Poems translated by Ioana Poenaru and Peter Phillips

Nu striga

Dacă strigi, cade un somnambul
De pe muchia catedralei în mare.
Nu spune nimic, nu clătina
Marginea lacrimei în care stăm
Ca într-un lac pur o constelație...
Şi cu puține lucruri se poate asemui
Dezamăgirea unui băiat blond
În fugă zănatecă pe lângă roti
Gata să prindă în colivia pumnilor
Scânteia galbenă
Pe care-o smulg copitele de fier
Din pietrele unui drum de țară.

Don't shout

If you shout, a sleepwalker will fall
Off the ledge of the cathedral, into the sea.
Don't say one word, don't shake
The edge of the teardrop in which we lay
As a constellation mirrored on the surface of a clear lake…
And there are few things which can compare
To a blond boy's disappointment
Running wildly beside the wheels
Ready to catch within the cage of his fists
The yellow spark
Struck by the iron hoofs
On the rocky country road.

Bulbii

Ce simt cum se numește oare
Mâinile mele cântăresc flacăra
Și se limpezesc în apa ei
Ce gust cum se numește oare
Îmi apasă ceafa degetul Tău
Cu fier înghețat îmi astupă gura.
Ce simt cum se numește oare
Ce gust cum se numește oare
Îmi apasă ceafa degetul Tău
Mă sufoc și iarăși respir
Cu fața în iarbă strivit.
Și bulbii simt la fel când îi îngropi
În pământul negru și afânat
Într-o livadă când îl răsădești?
Degetul tău strivitor mă culcă
În pământul afânat și moale.

The Bulbs

What I now feel, what is that called I wonder
My hands weighing the flame
And washing gently in its waters
What I now taste, what is that called I wonder
The back of my neck pushed down by Your finger
That covers my mouth with frosted iron
What I now feel, what is that called I wonder
What I now taste, what is that called I wonder
The back of my neck pushed down by Your finger
I choke and then I breathe again
My face crushed against the grass.
Do bulbs feel the same when buried
In the black and tilled soil
In an orchard, when you plant them again?
Your crushing finger lays me down
In the tilled and soft soil.

Se lumina

Se lumina de ziuă
Noaptea binefăcătoare
Convorbind cu dulci
Aeriene voci dispărute.
Prezență pură și viscolire
Și deodată ușa fulgerând
„Pleci sau vii?” cu spaimă
Și bucurie rostit-am.

Dawn was breaking

Dawn was breaking
The benevolent night
Conversing with sweet
Long lost voices floating in the air
A sensed presence unraveling
Suddenly, the door thunders
“Are you coming or going?” I fearfully
And joyously asked.

Expediție în ținutul Diamantului

1.

Zvon de cetăți, înminunându-se
de alaiuri strălucitoare
nepământene muzici
la o bătaie de săgeată
prin păienjenișul frunzelor
arzând în soare.

De câteva luni ne hrănim
numai cu miere și fructe
bem apă din jgeabul frunzelor
dormim între căprioare și urși.

Petale și Frunze, pietre bolborosind
Iscoadele noastre au graiul smuls.
S-au întors dintr-acolo
cu limba tăiată.
Noaptea ne îngropăm morții

Expedition to the Land of the Diamond

1.

Rustling of cities, filled with the wonders
of dazzling processions
unearthly music
all within arrow shot
through the thickness of the leaves
glistening in the sun.

For some months now we've been feeding
solely on honey and fruits
drinking water from the trenches of leaves
sleeping among the deer and the bears.

Petals and Leaves, rocks mumbling
The speech of our spies is stripped.
They have come back from yonder
with their tongues carved out.
At night, we are left to bury the dead

de peste zi
cât mai adânc în suflet.
Pământul Făgăduinței se îngrașă
din dureri și înfrângeri.
În primăvară vor înflori
oleandrii.

Dar atunci mulți dintre noi
vor fi murit.
Fără să mai vadă minaretele și măslinii,
pustiiți de sete, orbiți de nisip
înțepați de scorpioni.

Și cum ne mai fericeam, copilărește,
când am fost ajunși la mare
și caii noștri fornăiau cu spuma sărată
albastră, până la grumazul încins.

of the day passed,
deeper into our souls.
The Promised Land fattens
out of pain and defeat.
In the springs they are to blossom—
the oleanders.

But by then many of us
will have died.
Without setting eyes again upon the minarets and the olives,
wrung by thirst, blinded by sand
bit by scorpions.

And how we did, childishly, rejoice
when we had reached the sea
and our horses were snorting with foam, salty
and blue, up to their sun beaten necks.

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

2.

Cum ne-am mai fericit, copilărește:
Ioan fără Țară intră primul în
apele caste de smarald împroșcând
cu brațele tufe de spumă și alge…
Cavalerul Negru porni voinicește, răsuflând,
Zgomot, ca un triton înfierbântat
urmărind ca o naiadă,
Delfinul zăcea în nisip, între două oceanide,
vă jur (pe Zeus) era însuși Odiseu răsturnat
de naufragiu, tatuat pe brațe cu scoici,
Cu nava sfărâmată, găsită de Nausica
pe țărmul feacilor.

Cu prințul Ioan îi priveam
zburdând veselindu-ne de veselia lor…
Ne plimbam, fără sandale, de-a lungul
țărmului presărat cu meduze și actinii.
Un miros de nucă verde ne înconjura.
O boare străvezie ne răcorea tâmplele

2.

And how we have, childishly, rejoiced
Ioan without Country waded in first
the chaste emerald waters, splashing
with his arms through the foam and seaweed …
The Black Knight started at once, bravely, snorting
Noisily, as an angered triton
watching them like a water nymph
The Dauphin lay on the sand, between two Oceanids,
I swear (by Zeus) he was Odysseus himself beached
by the shipwreck, sea shells tattooed on his arms,
with his ship in tatters, found by Nausicaa
on the shore of the phaeacians.

With prince Ioan I watched them
prancing, being happy of their happiness …
We were strolling, without sandals, down
the jelly fish and actinide sprinkled shore.
A scent of green walnuts had enveloped us.
A thin breeze was cooling our foreheads,

vâslind dinspre larg.
Era locul numit prin partea locului
un nume de alint—Căprița.

O boare marină sufla peste noi
Împlinisem ani tineri atunci
un sfert de veac fără unul, ani tineri …
Apoi am găsit pe țărm un sestert spoliat
de valuri, lucios, nefolositor.
Uimit, l-am întins prietenului
Și am știut iarăși:
sunt iubit de zei.

Seara am băut vin roșu. Prin acoperișul
Cortului clipeau stelele. Marea tăifăsuia,
Tălăzuia aproape, printre morminte vechi.

rolling gently towards the sea.
It was the place called by the locals
an endearing name—the Little Goat.

The sea breeze was blowing over us
We were in our young years back then
One year short of a quarter century, young years …
Then, on the shore I came upon a sestet stolen
by the waves, shiny, useless.
Surprised, I handed it over to my friend
And again I knew:
I am loved by the gods.

In the evening we drank red wine. Through the tarp
of the tent, the stars were blinking. The sea rambled on,
kneading its waves, close by, among old graves.

3.

Cetatea pustiită. Muzicile moarte. Alaiul plecat
în exod. Zvonul de țitere și tambourine stins.
Urmă fumegândă. Nimeni nu așteaptă pe nimeni.
Cum să pătrundem
prin una din fațetele diamantului.
Prin una din porțile lui cristaline.
Cine să ne deschidă miezul său înghețat?

În zori vom porni mai departe
tot mai puțini. Orbitor diamantul, mormântul
marea ne îmboldește plecarea. Ne sângeră spinarea
în bice de foc.

Cum să pătrundem
prin una din porțile diamantului?
Ultima Thule poate fi-va în adevăr
iar polii doar în imaginația noastră
nutrită prea mult
din geometria statuilor.

3.

The city, sacked. The music, dead. The processions gone
in exile. The murmur of sitars and tambourines, extinguished
A fuming trail. Nobody waits for nobody.
How could we step through
one of the diamond's sides.
Through one of its crystalline gateways.
Who could open its frozen core?

At dawn we ride further
ever fewer. Blinding, the diamond, the grave
the sea bids us move on. Our backs are bleeding
under fiery lashes.

How could we step through
one of the diamond's gateways?
The last Thule is perhaps true
the poles, mere figments of our imagination
too long nourished
by the geometry of statues.

De dincolo vin zvonuri, tulburătoare mesaje,
scrise pe scoarța copacilor,
pe crupa renilor,
pe trunchii copacilor,
pe pieptul iscoadelor noastre agonizând
pe banchize.
Fluturi și păsări blânde fâlfâie
dintr-acolo.
Turmele migrează spre această
țară inexistentă.

Și totuși, nu sunt
poteci, luminișuri, ogive
spre miezul diamantului.

Frunzele și pietrele bolborosesc ele câte ceva.
Cine să le deslușească însă graiul.
Cine să știe
cum se poate pătrunde
prin una din fațetele
fără fisură, șlefuite, orbitoare,
ale diamantului?

Omens come through from yonder, troubling messages
Written on the bark of trees,
on the crop of the reindeer,
on the trunks of the trees,
on the chests of our spies agonizing
on the banks.
Butterflies and birds fluttering shyly
from there.
The herds migrate towards this
inexistent land.

Even so, there are no
roads, clearings, ogives
towards the diamond's core.

The leaves and rocks mumble something.
Who is to make out what they say.
Who is to know
how one is to step
Through one of the sides
devoid of cracks, polished, blinding,
of the diamond?

Robert Şerban

Contemporary
Literature Press

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

Poems translated by Ana-Maria Albu and Anne Stewart

Fiul meu, fiul tatălui meu

par mult mai tânăr decât sunt
mi-l amintesc pe tata la vârsta mea:
deşi avem aceiaşi ani
eu acum
el atunci
eu par mai tânăr

sau poate mă înşel
dar e vina copiilor mei
mai mici decât mine când taică-meu era la vârsta mea
Tudor abia a trecut de un an
eu aşteptam majoratul
şi alergam mai tare ca tata
îl puneam deja la skanderberg
şi cred că şi la trântă

sunt mai tânăr decât sunt

My son, my father's son

I look much younger than I am
I remember my father when he was my age:
even though we are the same age
me now
him then
I look younger

or maybe i am mistaken
but it is my children's fault —
younger than me when my father was my age
Tudor has just turned one
I was on the verge of coming of age
and I ran faster than my father
arm wrestling, I was already getting the better of him
and I think at full body wrestling too

I am younger than I am

dar cât de împuținat voi clipoci în memoria fiului
meu
când el va avea vârsta mea de azi?
nici nu va şti cum arăt
deşi acum mă priveşte cu ochi mari
şi mă strigă cu toată inima

fiul meu nu va ține minte nimc din tatăl lui de azi
iar cel care voi fi pe mai departe
îi voi apărea ca o umbră ce bâjbâie
în căutarea unui trup
care s-o creadă
mai tânără

but how quietly will I ripple in the memory of my son
when he is the age I am today?
he won't even know how I look now
though he is gazing at me with big eyes
and calls out to me with all his heart

my son will not remember anything of his father today
and the one that I am becoming
will appear to him like a shadow fumbling
in search of a body
that will believe itself
to be younger

Ce se poate şi ce nu

stau cu spatele lipit de peretele ce mă desparte
de copiii mei
răceala din el se culcuşeşte în mine
dar nu mă mişc
căci copiii râd şi chicotesc fericiți dincolo

dacă aş vrea
aş putea trece prin perete
ştiu prea bine că dragostea poate şi asta
dar copiii mei s-ar speria
şi li s-ar face frică de un astfel de tată

dacă aş vrea
i-aş putea aduce pe ei aici doar întinzând mâna
ştiu că dragostea poate şi asta
însă copiii ar crede că doar din ochii unui tată slab
şiroiesc astfel lacrimile

What can be done and what not

I stand with my back to the wall that separates me
from my children
its coldness nestles inside me
but I am not moving
because the children are laughing and giggling happily on the
other side

if I wished
I could pass through the wall
I know very well that love can also do that
but my children would be frightened
and distressed by such a father

if I wished
I could bring them here by simply reaching out
I know that love can also do that
but the children would think that only from the eyes of a weak
father

would tears fall like this

de fereastră se loveşte o pasăre
geamul plezneşte
ca într-un infarct uriaş
copiii mei cântă ceva despre
un vulcan nestins şi noroios

a bird hits the window
the glass cracks
as in a massive heart attack
my children are singing something about
an active mud volcano

Poză de familie

suntem liniştiţi
bunica are o formă uşoară de Alzheimer
stă ore în şir cuminte
pe scaun
poate să meargă singură până la fereastră
şi până la baie
adevărat
se spijină-ntr-o botă
de care nu se desparte nici când doarme
seara o aşază lângă ea pe pat
o acoperă cu pătura iar uneori îi mai şi vorbeşte
însă foarte în şoaptă

ce femeie straşnică a fost bunica
ce harnică a fost
şi ce bătăi teribile a luat de la bărba-su
nu mai da

Family photo

we are at peace
grandma has a mild form of Alzheimer's
she sits quietly for hours on end
in a chair
she can walk on her own to the window
and to the bathroom
it's true
she leans on a Derby Stick
she's never parted from even in her sleep
at night she lays it next to her on the bed
she covers it with the blanket and sometimes she even
speaks to it
but very much in a whisper

what a fine woman my grandmother was
how hard-working she was
and what terrible beatings she received from her husband
stop hitting me

îi spunea ca şi când
i-ar fi dezvăluit singurul secret din viața ei
nu mai da
omule
că te vede Dumnezeu
dar bunicul avea întotdeauna aceeaşi replică
sunt prea mic ca să mă vadă el pe mine

de fiecare dată când vin pe la ai mei
să ne vedem
să povestim
să bem un pahar de vin
mi se pare că bunica
e tot mai cuminte
şi se face tot mai mică

she would tell him as though
she were revealing the only secret of her life
stop hitting me
husband
because God sees you
but grandpa always had the same retort
I am too small for him to see me

each time I visit
for a get-together
for a chat
and a glass of wine
it seems to me that grandma
is ever quieter
and is becoming ever smaller

Puțin câte puțin

puținele lucruri știute despre tine
le-am pus pe un cântar
iar acul lui mi-a îmbufnat inima
şi-a repornit-o brusc

de atunci îi număr întruna bătăile
şi de fiecare dată îmi dă un plus
pe care îl aşez deoparte
cu grijă
ca un puşti ce adaugă puțin câte puțin într-o puşculiță
cu gândul
doar de el ştiut
că dacă se va umple vreodată
nu va fi nevoit
să o spargă

Bit by bit

the few things I know about you
I put on the scales
and the pointer made my heart sulk
and then reboot suddenly

I have been counting its beats ever since and every time it gives
me one extra
I set it aside
carefully
like a kid adding bit by bit to the money in a piggy-bank
with the thought
known only to him
that if ever it should fill up
there will be no need
to break it

Poem împotriva somnului

atât de rău îmi pare
că trebuie să mă culc
seară de seară
adică să ies de bunăvoie din viață şi să mă aşez
fără nicio luptă
lat
încât
întotdeauna adorm cu ochii plini de lacrimi

nu visez niciodată
probabil e felul morții de a se răzbuna
şi de a nu-mi arăta absolut nimic

când mă trezesc şi mă privesc în oglindă
nu mă recunosc
am chipul descompus
iar dacă nu e o zi cu soare

Poem against sleep

I feel so bad
that I have to go to sleep
night after night
in other words to willingly leave life
and lie down
without a fight
flat
so that
I always fall asleep with my eyes full of tears

I never dream
this is probably death's way of settling a score
and of showing me absolutely nothing
when I wake and look at myself in the mirror
I don't recognize myself
my face is disintegrated
and if there's no sun that day
it remains this way until night falls

aşa îmi rămâne până noaptea
când
oricât m-aş împotrivi
somnul mă aduce în acelaşi loc
părând că nu vrea să-mi facă
nici cel mai mic rău

when
no matter how much I fight it
sleep brings me to the same place
looking for all the world as though
          it doesn't want
to harm me

Fotografie norocoasă

nu la toată lumea Dumnezeu iese-n poze
dar dacă ai noroc să nimereşti unghiul bun
luminozitatea potrivită şi să apeşi când ţi se şopteşte
l-ai prins

e ca la pescuit
numai că momeala eşti tu
cel cu degetul ridicat în sus
un Sfântul Ioan îmbrăcat în Wrangler şi încălţat sport

descărcat pe laptop
Dumnezeu se vede şi mai bine şi pare fericit
l-ai conectat la internet
apoi la reţelele de socializare
la e-mail la youtube la torente
la ce nici n-a visat vreodată

ţine-l în permanenţă on-line
vei afla instantaneu

Lucky picture

not everyone gets God in their pictures
but if you're lucky and hit the right angle
the right light and click the button when you're whispered to
you've caught him

it's just like fishing
only that the bait is you
the one with the finger up in the air
a Saint John wearing Wrangler and sport

downloaded on the laptop
God can be seen more sharply and looks happy
you've connected him to the internet
then to social media
to your e-mail to YouTube to torrents
to things he has never dreamed of

keep him permanently online
you'll find instantly

că restul lumii te iubeşte tot mai mult

şi îți dă
ca pe-o cuminecătură
nesfârşită
like după like

that the rest of the world loves you all the more

and gives you
as though in an eternal
communion
Like after Like

Ce rămâne din viață

oamenii sunt convinși
că în poezii nu se întâmplă nimic
că ele ar trebui citite
după moarte
când e bine să nu mai ai pofte
idei

oamenii nu deschid cărți subțiri
iar dacă o fac
observă imediat că înăuntru sunt

puține cuvinte pe rând
puține cuvinte pe o pagină
în rest
alb mult alb
și le închid repede

fără să le spună nimeni
oamenii știu însă că

What is left of life

people are convinced
that in poems nothing ever happens
that they should be read
after death
when it is better to stop having desires
ideas

people don't open slim volumes
and if they do
they notice immediately that inside there are

just a few words on the line
just a few words on the page
and otherwise
white a lot of white
and they close them quickly

but without anyone telling them
people know that

poezia este ceea ce rămâne din viață
după ce o trăiești

poetry is all that is left of life
after you have lived it

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

Să nu te laşi

să nu te laşi
niciodată
îngropat de viu
nici măcar atunci când copiii vor să însuflețească
nisipul
şi te aleg pe tine să-i dai o formă

nu căuta niciodată sub apă
lucrurile pe care le găseşti şi pe pământ
nu căuta acolo nimic
mai bine azvârle cu bulgări şi pietre
fă valuri

să nu-ți doreşti niciodată să sapi o fântână
chiar dacă gura şi ochii tăi
şi ai copiilor tăi
vor seca

mai bine aşteaptă ploaia
şi învață-i şi pe ei să aştepte

Don’t let yourself

don’t let yourself
ever
be buried alive
not even when children want to animate the sand
and choose you to give it a shape

don’t ever search under water
for things you can find on dry land
don’t search for anything down there
better to throw rocks and clods
make waves

you don’t ever want to dig a well
even if your mouth and your eyes
and those of your children
dry out

better to wait for the rain
and teach them to wait too

Dumnezeu nu vorbeşte cu nimeni

de ceva vreme
aud despre mine aceleaşi poveşti
mai toate urâte mai toate triste
şi mă bucur
asta înseamnă că tot ce am făcut în   ultimul timp
e
poate
bun şi frumos
adică plictisitor
şi cine-ar pierde vremea cu lucruri de-   astea

nu-mi fac sânge rău
fiindcă aud că Dumnezeu nu vorbeşte   cu nimeni
despre nici unul dintre noi

God talks to no one

for some time now
I've been hearing the same stories   about me
most of them ugly most of them sad
and I'm glad
this means that everything I have been   doing lately
is
perhaps
good and beautiful
in other words boring
and who would waste their time on   things like that

but I've no knives out for them
because I hear God talks to no one
about any of us

Anul negru

există ani mai răi decât anul morții
ani când pari a fi om
clipeşti respiri vorbeşti mănânci mergi
însă nu eşti decât o placentă care înveleşte ermetic nimicul

din când în când
te zgârii cu unghia
aşa cum fac frații mai mari pe peretele casei
ca să vadă cât se vor înălța cei mai mici şi să le arate
peste o vreme
plini de uimire

eşti numai semne
dar nu-i recunoşti niciunuia dintre ele rostul
zgârii încă o dată
şi mai adânc
pare că ştii ce faci

The dark year

there are worse years than the one in which you die
years when you seem to be human
you blink breathe speak eat walk
but you are nothing more than a placenta a hermetic seal over nothingness

from time to time
you tear yourself with a fingernail
like the older brothers do on the walls of the house
to show the youngest how tall they will become
after a while
full of wonder

you are covered with scars
that you don't see the point of anymore
you tear again
deeper
it seems that you know what you are doing

pare că ai găsit ieşirea
dar nimicul lucrează imperturbabil
ca un voluntar japonez într-un reactor   nuclear fisurat

un an mai rău decât anul morții-i acesta
şi nimeni nu ştie
câte zile mai are

it seems that you've found the way out
but the nothingness works relentless
like a Japanese volunteer inside the nuclear reactor leaking

this is the year worse than the one in   which you die
and no one knows
how many days it has left

Dan Sociu

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

Poems translated by Ana-Maria Țone and Alwyn Marriage

Proces-verbal

Maică-mea. Când am început și eu să fiu salariat
mă tot gândeam să-i iau o mașină automată
pentru tot ce mi-a spălat de mână.
De fapt doar câteva zile m-am gândit:
am răsfoit broșuri, am calculat rate.
Apoi am uitat.
Nevastă-mea lucra la Altex, referent de credit.
Privea oamenii-n ochi
și hotăra dacă merită televizor.
Mie nu mi-ar fi vândut o mașină de spălat
și ar fi avut dreptate.
Îmi spunea la telefon că e tristă,
că lucrează 14 ore pe zi, și sâmbăta și duminica,
și-o vede pe fiica noastră foarte rar,
aproape la fel de rar pe cât o vedeam eu.
Zicea: week-end-ul trecut

Papers

My Mum. When I started to get paid
I kept thinking I'd buy her a washing machine
for everything that she'd washed for me by hand.
Actually, I thought about it just for a few days:
I looked through leaflets, I calculated instalments.
Then I forgot—
My wife worked at Altex as a credit advisor.
She looked into people's eyes
and decided if they deserved a TV,
So she wouldn't have sold me a washing
machine
and she would've been right.
She told me on the phone that she was sad,
that she worked fourteen hours a day, including Saturdays and
Sundays,
and that she very rarely saw our daughter,

abia s-a uitat la mine,
s-a jucat tot timpul cu un retardat
enervant de prin vecini.
Nevastă-mea a vrut să fie psiholoagă
la copii cu nevoi speciale,
o psiholoagă specială, entuziastă,
care pune suflet în interpretarea desenelor
dar pe urmă i s-au părut enervanți.
M-a iubit și pe mine
și pe urmă nu m-a mai iubit
și nu aveam decât nevoie simple.
Am iubit-o
și pe urmă n-am mai iubit-o
și n-avea decât nevoi obișnuite.
O iubesc și pe maică-mea
și ea mă iubește, că așa e design-ul. Și-a luat
între timp mașină de spălat,
e singură și mă sună de câteva ori pe zi
să-mi povestească ce vede la televizor.
Între timp am divorțat și cu acte,
cu proces-verbal, Doamne, cum eram povestiți

almost as rarely as I saw her.
She used to say: last weekend
she barely looked at me,
she kept playing with an annoying
retarded neighbour.
My wife wanted to be a psychologist
for children with special needs,
a special psychologist, an enthusiast,
who poured her soul into the interpretation of drawings
but then she found them annoying.
She loved me, too—
and then she stopped loving me
and I had only simple needs.
I loved her
and then I stopped loving her
and she had only ordinary needs.
I also love my mother
and she loves me, too, that's human nature.
Meanwhile,
she's bought a washing machine,
she's lonely and she calls me several times a day

Contemporary
Literature Press

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

în procesul-verbal, voi oamenii, spunea,
sunteți ființe confuze, confuze.

to tell me what she sees on television.
Meanwhile, we have officially divorced as well,
with papers to prove it, God, how they told our story
in the minutes, you people, it said,
are confused, confused beings.

Prima noapte

În noaptea în care i-am spus, înainte să adormim,
că o iubesc și ea mi-a spus că mă iubește, am visat
că lansam pe cer un soare experimental, se scria

despre mine pe prima pagină a unei reviste
literare americane, veneau extratereștrii
și eu eram cel ales de omenire să le vorbesc,

să-mi lipesc palma de palma strălucitoare din centrul
ușii navei, mă ridicam de la pământ zburând ușor,
plutind lin peste ape ce mă oglindeau. Dimineață,

cînd m-am trezit, frunzișul îi tremura pe spinare în
ferestre largi de lumină. În noaptea în care i-am spus
înainte să adormim că o iubesc și ea mi-a spus

că mă iubește, am visat un soare de fier ruginit

The first night

The night I told her, before we fell asleep,
that I loved her and she told me that she loved me too, I dreamt
that I was launching an experimental sun in the sky. They were writing

about me on the first page of an American
literary magazine, aliens were coming
and I was the one chosen by humanity to talk to them,

to put my palm to the shiny palm in the
center
of the ship's door. I was rising from the ground flying lightly,
gently floating over waters which mirrored me. In the morning,

when I woke up, the leaves were trembling on her back in
large patches of light. The night I told her
before we fell asleep that I loved her and she told me

that she loved me, I dreamt a rusty iron sun

care nu reușea să iasă din atmosferă, un ziar
bulgar de scandal provincial scos pe hârtie proastă

unde se scria ceva jenant despre mine, o navă
extraterestră de la hubloul căreia mă privea
un fel de guru bărbos, dubios, cu ochi ca ai lui Charles

Manson la care m-am ridicat în zbor de la pământ doar
câțiva metri ca-n toate visele mele cu zbor zburam
cu sughițuri, abia mă țineam să nu cad. Când m-am trezit,

pe spinarea ei arsă umbra frunzișului tremura.

which couldn't get out of the atmosphere, a provincial
Bulgarian scandal sheet printed on bad paper

and which it said something embarassing about me, an alien
ship from whose porthole a kind of
bearded guru was watching me, a creep, with eyes like Charles

Manson's, towards who I flew up from the
ground
for a few meters. As in all of my dreams involving flying I had
hiccups and could hardly avoid falling. When I woke up,

the shadow of the leaves was trembling on her burnt back.

Pentru că am ascultat împreună cum bătea inima micuței gimnaste în colțul covorului uriaș

A fost întâi gestul tău atât de frumos în autobuz
când ai mângâiat cu degetul fotografia din ziar
a unui scriitor mort la 27 de ani.

Mai văzusem fete făcând asta pe fețe de staruri
și gestul tău, foarte scurt și senzual, pe trăsăturile
unui tânăr mort, unui necunoscut,
m-a emoționat cât o sută de necrologuri.
Dragul de el, ai spus.

Te-am simțit atunci, dincolo de toată deghizarea ta
de persona ta simpatică de piaristă
era o fată micuță ce se chinuie să înhațe
o floare de pe creanga de jos a unui cireș.

A fost apoi o după-amiază de duminică în metroul spre
gară.

Because we listened together to the heart of the little gymnast beating in the corner of the huge mat

First there was that beautiful gesture of yours in the bus
when you caressed with your finger in the paper the photo
of a writer who died at 27.

I had seen girls doing that to celebrities' faces before
and your gesture, very short and sensuous, on the features
of a dead young man, of a stranger,
moved me like a hundred obituaries.
Poor dear, you said.

I sensed you then, through your whole disguise
beyond your nice PR persona
I perceived the little girl who struggled to grab
a flower on the lower branch of a cherry tree.

Then there was a Sunday afternoon in the subway to the
railway station.

Vorbeam despre copii și eu am spus că nu mai vreau,
că nu mă simt în stare. Și că ar fi nedrept față de fiica mea.

În stație tot voiai să ieși pe ușa cealaltă,
cea care dă-n hăul scârbos dintre șine
și-ți ascundeai ochii să nu te văd că plângi.

Mi-ai spus cândva—nu sunt frumoasă, nu în sens clasic.
Și eu ți-am spus—știu, adică la început știam,
acum nu-mi mai pasă.

Altădată mi-ai spus că nu ai fost făcută din dragoste
și mă întrebam de unde atâta dragoste-n tine.

Și ce dacă ai tăi nu te-au vrut.
Te voiam eu.

We were talking about kids and I said that I didn't want any more kids,
that I didn't feel up to it. And that it would be unfair to my daughter.

In the station you kept trying to get out by the other door,
the one that leads to the disgusting abyss between the tracks
and you hid your eyes so I wouldn't see you crying.

You once told me—I'm not beautiful, not in the classical sense.
And I told you—I know, I mean at first I knew,
now I don't care anymore.

Some other time you told me you weren't conceived out of love
and I wondered where you got all your love from.

So what if your parents didn't want you.
I wanted you.

Melodramă provincială

1.
Ne știam din liceu, stăteam în același cartier
și mergeam dimineața împreună la școală.
Nu ne țineam de mână sau ceva, nu prea vorbeam.
Îmi citea fișa de la bibliotecă pe ascuns
și lua aceleași cărți ca mine.
Am picat amândoi la facultate
și am frecat un an băncile din parc.
Nu prea aveam ce face, ne plictiseam,
nu eram din același film, în mod normal
n-am fi fost prieteni apropiați,
dar prietenii apropiați plecaseră la facultate.
O dată când eram beți am masturbat-o
și în rest o înghesuiam seara,
când o conduceam acasă, în holul blocului,
unde mirosea a pișat, dar ea mirosea a zăpadă.
Era micuță și proaspătă
și ne-am stârnit așa unul pe altul multă vreme,

Provincial melodrama

1.
We knew each other from highschool, we lived in the same neighbourhood
and we went to school together in the morning.
We didn't hold hands or anything, we didn't talk much.
She would secretly read my index card from the library
and borrow the same books as me.
We both failed to get to university
so we polished the benches in the park for a year.
We didn't have much to do, we got bored,
we weren't on the same page, normally
we wouldn't have been close friends,
but our close friends had gone away to university.
Once, when we were drunk, I masturbated her,
apart from that, I would corner her in the evenings,
when I walked her home, in the hallway of the block,
where it smelled like piss, but she smelled like snow.
She was tiny and fresh

fără s-avem curaj de altceva.
Eram timid și stângaci, cu o mamă
cloșcă, întruna pe capul meu,
fără un tată de la care să învăț
una alta despre sex, îl omorâse
băutura și-atâta tot știam să fac
din chestiile bărbătești, să beau
și numai beat aveam curaj să-ncerc și altceva
decât sărutări lungi, disperate, dar ce fată
ar vrea ca prima oară s-o facă așa.
Într-o dup-amiază, când mama era la muncă
am chemat-o la mine, am încuiat ușa,
ne-am întins în pat, am deschis televizorul,
că nu știam ce trebuie să ne spunem.
Până la urmă ne-am dezbrăcat și ne atingeam,
când a sunat soneria, strident, urât, insistent,
o dată, de două, de trei ori
și ea m-a rugat speriată
să mă îmbrac și să văd cine-i la ușă.
M-am dus, doi tineri la costum cu cravată
și o femeie frumoasă, cu ochi albaștri,

and we aroused each other like that for a long time,
without having the guts to do more.
I was shy and clumsy, with a clucking hen
of a mother, always pestering me,
without a father to teach me
a thing or two about sex, booze
had killed him and that was all I knew
about men stuff, to drink
and only drunk had I the courage to try something else
besides long, desperate kisses, but what girl
would want her first time to be like that?
One afternoon, when mother was at work
I told her to come by, I locked the door,
we lay on the bed, I turned on the TV,
because we didn't know what to say to each other.
At last we undressed and we were touching each other,
when the bell rang, loudly, roughly, insistently,
once, twice, three times
and she asked me nervously
to get dressed and see who was at the door.
I went, two young men in suits and ties

m-au întrebat ce cred despre teoria
lui Darwin versus creaționism.
Am simțit cum ceva ca un vânt înghețat
a intrat pe ușă și abia după jumătate de an,
șase luni în care am tot muncit
să ne recuperăm curajul ne-am văzut goi,
tremurând unul lângă altul din nou.

2.

e septembrie în fața blocurilor
întunecate pe scările umede
puști înfrigurați își trag glugile pe ochi.
sunt săraci însă au atâta putere
și încă n-o știu. când o să-și dea seama
o să fie atât de târziu. umbli ani
de zile cu așa o armă la tine,
tinerețea ta, dar suferi ca un câine
și aștepți ca un prost viitorul. când trec
pe lângă ei și-i văd atât de dezarmați
fantasmez că dacă m-aș putea întoarce

and a beautiful woman with blue eyes,
asked me what I thought about Darwin's
Theory versus Creationism.
I felt as if something like a frozen wind
had come in through door and only after half a year,
six months in which we kept working
to recover the courage, did we see each other naked,
trembling next to each other again.

2.

it's september, in front of the dark
blocks on the wet stairs
freezing kids pull their hoods over their faces.
they are poor but they have so much power
and they don't know it yet. when they realize,
it'll be too late. you wander for
years with this weapon on you,
your youth, but you suffer like a dog
and you wait for the future like a fool. when I pass
by them and I see them so helpless
I imagine that if I could turn back

aș fi rapace. aș lua tot ce-mi place.
dar știu că n-aș face decât să stau pe scări
umede de bloc cu gluga trasă pe ochi

3.

După alte șase luni de când ne-am coțăit prima oară
a fost găsit un bebeluș mort în boscheți
în curtea tribunalului. O fată de la țară,
după cum aveam să aflăm mai târziu,
lăsată gravidă de tatăl ei,
venise în oraș să-și ia pantofi noi
și șă mănânce mici în piață.
Dimineață a coborât din microbuz,
unde stătuse trei ore în picioare,
și după doar câțiva pași i s-a rupt apa.
Tropăind roșie în obraji a intrat într-un bloc
și a ieșit pe ușa din spate, lângă ghenă.
S-a băgat acolo, printre mormanele de murături stricate,
(era primăvara), și a născut un copilaș mort
pe care l-a băgat într-o sacoșă de rafie
și l-a plimbat prin Botoșani până în fața tribunalului,

I would be a shark. I would take everything I like.
but I know that I would only sit down on the wet
stairs of the block with my hood pulled over my face

3.

After another six months since we first shagged
a dead baby was found in the bushes
in the courthouse yard. A girl from the country,
as we would find out later,
knocked up by her father,
had come into the city to buy new shoes
and eat some hot dogs in the market.
She got off the bus in the morning,
after standing for three hours,
and after only a few steps her waters broke.
Clumping along, red in the face, she entered a block
and went out by the back door, next to the rubbish.
She got in, among the heaps of rotting pickles,
(it was spring), and gave birth to a dead baby,
whom she put in a raffia bag
and walked with him in Botoșani until she was in front of the

unde l-a scos repede și l-a dosit în boscheți.
După câteva săptămâni de căutări inutile,
poliția a hotărât ca toate fetele până în douășcinci
să se prezinte cu mamele lor la ginecolog.
Prietena mea era speriată, nu mai venea
să bea cu mine în parc, la foișorul rockerilor,
stătea acasă și tocea pentru facultate.
Între timp controlul ajunsese la liceul textil,
bifau clasă după clasă, școli de fete numai,
curve de la internat, așa se zicea,
că n-au găsit nici o virgina la Textil,
niciuna la Sanitar. Mă suna noaptea,
ce mă fac, mă întreba în șoaptă,
când o să treacă la fetele de peste optășpe,
maică-mea o să fie cu mine și o să afle.
O să-i spună lui tata, o să mă rupă în bătaie.
N-a mai fost cazul, cel puțin nu atunci,
au găsit-o pe vinovată. Avea șaișpe.
Au întrebat-o: cine ți-a făcut plodul.
A răspuns, mirată: cum cine. Tăticu.
Se prinsese o vecină că nu mai e borțoasă

courthouse,
where she dragged him out quickly and hid him in the bushes.
After a few weeks of futile searches,
the police decided that all girls under twenty-five
should present themselves with their mothers to the
gynaecologist.
My girlfriend was scared, she stopped coming
to drink with me in the park, at the rockers' gazebo,
she stayed home and studied for university.
In the meantime, the search had reached the textile high school,
they checked classroom after classroom, only girls' schools,
whores from the boarding house, that's what they said,
because they didn't find any virgin at the Textile,
or at the Nursing either. She used to call me at night,
what'll I do, she'd whisper,
when they get round to the girls over eighteen,
my Mum will be with me and she'll find out.
She'll tell my Dad, he'll beat my brains out.
It didn't happen though, at least not then,
they found the guilty one. She was sixteen.
They asked her: who did this to you?

și a tras-o de limbă. După alte șase luni,
ne-am revăzut iar, prietena mea și cu mine,
pe liste la universitate, ea intrase, eu nu.

Surprised, she replied: what do you mean who, Daddy.
A neighbour had noticed she wasn't in the club any more
and she'd pumped the secret out of her. After another six months,
we saw each other again, my girlfriend and me,
on the university lists, she got in, I didn't.

2. 09. 2010

Toamna a început la Eroii Revoluției,
la gura de metrou de peste drum
de cimitirul scriitorilor pe lângă care
când trec cu troleibuzul mă gândesc: aici
lângă benzinărie cu Nichita, cu băieții,
o toamnă și încă o toamnă
și încă una și milioane de veri
până la stingerea soarelui.
Toamna e băiat, ți le spune în față.
Stephen Hawking e băiat,
ți-o spune în față,
vântul rece îți spune în față
că nu ești dorit, nici nedorit,
că viața și moartea ta n-au nici o importanță,
Stephen Hawking azi 2 septembrie
în The Guardian: universul s-a creat singur
din nimic. In yer face,
ca băieții, molecule și alte molecule

2. 09. 2010

Autumn started near Eroii Revolutiei,
at the subway entrance across the road from
the writers' cemetery next to which
when I pass with the trolley I think: here
next to the petrol station with Nichita, with the boys,
an autumn and another autumn
and another one and millions of summers
until the sun shuts down.
Autumn is cool, it speaks frankly.
Stephen Hawking is cool,
he speaks frankly,
the cold wind says frankly
that you are not wanted, nor are you unwanted,
that your life and death have no meaning,
Stephen Hawking today, 2 September
in The Guardian: the universe created itself
out of nothing. In yer face,
like them boys, molecules and other molecules

și zero semnificație, nu
suntem mai speciali decât sarcoptul râiei.
Când am intrat la Grigorescu
era încă vară,
când am ieșit la Eroi se întunecase.
Era frig și mirosea a toamnă,
mirosul ăla care-ți amintește de alte toamne
și pentru o clipă te păcălește continuitatea
ți se urcă la cap—
a coborât cu o geantă plină de legume
am îmbrățișat-o și am săltat geanta într-o mână,
gesturi străvechi, ca în Iași,
când venea perechea mea de atunci de-acasă
cu genți de mâncare și la trecerea de pietoni
mi-am lipit o ureche rece
de urechea ei încălzită în autobuz.
Atâta ostilitate a naturii și societății
ce o să fie în următoarele luni,
oboseală și frig și bani
din ce în ce mai puțini
o să construiască în jurul saltelelor

and zero meaning, we're
no more special than mites.
When I got to Grigorescu
it was still summer,
when I got out at Eroi it had darkened.
It was cold and it smelled like autumn,
that smell which reminds you of other autumns
and for a moment you are fooled by the continuity
it gets to your head—
she got off holding a bag full of vegetables
I hugged her and I took the bag in one hand,
familiar gestures, like in Iași,
when my girl from home used to come
with bags filled with food and on the pedestrian crossing
I stuck a cold ear
to her ear hot from the bus.
Such hostility of nature and society
is going to be present in the next months,
tiredness and coldness and less
and less money
everyone's going to build a kind of magnetic shield

un fel de scut magnetic, un cocon paradoxal
o să se lăfăiască în sex și în somn
ca o ureche rece lângă o ureche fierbinte,
iar ăsta e tot cadoul pe care-l mai poți smulge
ororii și să zici mersi.

around the matresses, a paradoxical cocoon.
to indulge in sex and sleep
like a cold ear next to a hot ear,
and this is the only gift that you can still snatch
from the horror and say thanks.

Cassian Maria Spiridon

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

Poems translated by Izabela Vațe and Peter Phillips

O aventură în zori

călcăm pe dinaintea norilor
cu pas de aer
îngrămădiți în vălătuci
se mișcă / pașnic oare! /
(—ce vede ochiul din cerime?—)
spre locuri doar de ei știute

lanțuri muntoase străbat
Oceanul / cu întregul lor
contur de umbră
pe pământuri efemere
pe fața-n riduri/

se ridică lungi vergeturi
mal de ape
ca după o nuia
lovind spinarea / încordată

An adventure at daybreak

we are walking ahead of the clouds
—light steps—
pressed in cloud clusters
they are sailing / peacefully, I wonder! /
(—what does the eye see from the skies?—)
towards places known only by them.

mountain chains cross
the Ocean / with all their
shadow contours
to ephemeral lands /
on a wrinkled face /

stretch marks are surfacing
water banks
like the marks left by a rod
after hitting a tense / back

trag linii pe Ocean
trăim spre a traversa
o geografie
schimbătoare

e timpul încătușat
de mâna ta / ce-mi poposește
palidă pe frunte

I draw lines on the Ocean
we live to cross
a changing
geography

time is chained
by your hand / which is lying
pale, on my forehead

Pe oglinda vizitată de stele

în bătaia brizei / cu un sunet monoton
de motoare
pe un vapor / plutitor pe marea egee
cad în somn
mă rup de lume / sunt părăsit
lăsat uitării

iubirea dintâi mă însoțește
prin răcoarea dimineții
doar marea și orașul într-o pânză de ceață
valuri călcate de greci / fenicieni …
popoare vechi
au rămas doar cetăți în ruine

c-un vuiet egal suntem împinși
tot mai în largul întunecat al mării
roate de apă sunt pașii
călătorim prin dunele sărate /

In the star-visited mirror

standing against the breeze / with a monotonous sound
of engines
we are on a ship / floating on the egean sea
I fall asleep
and break away from the world / I am abandoned
left to oblivion

my first love joins me
in the morning chill
only the sea and the city are visible, through a curtain of fog
waves stepped on by greeks and phoenicians
ancient peoples
only fortresses in ruins have survived

we are propelled by the engine's roar
into the dark open sea
my steps are whirls of water
we are sailing on gentle salty

îngăduitoare / punctate de insule
înalt albicioase

pescărușii planează însoțitori
perechi atente / cu aripi albe
terminate într-o pată neagră
au pântece rotunde / fusiforme

auzi sirtaki / ritmuri domoale
pas înapoi / pas înapoi
pași săltați / mâini ridicate
trupuri încremenite
singurătăți adunate pe punți
la nivele multiple

rătăcitori printre insule îngropate /
în piatră
din viață / din pliurile cele mai umbroase
toate par a mă cunoaște /
în orizont de ape

între care plutesc monștri de gheață

dune-like waters / dotted with sand-white
islands

companion seagulls are gliding in pairs
observant flocks of black-tipped /
white-winged seagulls
with round / spindle-shaped bellies

you hear sounds of syrtaki / gentle rhythms
one step back / one step back
lively steps / hands lifted
still bodies
lonely souls gathered on decks
on several levels

wanderers among islands/
that are buried in stone
from life / from the shadowy corners
they all seem to know me /
on the water's horizon

where ice monsters float

vezi / pe oglinda vizitată de stele
gheizere mişcătoare

you see / moving geysers
in the star-visited mirror

***

iubita are nurii expresivi
ca o sonetă beethoveniană
cu sâni și șolduri de statuie
pare o zeiță chtoniană
ea se exprimă liber și carnal
o mater genitrix și Beatrice

vin friguri / se avântă
se reped tăioase
au roți și boturi de metal
ar vrea să ne înghită
 sunt / precum palmele de îngeri
pe obraze

ne îmbrățișăm fără trecut
/ perechea ce începe lumea /
o curiozitate ostenită ne îndrumă
/ în adunarea clipelor
inimi îmblânzite

***

my lover has revealing charms
like a Beethovenian sonata
she looks like a Goddess of the underworld
with statuesque breasts and hips
she is free and carnal
she is a mater genitrix and Beatrice

bitterly cold winds are coming / they are blowing
and biting
they have wheels and iron mouths
they want to swallow us
they are / like angels' hands
on cheeks

we embrace, we have no past
/ the couple who started the world /
an exhausted curiosity is leading us
/ to recall memories
tamed hearts

sapă prin aerul cald
un tunel de-nțelesuri

în fuga Constelațiilor
aflăm urmele distrugerii
o călătorie ce ne îmbracă
în valuri înghețate
disperarea

iar gura ta e un izvor
din care gust copilăria
stau rezemat de un cireș
însingurat și falnic / între carpenii pitici
și rătăciți stejari
ce dacă vara se termină

are creating through the warm air
a tunnel of thoughts

from the Constellations' travells
we find the remains of the destruction
a journey which covers
our desperation
in frozen waves

and your mouth is a spring
from which I taste childhood
I am leaning against a lonely and majestic
cherry tree / among small hornbeams
and scattered oaks
so what if the summer is ending

***

din Ocean se ridică
fulgi grei / lăptoși/încărcați de iubire
din sânul matern/pleacă mulțime
de pe toată întinderea de ape
vijelios și fără măsură
absorbiți de putere
urcă la cer
sunt tot mai supli
micșorați / înghețați
de zborul prin aerul tare

încet / încet / se usucă
de dor

***

heavy / milky / love-laden snowflakes
are rising from the Ocean
from the maternal bosom / a large crowd
is frantically leaving
rising through the surface of the water
devoured by power
they are ascending to the skies
they are lighter and lighter
shrunken / frozen
by their flight through the freezing air

slowly / slowly / they are melting
with longing

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

Bogdan-Alexandru Stănescu

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

Poems translated by Andrei Tănase and Jeremy Page

Încă un poet al naturii

repede amiaza curge spre noapte,
e ora când aşezi precaut genunchiul în scrum
tot ce a fost urlet se-nmoaie în şoapte
înjuri printre dinți, cobori tot mai rar privirea în praf

sunt mereu acum clipele când vulpea dă rotocoale bucății de carne
rezerva de iarnă pulsând
tot ce-a fost joacă trece curat şi schimbat în urale, în fapte
înjuri printre dinți, printre flăcări ocheşti poetul naturii, sub riduri adânci
(deşi e tânăr, stăpână !)
firav, murdar de tutun

Another nature poet

quickly the afternoon drifts towards the night,
it's the moment when you cautiously place your knee into the ash
all that was howls melts into whisper
you swear under your breath, you lower your eyes more and more rarely to the dust

there are now more moments when the fox circles the hunk of meat
the winter stock throbbing
all that was play passes clean and changed into cheers, into actions
you swear under your breath, through the flames you take aim at the nature poet, beyond deep
wrinkles
(although he is young, my lady!)
weak, tobacco-stained

decenii întregi a cântat poetul natura, dragul de el, saltul struțului
printre dune
năucitoarea iarnă a firului de sorg
dansul mestecenilor în goană de vifor
dar corabia deşertului ? O adevărată fregată, amice !
repede amiaza curge spre noapte,
printre limbile focului îl ocheşti asudând, cu pulpa soioasă-ntre
mâini
visând moartea căprioarei în ceaunul de-arama
degetele picioarelor lui de poet al naturii, negre de fum, cu unghii
scorojite, îndoite în carne
scormonesc praful îmbibat de grăsime
îți face cu ochiul, e ora când demonii ies la dans. Să jucăm,
legiune,
să-i călcăm în picioare.

for decades the poet of nature was singing, bless him, about the bounding through of the ostrich
through the sand dunes
the stunning winter of the sorghum blade
the birch dancing in the rush of the snowstorm
but the ship of the desert? A veritable frigate, old friend!
quickly the afternoon drifts towards the night,
between the tongues of flame you take aim at him sweating, with the fatty haunch between his
hands
dreaming the death of the deer in the copper cauldron
his nature poet's toes, black with smoke, with shrivelled
nails, bent back into the flesh
stir up the grease-drenched dust
he winks at you, it's the time when the demons come out to dance. Let's do it,
legion,
let's trample on them.

Vin cu mirodenii

Am clădit un monument
ușor, pană, aripă, fulger
în noapte—
apoi am șezut și-am petrecut
am destupat amfora, am
presărat chiper și
zahăr, infama scorțișoară
și ne-am întrebat întrebări
esențiale
cum ar fi de ce umbrele
sunt parcă mai lungi decât
în vis, de ce
zâmbetul mamei nu
se înfruptă decât din mărul lui adam
de ce vulpea fricii cutreieră prin platoșa de piept
manechinul universal, ochii țintiți în pământ, un dor lipsit
de
formă, șarpe de casă fără adăpost

Spiced wine

We built a light monument
feather, wing, lightning
in the night-
then we sat and we celebrated
we cracked open the amphora, we
sprinkled pepper and
sugar, the infamous cinnamon
and asked ourselves vital questions
such as why shadows
seen longer in reality
than in dreams, why
the mother's smile only
feasts on the adam's apple
why the fox of fear passes through the breastplate
the universal mannequin, eyes pinned to the ground, a
shapeless longing, a pet snake without shelter
We built a monument
with feet made of clay

Am clădit un monument
cu picioare de lut
apoi am deșertat amfore pictate
mirodeniile nu au ascuns mirosul ei,
vestala cu unghii de fier.
Târziu abia
am plecat urechea-n țărână,
ascult foalele molcome-ale mamei.

then emptied painted amphoras
the spices did not hide her scent,
the vestal with her iron nails.
Too late
I rest my ear on the ground,
I listen to the mother's gentle bellows.

Intermezzo

Ştiind că n-am fost nicicând copil, nici chiar atunci
în amiaza dulce de vară
ştiind că nu am pierdut nicicând înţelegerea
timpului, metastaza ţinuta-n frâu
provizoriu armistiţiu
îmi las iarăşi şi iarăşi în monotonia vremii
carnea oţelită de vânt şi de nori
cât de ridicol e râsul
şi cât de ridicol am fost, începând
cu amiaza dulce de vară.

Intermezzo

Knowing that I never was a child, not even then
in the sweet summer afternoon
knowing that I never lost the understanding of
time, the metastasis held in check
a temporary truce
I abandon myself again and again to the monotony of time
my flesh hardened by the wind and the clouds
how ridiculous is the laughter
and how ridiculous was I, starting
with that sweet summer afternoon.

Trecerea Eufratului

Se spune că niciodată n-a fost fluviul mai darnic cu vreo armată,
Căci apele lui ne-au mângâiat abia pieptul : simțim apa urcând prin
platoșă
Palmele ei delicate preiau greutatea fierului, parcă și scutul și-a pierdut firea
În giulgiul Eufratului.

Dinspre sud se aude larmă și mireasma de carne friptă săgetează
bezna
Înaintăm în liniște, doar Selene tovarășă, iubită, soră
Mă știți prea bine, sunt legendarul copil spartan care furase vulpea
Fiara mi-a intrat în carne, a scormonit cu botul însetat prin pântece
Până s-a oprit în piept, acolo o port cu mine, o ascund sub

Crossing the Euphrates

It is said that the river never was so generous with any army,
For its waters barely touch our chests: we feel the water going up throug
the breastplate
Its delicate palms take up the heaviness of the ironwork, as if even the shield
lost its nature
To the shroud of the Euphrates.

From the south uproar can be heard and the scent of roasted flesh penetrates the Darkness
We advance silently, with only Selene as companion, lover, sister
You know me too well, I am the legendary Spartan child who had stolen the fox
The beast penetrated my flesh, burrowed with its thirsty muzzle through my belly
Until it stopped in my chest, there I carry it with me, I hide it

scut
ca pe un frate de arme
Și nimic nu mă sperie în lume în afară de propria umbră!
lintița proaspătă își așază brațul peste ochii obosiți ai cerului…

under my shield
like a brother-in-arms
And nothing in the world scares me except my own shadow!
fresh duckweed lays its arm over the tired eyes of the sky...

Jonas

Aş vrea să cânt aici o după-amiază ploioasă din decembrie 2011
într-un hotel stilat din guadalajara, pe marginea unei piscine ca
un pahar cu sifon
când am stat şi-am depănat cu Jonas, eleganți, tineri (eu, proaspăt
bărbierit, el cu mânecile suflecate)
despre toate cele care-au fost şi toate care vor să fie
el era roşcat atunci, cine ştie cum o mai fi—cert e că am terminat
două sticle de tequila sub privirile-ngrozite ale unui bell-boy
care ne aprindea țigări
Jonas, i-am spus, mă-ncearcă aşa, câteodată, un soi de greață
Stai liniştit, zice, e doar frica de moarte
Ba de nemărginirea ei, i-am replicat inspirat

Jonas

I'd like to sing here about a rainy afternoon in December 2011
in a stylish hotel in Guadalajara, on the edge of a pool like
like a glass of soda
when I sat and I reminisced with Jonas, the two of us, elegant, young (I, freshly shaven,
he with his sleeves rolled up)
about all things that were and will be
he had red-hair back then, Heaven knows what he's like now—
what's certain is that we finished
two bottles of tequila under the terrified gaze of a bell-boy
who lit up our cigarettes
Jonas, I told him, I sometimes feel a kind of nausea
Relax, he replies, it's just fear of death
No, of it immeasurability, I replied feeling inspired
That too, said the red-head, taking another sip, grimacing
Jonas, I said, look, this is how I would like my death scene to be, in
the rain, near a pool shaped like a glass of soda, even in

Şi de-aia, a spus roşcatul, a mai luat o gură, s-a strâmbat
Jonas, zic, uite, cam aşa aş vrea să fie şi scena morții mele, în
ploaie, lângă o piscină ca un pahar de sifon, chiar şi în
Teleorman,
dacă se poate
Te-nțeleg, bătrâne şi am priceput că-l trecuse acelaşi gând,
sau un
înger, cum se spune
E boala melancoliei, a adăugat americanul
Copiii lui Saturn, am spus, doct şi-am remarcat că-mi
crescuseră
unghiile în noaptea aia de beție—mereu mi se-ntâmplă aşa,
băutura îmi stimulează creşterea, aşa cum baschetul
Am vorbit apoi despre cele două corpuri ale regelui, despre
Delmore,
el mi-a povestit câțiva poeþi americani de care n-auzisem,
un
negru, un latino şi o lesbiană
mi-am închipuit cum pe fundul piscinei doarme un uriaş,
iar porii
deschişi ai pielii lui respiră bulele de ploaie şi mi-am dorit

Teleorman,
if it's possible
I get you, old man and I understood that the same thought
passed through his mind, or an
angel, as they say
It's the melancholy disease, added the American
Saturn's children, I said, leamedly and I remarked that my nails
had grown in that night of intoxication—it always happens that
way,
drink stimulates my growth, as basketball does
Then we talked about the two bodies of the king, about
Delmore,
he told me about a few American poets that I had not heard of,
a black, a latino and a lesbian
I imagined that a giant was sleeping at the bottom of the pool,
and the open pores
of his skin were breathing rain drops and I never
wanted it to stop, because I have a plain soul, cheesy
compassion,
sometimes I cry watching Christmas comedies with Chevy
Chase

să
nu se mai oprească, pentru că am un suflet camp, înduioşări kitschoase, câteodată plâng la comediile de crăciun cu chevy chase
dar într-un hotel stilat din guadalajara, cu Jonas cel roşcat alături,
nu mi-am permis decât să scot un braþ pretenþios de sub umbrelă
cu palma în sus şi să număr : pic 1, pic 2, pic 3

but in a stylish hotel in Guadalajara, with red-haired Jonas by my side, I allowed myself only to reach out a pretentious arm beneath the umbrella with my palm towards the sky and to count:drop 1, drop 2, drop 3

Prolog
Marelui Canadian

Nu-mi vorbi mie de Halicarnas, le-am văzut pe toate
Cu spatele drept la Hellespont, mâinile întinse în lături, palma
spre cer
am ascultat țipetele de șacal din noapte
vara mă retrag la Bodrum, a suspinat tânăra turcoaică, față de
iepure,
descheindu-și cămașa din zale
Acolo părinții mei au o fermă de guave, așa că

Nu-mi vorbi mie de Halicarnas, le-am făcut pe toate
Îngenuncheat în nisipul tăcerii, am şoptit suav în zare
Perșii înmuiau orașul în sângele lui Mazda, pe cer balaurii
de fum

Prologue
To the great Canadian

Don't talk to me about Halicarnassus, I have seen it all
With my straight back to Hellespont, my arms stretched out at my sides, my palm towards the sky
I listened to the jackals cries in the night
for the summer I retire to Bodrum, the young Turkish woman
sighed, rabbit face,
unfastening her chainmail shirt
There my parents own a guava farm, so

Don't talk to me about Halicarnassus, I have done it all
Kneeling in the sand of silence, I whispered graciously on the horizon
The Persians were drowning the city in Mazda's blood, in the sky smoke dragons

dansau în cercuri moi
tatăl meu bea foarte mult, a adăugat, scormonind cu privirea
modelul etanș al covorului
un om minunat, însă ne jignește la beție, apoi se simte rău şi
scuipă câte un pic din zeama sufletului așa că

Nu-mi vorbi mie de Halicarnas, le-am băut pe toate
Întins pe spate, cu picioarele spre mausoleu, mi-am spălat părul
în supa sărată
Câteodată valul îmi acoperea ochii, așternând o peliculă uleioasă
pe zborul agitat al vulturilor
atunci soțul meu se enervează și mă înjură, îmi spune că înțelege
de unde tot răul din mine
de unde grosimea coapsei, nodulul din braț, cerul e vinețiu vara
în Bodrum așa că

were dancing in soft circles
my father drinks, she added, investigating with her gaze
the carpet's tightly pattern
a wonderful man, but he offends us
when he's drunk, then he feels bad and
spits out a bit of the juice of his soul so

Don't talk to me about Halicarnassus, I have drunk it all
Lying on my back, with my feet towards the mausoleum, I washed my hair
in the salty soup
Sometimes the wave covered my eyes, laying an oily pellicle
on the frantic flight of the eagles
then my husband gets angry and curses me, he tells me that he understands
where all the evil inside me
the thickness of the thigh, the lump in the arm come from, the sky is purplish during summer
in Bodrum so

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

Nu-mi vorbi mie de Halicarnas, le-am iubit pe toate
Chiar și pe blondul cârlionțat a cărui mână mi-a așezat trupul pe
rug
Erau vremuri când tot ce-ți trebuia, ca vântul să-ți umfle pieptul,
carnea să-ți astâmpere foamea
da, în ciuda a orice, vara mă retrag la Bodrum, unde vinul cel mai
aspru se preface-n miere
unde lepăd pielea veche, solzoasă și îmbrac mătasea, soarele,
măslinii înnegriți de noapte. Da.

Don't talk to me about Halicarnassus, I have loved them all
Even that curly-headed blond male whose hand put my body on
the pyke
There were times when all you needed was, for the wind to expand your chest,
meat to satisfy your hunger
yes, despite everything, for the summer I retire to Bodrum,
where the bitterest wine
is transformed into honey
where I shed my old scaly skin and put on the silk, the sun,
the olive trees blackened by the night. Yes.

Liviu Ioan Stoiciu

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

Poems translated by Alexandra Velicu and Peter Phillips

Nous

Înfășurată în pânză de umezeală, în
zeci de metri de pânză, mumie: mă sperii, cucoană,
nu te sufoci? Scoate măcar capul—nu

scot nimic, voi sunteți toți
niște porci, codoși, spărgători, cuțitari, cărora
dacă li te arăți, pălită, trecută,
te aruncă pe ușa cârciumii: că să mergi să-i însoțești
în viitor pe cei decedați. Sunt
pățită, stau pregătită, înfășurată în pânză, dată
cu mirodenii—un vestigiu

al unei antichități de senzație, cu limbă de plasmă. Cu
simțire tainică.
Nous.

Nous

Wrapped in a cloth of dampness, in
scores and scores of cloth, a mummy: you terrify me, woman,
aren't you getting smothered? At least take your head out of
it—no

no, that's out of question, you are all
pigs, sneaks, burglars, cutthroats, and
if you were to show yourself, lurid, withered,
they'll throw you out of the pub: to have you go follow
into the future the deceased. I've been
there, I stay here, ready, wrapped in cloth,
relished with spices—a relic

of a marvellous antiquity, with plasma tongue. With
hidden sensitivity.
Nous.

Ia și gustă

E o petrecere a vrăjitoarelor deasupra Palatului
Cotroceni, într-un colț al lui, vezi?
Vede. Inima l-a aruncat în
brațele unui demon feminin, numai așa își explică.
Nu delirează? Nu mai crede în nimic,
e descurajant.
I-ar fi convenit să fie și el un anarhist, să ia măsuri, nu

să contemple numai. Aude
că o mărgea galbenă are un număr mai
mare decât unul de pe o mărgea roșie. E nefericit, le
face cu mâna vrăjitoarelor, una dintre
ele îi răspunde, i-ar fi plăcut să fie biciuit în pielea goală
și să se învârtă în jurul rugului lor. Știe, însă,
că totul nu e decât o reflectare
atroce a unor vremuri barbare… A ajuns într-un
loc de meditație, de fapt, de unde
admiră frumusețea mamei noastre comune,

Have a Taste

There's a witches' knees-up on the roof of Cotroceni
Palace, in one of its corners, see?
He does. Love has thrown him
in the arms of a female demon, that's the only explanation.
Is he delirious? He's stopped believing in anything,
it's discouraging.
He would have liked to be an anarchist, to make decisions, not

just contemplate. He hears
that the number on a yellow bead
is higher than the one on a red bead. He's unhappy, he
waves his hand at the witches, one of them
waves back, he would have liked to be whipped naked
and run circles around their pyre. He knows, though,
that all this is nothing but an atrocious reflection
of past barbaric times… He's reached a
place of meditation, actually, from where
he can admire the beauty of the mother of all,

România. Dacă nu vă e cu supărare. E un om simplu,
înclinat spre prejudecăți: și-ar da
și cămașa de pe el să-i pedepsească pe prigonitori. Da?
Nu vrei să trezești în tine dragostea,
totuși? Una dintre vrăjitoare face semnul crucii deasupra
unor prafuri pregătite după o formulă
consacrată, i le întinde: „ia
și gustă, tu ești familiarizat cu răul”.

Romania. If it's not too much trouble. He's a simple man,
inclined towards prejudice: he would give
the very shirt off his back to punish the oppressors. Right?
Wouldn't you rather awaken love inside you,
though? One of the witches makes a cross
above
some powders prepared after a consecrated
recipe and hands them to him: "have
a taste, you're well versed in evil".

Răul

Răscrăcănat, bunicul, în uniformă regală de gală, rupe
o nouă halcă din mămăliga mucegăită, o
fărâmițează și o împarte numai el vede cui—pe prispa
casei, întors de pe lumea cealaltă pentru o
oră, maximum: nu-i e foame, nu-i e sete, nici de femeie nu
simte nevoia, nici de tutun, ceea ce e chiar
culmea, ce ieftină e viața în satul de unde vine… Bună
ziua, moș Ioane, te-ai întors și azi? Trece
pe uliță nebuna satului: eu
te-am văzut prima! Prima și ultima, fă. Ce mai faci?
Iaca, împart în stânga și în dreapta,
dau de pomană, că ai mei m-au uitat. Lasă, că-ți aprind
eu o lumânare, dacă o fi biserica deschisă
la ora asta… Tu ce mai faci, Mărie? Mă doare capul. Nu-mi
tai matale sub limbă, moș Ioane, să-mi treacă
răul?

The Evil

Grandpa, legs wide apart, dressed in his full regal uniform,
tears
another chunk from the mouldy polenta,
crumbles it and splits it among only he knows who—on the
porch
of the house, returned from the other world for
an hour, tops: he feels no hunger, no thirst, no need for a
woman
either, or tobacco, which is quite
odd, how cheap is life in the village he comes from... Good
day, old man John, back again today? Passing by
is the village madwoman: I
saw you first! First and last, woman. How's it going?
Look, I'm giving away to all and sundry,
almsgiving, for my folks have forgotten me. Don't worry, I'll
light a candle for you, were the church open
at this hour… How you've been, Mary? My head hurts. Won't
you cut under my tongue, old man John, bloodletting out
the evil?

Sunt un sub

Nedus la împărtășanie de mic—am crescut
doar cu mine însumi, dezamăgit, supărat, trist, pierdut pe

o cale care n-are nici o legătură,
nu mă mai uit în urmă, nici în sus, să cer ajutor.
Merg la întâmplare, fără
gânduri de reabilitare a mea în fața propriilor ochi, nu
mai e nimic de făcut, am îmbătrânit
încetul cu încetul, am coborât sub mine însumi, sunt un sub.

Parcă nici n-aș fi fost vreodată altul,
nici n-aș fi trecut pe aici, pe unde se înalță focuri si se taie
porcii, înaintea sărbătorilor de iarnă. Măcar atât.
Merg înainte cu capul plecat,
îți scriu cu sânge, adică, într-un vis nesfârșit, am început
să văd negru în fața ochilor, stau ascuns
acum în lanul de porumb de la marginea satului, că
a apărut iar unul

I am an Under

Not taken to Holy Communion as a child—I have grown
all by myself, disappointed, upset, sad, lost on

a path that leads nowhere,
I do not look behind anymore, nor up, to seek help.
I wander aimlessly, no
thoughts of rehabilitating myself in my own eyes, nothing
left to be done, I have grown old
little by little, I have gone down, I am an under.

It seems as if I have never been any different,
as if I had never passed through here, where fires rise and pigs
are slaughtered, before the winter feast. That at least.
I walk ahead, my head dropping down,
I write you in my blood, that is, in an endless dream, I’ve
started
seeing black in front of my eyes, I stay hidden
now in the maize field on the skirts of the village, because

la mine înlăuntru care mă roagă în genunchi să-l
omor și-mi strigă: „N-ai curaj!
N-ai curaj!"

another has shown up

within me who begs on his knees to be
killed and calls to me: "You're gutless!"
"You're gutless!"

Tu-i paştele mă-sii

S-au adunat, fiecare cu mizeriile lui, inițial, la
mașina de spălat a satului, pe
gârlă—la vârtelnița de piatră, cu găuri, unde au frecat,
au stors, au pus covoarele scrise mărunt
la uscat, în vârful unor pari. Apoi s-au mai împrăştiat:
unii vor termina de pus șindrila pe toți
pereții exteriori ai caselor, în timp, alții pun la uscat
fânul în grajduri. Așa-i la noi, până la moarte,
un delir

obștesc: n-are cine pe cine să-și verse fierea. Se
mai scoală câte unul la masă cu
gura plină și trage o înjurătură „la general": tu-i
paştele mă-sii de viață, după care
se așază la loc și mestecă mai departe, dacă are ce…

Atunci, pentru trei minute ni
se face lehamite, ni se pârjolește, mistuie, nimicește,

Sod This for a Game of Soldiers!

They gathered, at first, each with his own bullshit, at
the village's washing machine, by
the brook—by the laundry-stone, where they scrubbed,
wrung and left to dry the small print carpets,
draped over some poles. Then they spread out:
some would finish weatherboarding all
the exterior walls of the houses, while others would air out
the hay in the stables. That's how it goes here, till you die,
a delirium

in every soul: they can't take out their spite on each other.
One man might rise from the table with his
mouth full and spit out a curse "on everything":
sod this for a game of soldiers, and after that
sit back down and carry on eating, if there is anything to eat…

Then, for about three minutes,
we're all heartily sick of it, scorched, devoured, annihilated, the

sufletul își ia adio de la fiecare
și dispare în spatele unor geamuri murdare…

soul departs from each of us
and disappears behind some dirty windows…

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

Doi tembeli

Sunt total împotriva mea, așa că poți să-mi
crăpi capul cu toporul,
îți dau voie—ai curajul ăsta? E în magazia de lemne

unul. Trebuie să mă enervezi tu
întâi în asemenea hal, încât… Am un topor ascuțit!
Dar ce, cuțitul de la bucătărie nu ajunge?
După ce-ți tai gâtul, umplu un lighean de sânge și-l
beau încetul cu încetul… Hai
mai bine să luăm aer. Recunoști? Te-ai uitat
prea mult la televizor. Am
ajuns doi tembeli. Intrăm? „În cintirim, unde popa

merge tot cetind”… Fiecare îl poftește
pe celălalt să tragă hamul
unei căruțe-dric, abandonată pe alee. Mi-e un dor să
mor, mă, Gheorghe…

Two Nutters

I'm totally against myself, so you can
crack my skull open with an axe,
I'm letting you—do you have the courage? In the wood store

there's one. Firstly, you have to piss me off
in such a way that… I have a sharp axe!
What now, is the kitchen knife not enough?
After I slash your throat , I fill a wash-hand basin with blood
and I drink it drop by drop… Come on,
let's have some air. Do you confess? You've been watching
too much TV. We
became two nutters. Shall we? "In the graveyard, where the priest

walks reading"… We dare
each other to pull the rains of
the funeral carriage, abandoned on the lane. I long
for death, Gheorghe…

În umezeala serii, îmbătați clampă de parfumul

teilor înfloriți. Îl auzi? Amândoi
văd un clopot atârnat, care sună de unul singur. Ce
l-o fi apucat?

In the evening's dampness, blind drunk on the perfume

of the blossomed linden trees. Do you hear it? They
see a dangling bell, knelling by its own. What's
gotten into it?

Că s-a lăsat deznădejdea

Vindea obiele de bumbac fin și botfori de iuft prin
bâlci, înveselit peste măsură: acum

zace spânzurat de picioare! Spânzurat de colegul
lui de suferință — e murat de ploaia
torențială, înconjurat de un disc luminos, ostenit,
dacă nu cumva am eu vedenii.
Vedenii jucăușe din oglinda iubitei lui, dansatoare,

reglate prin incendii. Că
în loc să mergi să-ți bei mințile cu lichior prin
taverne, mai bine ai mai dormi
și tu pe acasă nopțile, necăjitule, lângă mica ta
dansatoare dezgolită, neliniștită,
descălțată, fără haz, cu obielele de bumbac fin făcute

praf și cu botforii de iuft rupți aruncați
pe fereastră: că

Because despair has settled

He used to sell foot wrappers of soft cotton and jackboots
at the fair, jolly beyond measure: now

he's hanging by his feet! Hanged by his partner
in misery — drenched by the pouring
rain, surrounded by a bright circle, worn out,
unless I'm seeing apparitions.
Dancing apparitions in his lover's mirror, the ballerina,

controlled by fire.
Instead of drinking yourself under the table in
taverns, you'd better sleep
the nights at home, you poor fellow, next to your tiny,
naked, restless ballerina,
barefoot, no spark, her foot wrappers of soft cotton turned

to rags and her jackboots thrown out
the window: that

s-a lăsat peste tot, ca o apă înghețată, iar
deznădejdea…

it has settled, like cold water,
the despair…

Vine din viitor

Se învârte în jurul cântarului vechi, „e din al
doilea război mondial”, are
autorizație de funcționare pusă la vedere, cât
mă costă? Dă din cap, încrezător,
se urcă, urmărește clapa de înălțime, pusă pe cap, cât

am? În ultima vreme am dat semne
alarmante de slăbiciune
și de împuținare. „Că tot ceea ce era sigur, a devenit
îndoielnic” — eu vin din viitor, din
al treilea război mondial, iubitule, îi spune celui care-l
cântărește. Război care i-a afectat cu
adevărat doar pe câțiva „ca mine”, sceptici… Plătește,
din indolență, cu o medalie de război, pe
care abia o primise — n-am
bani la mine. Ești nemulțumit, cantaragiule? Uite,
ia și urechea asta a mea — își
smulge urechea dreaptă. Nu! Cantaragiul, îngrozit, o

He Comes from the Future

He’s circling around the old weighing machine, “from
the second world war”, displays
an operating permit, how
much is it? He nods, confident,
he climbs on it, watching the arm that rests on his head, how

tall am I? Lately I have shown
worrying signs of fatigue
and shrinkage. “Everything that was certain has turned
doubtful.” — I come from the future, from
the third world war, dear, he tells the man
measuring him. The war that only left a mark
on those “like me”, sceptics… He pays,
out of spite, with a war medal, that
he has just received — I don’t have
any money on me. Are you complaining, weigher? Look,
have this ear of mine too — and he
rips off his right ear. No! The weigher, horrified,

refuză și o ia la fugă.
El râde, sardonic: ai vedenii macabre, bătrâne, îi

strigă din urmă și-și
lipește cu scuipat urechea, la loc.

declines and runs away.
He laughs sardonically: you're seeing ghoulish visions, old man,

he calls out and
glues his ear back in place with spit.

Uitată din copilărie

Se întoarce din drum, închide și deschide
ochii, e adevărat, nu i se pare? Vaca paște pe malul
râului morții.—Ai uitat acolo vaca, în
buruieni, din copilărie, de la 11 ani? Nu mai ține
minte exact câți ani avea
atunci când a uitat-o, dar cum de și-a amintit tocmai
acum de vaca asta, la bătrânețe?
Adună bălegar de vacă uscat, să aibă ce să ardă
în sobă. Își
trage piciorul drept sub el, așezat
la umbră, și-și scoate mâncarea din traistă—cu
un profund sentiment de neliniște,
teamă și tristețe că a uitat de vacă atâta timp. Vacă
lăsată la păscut în copilăria lui pe malul
râului... Nu! Se
răzgândește, nu-i e foame destul, se ridică. Nu
se poate. Și pleacă mai departe,
cocârjat.

Long Forgotten

He turns back, closes and then opens
his eyes, is it true, could it be? The cow is grazing on the bank of
the river of death.—How could you forget the cow there,
among the weeds, since childhood, when you were eleven? He
can't remember
exactly how old he was
when he forgot the cow, so how come that he remembers
precisely
about it now, in his old age?
He's gathering dried-up cow dung, to burn
in the stove. He
draws his right leg beneath him, sitting
in the shade and taking out food from his bag—with
a heavy feeling of restlessness,
fear and sadness that he had forgotten about the cow for such a
long time. The cow
he left grazing on the bank of the
river… No! He

changes his mind, he's not hungry, he gets up. No,
it can't be. And he moves on,
hunched.

Cât cuprinde

Așezată la fereastră, așteaptă
nici ea nu știe ce—cât cuprinde cu privirea, acoperă

peisaje de nisip, plaje, kilometri
întregi de pustiuri și Marea Neagră, deși în față are o
grădină uriașă cu iarbă
înaltă de un metru și un deal împădurit: dar

ea nu și nu, că vede chiar
ouăle păsărilor marine care se clocesc pe plajă,
acolo. Și ăla nu e deal, e val,
val apocaliptic de apă. Ce ziceți, nu e sărită? Cum
adică, intervine reprezentantul
societății culegătorilor de scoici, prieten de familie,
la vreo 40 de ani, sosit cu afaceri pe aici,
îndrăgostit până peste
urechi, cu care ea a rămas gravidă în secret—de ce

As Far as the Eye Can See

Sitting by the window, she waits,
she doesn't know what for—taking in all she can see,
spanning over

sandy landscapes, beaches, miles and miles
of deserted land and the Black Sea, although ahead of her
lies a huge garden with grass
a meter high and a wooded hill: but

no, no, because she can see even
the eggs of the sea birds hatching on the beach,
there. And that's not a hill, it's a wave,
an apocalyptic water wave. You say, isn't she out of her wits?
What do you mean, says the representative
of the society of oyster gatherers, a family friend,
in his 40s, who came on business,
madly in love
with her, by whom she secretly fell pregnant—why

să fie sărită? Numai fiindcă
în acest timp chipurile dumneavoastră se rezumă la
puncte sau linii desenate pe nisip,
care figurează ochi, sprâncene și gură, ce dispar
la prima furtună?

would she be out of her wits? Just because
at the moment your faces are nothing but a sum
of full stops and lines drawn in the sand,
sketching eyes, eyebrows and mouth, that disappear
after the first storm?

Matei Vişniec

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

Poems translated by Ioana Săbău and Anne Stewart

O veşnică ridicare din umeri

Scriu acest poem pe întuneric
de aceea le cer iertare celor care îl vor citi
s-ar putea ca unele cuvinte să se suprapună peste
altele
s-ar putea ca unele litere să rămână
neghioabe
ştiu că mesajul meu riscă să ajungă total trunchiat
la destinatar
de altfel simt cum unele rânduri se lichefiază
de parcă ochiul însuşi mi s-ar scurge în ele
probabil că în ziua când lumina va reveni
această pagină va fi un morman de semne
un muşuroi locuit de furnici
sau chiar de vietăți mai evoluate capabile să
se roage
drama pe care am trăit-o eu însă

An Eternal Shrugging of Shoulders

I am writing this poem in the dark
and I apologise to all its readers for this
some of the words might overlap with
others
some of the letters, disconnected,
remain witless
I know that my message might arrive completely
fragmented
to the recipient
I can also feel how some of the lines become liquified
as though my eye itself had drained into them
and come the day when light returns
this page will be nothing but heap of marks
an anthill inhabited either by ants
or even by advanced beings capable
of praying

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

va rămâne mută
secretul pe care am vrut să-l vi-l transmit
cu acest poem
va fi o veşnică ridicare din umeri

but still, the drama of my experience
will remain silenced
the secret that I wanted to share with you
through this poem
will be an eternal shrugging of shoulders.

Aşteptase el, aşteptase

Aşteptase el, aşteptase, îşi tocise colţii de aşteptare
i se subţiaseră mănuşile de aşteptare
dar acum era răsplătit
luntrii lungi pline cu sudoare
coborau pe apele fluviului
ca dintr-o oglindă care vomită încheieturi,
găuri mici şi ţinte ratate
aşa se trezea el la viaţă
mare cum era, universal din când în când
ciuruit de nopţi albe, vlăguit ca o câmpie după
o lună, două luni de viscol
alb şi de nerecunoscut se puse din nou în mişcare
îşi număra paşii
mai avea trei până la întâlnirea cu mine
unu
doi
trei

He Had Waited and Waited

He had waited and waited, he had blunted his fangs in the wait
his gloves had thinned in the wait
but now he was expecting his reward
long sweat-filled punts
floating downstream on the river
as if they had descended from a mirror vomiting joints
the small holes from missed targets
that was how he rose again to life
as big as he was, as big as the Universe every now and then,
bullet-holed by sleepless nights, exhausted like a plain
after
a month, two months, unrecognisable
under the white blizzard cover, he started
to move again
he counted his footsteps
only three left until the meeting with me
one
two
three

Ochi, inimă, creier

Când a fost să aleg, mâna n-a mai ascultat
de ochi
ochiul nu a mai ascultat de inimă
iar inima nu a mai ascultat de creier
s-au repezit ca un stol: ochi
inimă, creier, mâini şi picioare
zeci de degete, buze şi urechi
un ghem de organe grăbite țâşnind fiecare
în altă direcție
era singura mea şansă
de a obține obiectul dorinței
şi iată cu ce m-am ales, plutesc explodat
în aer
atomii mei de carne au început
să se rotească unii în jurul altora
fiecare se îndepărtează de fiecare cu o
viteză fantastică
din cauza timpului infinit

Eyes, Heart, Brain

When I had to make a choice, my hand stopped obeying my
eyes,
my eyes stopped obeying my heart,
and my heart stopped obeying my brain.
They hastened like a flock of birds: eyes,
heart, brain, hands and feet
dozens of fingers, lips and ears
a bundle of organs, rushing, each spurting
in a different direction—
that was my only chance
of attaining my desire
and here's what I got: I am floating scattered
in the air
the atoms of my flesh in orbit,
spinning around each another.
Each one moves further away from the others at fantastic speed.
But time being infinite, as it is,
on some of these small planets

pe unele din aceste mici planete
încep să apară forme de viață

life forms start to appear.

Contemporary
Literature Press

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

După fiecare secundă

Dar liniştiţi-vă, domnule, unde vedeţi
dumneavoastră
păianjeni? nu este nici un păianjen pe aici
domnule, încet, unde vedeţi dumneavoastră
şarpe, sticlete, balenă cu gura larg deschisă?
acesta este un magazin de accesorii
noi vindem numai accesorii pentru pendule mici
da, nu, da, nu, da, nu
ce auziţi dumneavoastră
nu poate fi timpul
nu, domnule, în nici un caz
pendulele mici sunt discrete ele nu fac decât
să răsufle uşurate după
fiecare secundă

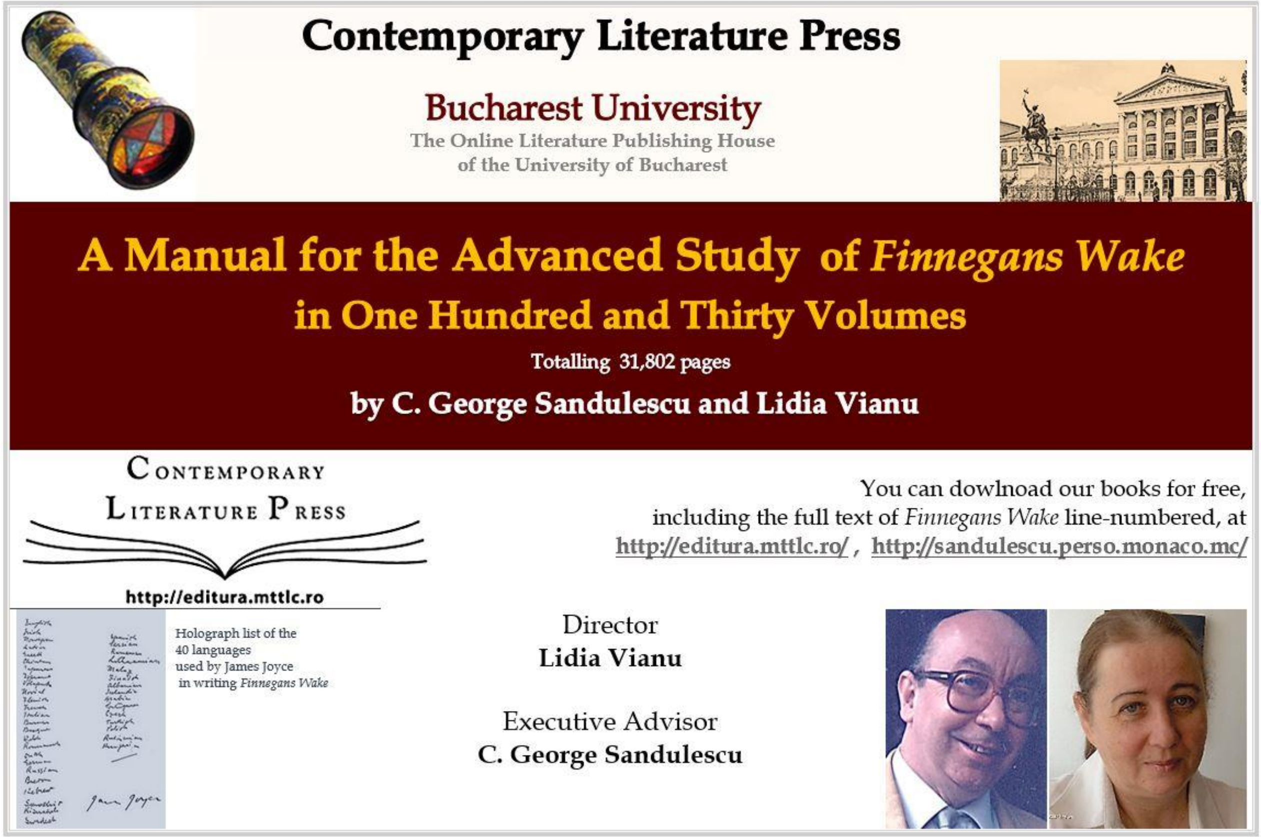
After Each Second

Calm down, sir, where are those spiders
that you
can see? There aren't any spiders here
sir, slow down, where are those
snakes, goldfinches, whales with wide-open mouths that you
can see?
This is a small parts shop
we only sell furnishing for small
pendulums
yes, no, yes, no, yes, no
what you're hearing
can't be time itself
no sir, not a chance
small pendulums are silent and they only
breathe out sighs of relief after
each second.

Contemporary
Literature Press

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017